De dualis usu, qualis apud Libanium, Themistium, Iulianum, Himerium fuerit

---

Dissertatio inauguralis philologica

quam consensu et auctoritate amplissimi philosophorum ordinis

ad summos in philosophia honores

in Universitate Friderica Guilelma Silesiaca

rite impetrandos

die XIII mensis Octobris anni MCMXIII hora XI et dimidia

una cum thesibus in Aula Musica

publice defendet

Georgius Pohl

Silesius

Adversarii erunt:

Dr. phil. **C. Eistert**

Dr. phil. **B. Jaekel**

Vratislaviae 1913

Typis Graß, Barth & Comp. (W. Friedrich)

De dissertatione probanda ad ordinem philosophorum rettulit
Ricardus Foerster.

Examen rigorosum habitum est die 29 mensis Januari
anni MCMXIII.

Ricardo Foerster

S.

Conspectus libelli.

Auctor dualis numeri perscrutandi fuit Guilelmus de Humboldt, qui exposuit commentatione „Über den Dualis" (Abhandl. d. Berl. Akad. 1827, pag. 161—187), quid hoc numero significetur et quae gentes exempla eius retinuerint. Qua dissertatione permoti postea complures viri doctissimi disputaverunt de dualis usu, qualis apud Graecos fuerit. Scripserunt enim G. Blackert „de vi usuque dualis numeri apud Graecos" (Cassel 1837, Marburg 1838), Ohler („Über den Gebrauch des Dual bei Homer", Mainz 1884), F. Illek („Der Dual bei Hesiod" in Zeitschr. f. d. österreich. Gymnas. 1888 pag. 97 sqq.). Quo modo Homerus usurpet dualem temporum praeteritorum, exposuit Arthur Platt („Duals in Homer" in The Journal of philology vol. XXIII, 46 pag. 205—210). Atticum quinto quartoque saeculo ante Chr. n. usum dualis illustraverunt A. Roeper („de dualis usu Platonico", Gedani 1878), Steph. Keck („Der Dual bei den Rednern mit Berücksichtigung der Attischen Inschriften", Würzburg 1882), E. Hasse (Über den Dual bei Xenophon und Thucydides", Bartenstein 1889, et „Über den Dual bei den attischen Dramatikern", ibidem 1891). Iam antea disseruerant A. Bieber „de duali numero apud epicos, lyricos, Atticos" (Ienae 1864) et F. Zander „de vocabuli δύο usu Homerico Hesiodeoque et Attico" (Königsberg 1834. 1845). Usus dualis, qualis fuerit in inscriptionibus Atticis, apparet e libro Meisterhansii, qui inscribitur „Grammatik der att. Inschriften"[1]). Omnes formas duales, quae exstant in operibus scriptorum Atticorum, affert E. Hasse („Der Dualis im Attischen", Hannover-Leipzig 1893). In scriptis quoque, quae feruntur Hippocratis, dualem inveniri, cognoscitur e commentatione, quam scripsit Diels in Sitzungsber. d. Königl. Preuß. Akad. d. Wissensch. 1910 pag. 1140 sqq. („Über einen neuen Versuch, die Echtheit einiger Hippokratischen Schriften nachzuweisen"). At Herodotus abhorret a dualis usu, si excipis duos locos, quibus iam Bredovius (de dialecto Herodotea pag. 279) pro forma δυοῖν et duali ponit

[1]) Pagg. 95 sq., 103, 108, 161 sqq.

δυῶν et pluralem. Qui usus dualis fuerit reliquorum extra dialectum Atticam scriptorum, demonstravit P. Doerwald dissertatione, quae inscribitur „de duali numero in dialectis Aeolicis et Doricis quae dicuntur“, Rostochii 1881[1]). Smythius quoque de duali numero egit in „Sounds and inflections of the Greek Dialects“ (Oxford 1894). Denique librum, quem scripsit Cuny „le nombre duel en Grec“, (Paris 1906), quamquam auctor tantum comprehendit maxima e parte ea, quae illi viri invenerant, tamen laudandum esse puto propterea quod eos quoque locos enumeravit, quibus scriptores pluralem pro duali posuerunt.

Post aetatem Alexandri Magni usus dualis numeri paulatim exolevit, at scriptores, qui dicuntur ἀττικισταί, orationem a vulgari ad Attici sermonis sinceritatem reflectere studentes eum rursus saepius adhibuerunt. Quibus temporibus quaenam vis dualis fuerit, enarrat H. Schmidt dissertatione, quam scripsit „de duali Graecorum et emoriente et reviviscente“ (in Breslauer Philol. Abhandl. VI, 4). Praeterea Guilelmus Schmid in libro, qui inscribitur „Der Atticismus in seinen Hauptvertretern von Dionysius von Halicarnass bis auf den zweiten Philostratus“ (Stuttgart 1887—97), enumerat formas duales, quae exstant apud Dionem Chrysostomum, Lucianum, Aristidem, Aelianum, Philostratum Minorem. Accuratius illustraverunt dualis apud Lucianum usum E. Hasse quaestiuncula, quae inscribitur „Über den Dualis bei Lukianos (Neue Jahrb. f. Philol. u. Pädag. vol. 147, pag. 681 sqq.), apud Flavium Iosephum W. Schmidt („De Flavii Iosephi elocutione observationes criticae“ in „Jahrb. f. class. Philol.“ Suppl. 20 pag. 341 sqq.). Denique Alex. Weiske egit de usu nominis numeralis δύο (in „Festschrift zur 200jaehr. Jubelfeier der vereinigten Friedrichs-Universitaet Halle-Wittenberg“ pag. 17 sqq., Halle 1894).

Quibus e commentationibus apparet dualem numerum neque omnibus temporibus neque in omnibus dialectis pariter usitatum esse. Nam apud Aeoles et Iones aetate posthomerica nulla exempla dualis numeri exstant[2]), apud Dores perpauca. Plurimae formae inveniuntur in dialecto Attica, atque ei auctores, qui ante annum quadringentesimum ante Chr. natum scripserunt excepto Thucydide numero formarum longe superant eos, qui postea fuerunt. Usus dualis,

[1]) Dualem in dialecto Cypria exstare apparet e titulo, quem nuper edidit Meister (Sitzungsber. d. Kgl. Preuß. Akad. d. Wiss., Oct. 1907 pag. 160).

[2]) Vide Smyth l. c. pagg. 334, 461.

quamquam sequentibus saeculis magnopere imminutus est, tamen nunquam omnino in operibus scriptorum evanescit. Iam primo post Chr. natum saeculo hic numerus ab auctoribus, qui linguam Atticam imitantur, in vitam revocatur, id quod Otto Seeck neglexit, cum dixit[1]: „*Es ist charakteristisch dafür, daß bei Libanius, d. h. im 4. Jahrhundert n. Chr. wieder der Dual auftaucht, eine grammatische Form, die schon im 3. Jahrhundert v. Chr. in der Sprache des Lebens abgestorben war.*" Immo H. Schmidt[2]) demonstravit iam post aetatem Augusti dualis usum ita crescere, ut apud Dionem Chrysostomum pro centenis paginis exstent 6, 4 formae duales et nominum et verborum. Scriptores quoque, qui fuerunt tertio post Chr. natum saeculo, huius numeri studiosi sunt[3]: duales nominum omnium declinationum et verborum III. pers. legimus apud Aristidem, Aelianum, Philostratum Minorem. Articulum ταῖν praebent Aristides, Philostratus, vitat Aelianus.

Quoniam his dissertationibus, qualis fuerit dualis usus ab antiquissimis temporibus usque ad tempora Philostrati Minoris (III. post Chr. natum saec.), cognovimus, nonne est nobis quaerendum, qua ratione sophistae, qui fuerunt quarto post Chr. natum saeculo, Libanius, Themistius, Iulianus, Himerius eum usurpaverint? Cum magnopere se dederint studiis operum Atticorum, non est mirandum quod dualem apud Atticos frequentissimum adhibent. Quaecumque de dualis usu in operibus horum sophistarum indagare potui, hac commentatione congessi. Sed praetermisi opera a viris doctis ab his auctoribus abiudicata.

Libani epistularum spuriae sunt hae, ut exposuit R. Foerster[4]): 80. 1066. 1108. 1156. 1188. 1204. 1205. 1220. 1558—74; operum a Reiskio editorum haec sunt adscribenda Nicolao[4]): θέσις εἰ τειχιστέον τὰς πόλεις (vol. IV p. 1134 ed. R.), θέσις εἰ πλευστέον (1135), κατηγορία νόμου τοῦ κελεύοντος τὰς τῶν ἀδελφῶν κτλ. (1137), ἐκφράσεις Τυχαίου (1113), Παλλάδος (1114), Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους (1119), Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου (1120); praeterea Libanio abiudicandae sunt, quarum auctores non novimus, ἐκφράσεις θήρας (1064), ταῶνος (1073), Ἡρακλέους ἑστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ (1066), κήπου (1077), λιμένος (1078), πολέμου (1080), λέοντος (1081), Ἡρακλέους καὶ Ἀνταίου (1082).

---

[1]) Seeck: Der antike Brief (Deutsche Rundschau, Okt. 1907 pag. 160).

[2]) Vide H. Schmidt l. c. pagg. 44, 50.

[3]) Vide Schmid l. c. II, 35; III, 47; IV, 43.

[4]) R. Foerster, Fleck. Jahrb. 1876, p. 209 sqq., 491 sqq., 633 sqq.

ἑτέρα τῶν αὐτῶν (1083), Ἥρας (1086), Αἴαντος vel Τρῳάδος ἀπεστραμμένης (1091), Τρῳάδος ἀπεστραμμένης altera (1093), Χιμαίρας (1095); ἠθοποιίαι τίνας ἂν εἴποι ζωγράφος λόγους κτλ. (1097), τίνας ἂν εἴποι λόγους εὐνοῦχος ἐρῶν (1096). Tum nuper Foerster[1]) demonstravit non esse Libani declamationes, quae inscribuntur Ὑπερείδης (vol. VI p. 244—262 ed. F.), νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης ἀποκερδαίνειν κτλ. (vol. VII p. 324—366 F), νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας ἀποσφάττεσθαι κτλ. (VII 437—474), τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν νόμος ἐκέλευεν κτλ. (VII 526—543), διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα κτλ. (VII 647—699), μονῳδία φιλαργύρου (VII 729—736). Denique declamationum, quae inscribuntur ἡ μελέτη Πατρόκλου (vol. IV 88—111 R.), ῥήτορος λόγος (512—539), πατρὸς τὴν ἑαυτοῦ παῖδα ἀποσφάξαντος ἀπολογία (771—797), auctorem esse Choricium, non Libanium Georgius Pietsch[2]) confirmavit. Perscrutati autem sumus ea scripta Libaniana, quae suspecta habenda sunt[3]): Δημοσθένους ἀπολογία (vol. VI 374—434 F); ἐκφράσεις Πολυξένης σφαττομένης (vol. IV 1088 R), Ἡρακλέους (1068), Μηδείας (1090), Προμηθέως (1116); epistulae 1224. 1226. 1227. 1575—79. Neque curavimus has epistulas Iuliano falso attributas, ut exposuerunt W. Schwarz[4]) et F. Cumont[5]): 1. 8. 18. 19. 24. 25. 34. 40. 41. 53. 54. 60. 61. 66. 67. 72. 73. 75.

Usus sum Libani editionibus Foersteriana, quatenus in lucem prodiit, quae continet orationes et declamationes I—LI[6]) (attuli orationum vel declamationum numeros et paragraphos; voluminum, paginarum, linearum numeros), epistularum Wolfiana[7]) (attuli epistularum et linearum numeros), ceterorum operum Reiskiana[8]) (attuli voluminis, paginarum, linearum numeros), Foersteriana fragmentorum e Doxapatris ad Hermogenem commentariis[9]) (attuli paginarum et linearum numeros).

---

[1]) Lib. opp. vol. VI p. 240 F; VII 318 sq.; 431 sq.; 522; 640 sq.; 727.

[2]) De Choricio Patrocli declamationis auctore, Bresl. Phil. Abh. fasc. 42, 1910. Conf. Lib. vol. V p. 361 F.

[3]) Lib. opp. vol. VI p. 370 sq. F.

[4]) Schwarz, de vita et scriptis Iuliani imper., diss. 1888, p. 22 sq.; Philologus 51, p. 623 sqq.

[5]) Cumont, sur authenticité de quelques lettres de Julien, Gand 1889.

[6]) Vol. I—VII.

[7]) Amstelaedami 1738.

[8]) Altenburgi, vol. IV 1797.

[9]) Mélanges Graux, p. 629—39.

Perscrutati sumus Iuliani editionem Hertleinianam[1], fragmenta, quae edidit F. Cumont[2], epistulas, quas repperit Papadopoulus in codice bibliothecae scholae Chalcenae anno MDCCCLXXXIV et edidit Mus. Rhen. tom. XLII, p. 20 sqq. (attuli orationum vel epistularum numeros et paragraphos; voluminum, paginarum linearum numeros), Themisti orationum editionem Dindorfianam[3], paraphraseon Aristotelis analyticorum posteriorum Walliesianam[4], in physica Schenkelianam[5], librorum de anima Heinzianam[6], reliquorum Spengelianam[7], Himeri editionem Duebnerianam[8], fragmenta, quae edidit H. Schenkl[9]. Attuli orationum numeros et paragraphos; paraphraseon titulos et paragraphos; voluminum, paginarum, linearum numeros.

Divisimus commentationem in duas partes atque ita, ut primum agamus de formis dualibus ab illis scriptoribus usurpatis, deinde disputemus, quasnam leges in duali numero adhibendo observaverint.

In singulis capitibus eum ordinem sequamur, qui efficitur ambitu operum; unde apparet tenere primum locum Libanium, secundum Themistium, tertium Iulianum, extremum Himerium. Pauca addenda sunt de Themisti paraphrasibus: multos enim locos ad verbum ex Aristotele deprompsit, quos in adnotationibus tantum prioris partis enumeravimus, quod ad dualis usum apud Themistium constituendum nihil faciunt[10].

Iam ad res ipsas accedamus.

---

1) Lipsiae vol. I, 1875; II, 1876.

2) Revue de philologie tom. XVI, 1892, pag. 161 sqq. Primum fragmentum esse Libanianum (= ἠθοποιία τίνας ἂν εἴποι λόγους πόρνη σωφρονήσασα: IV 1044 R) docuit R. Foerster (Mus. Rhen. tom. XLIX p. 168).

3) Lips. 1832.

4) Berolini 1900.

5) Berolini 1900.

6) Berolini 1899.

7) Lips. 1866.

8) Paris 1849.

9) Hermes tom. XLVI p. 414 sqq.

10) Excipiuntur nonnulla exempla, quae in altera tantum parte memoranda sunt: haec enim afferimus, ut demonstremus, quatenus Themistius ex Aristotele pendeat non solum in duali usurpando, sed etiam in plurali vel singulari pro duali ponendo.

Pars prior.

I. De formis dualibus nominum.

A. De duali substantivorum, adiectivorum, participiorum.

1. **Formae in -α** desinentes, quae ab Atticis perraro, sequentibus temporibus nunquam adhibentur, his locis exstant:

apud **Libanium:**

nom. subst. masc. gen.: σοφιστά: or. I 38; I 102, 14 F.

acc. subst. masc. gen.: σοφιστά: or. I 18; I 91, 4 F.

ποιητά: decl. I 71; V 53, 13 F.

apud **Themistium:**

nom. subst. masc. gen.[1]): ἐραστά: or. XIII 167c; 205, 24.

apud **Iulianum:**

nom. subst. fem. gen.: ἰδέα: or. III 114 C; I 147, 2.

apud **Himerium** exempla non invenimus.

Desunt formae duales adiectivorum atque participiorum.

Terminationis -αιν, quae e tertio paene ante Chr. n. saeculo evanuit, sophistae his exemplis usi sunt:

Libanius:

gen. subst. fem. gen.: ἀγκύραιν: ep. 223, 13: quae verba locutionem proverbialem esse nuper exposuit E. Salzmann commentatione, quae inscribitur „Sprichwoerter u. sprichwoertl. Redensarten bei Libanius" (Tub. 1910, p. 56).

ἀθυμίαιν: decl. XXXV 4; VII 186, 23 F.

ἐπιθυμίαιν: or. I 14; I 88, 16 F.

ἡμέραιν: decl. XXVI 41; VI 536, 16 F.

Ἠπειρώταιν: ep. 1379, 10.

θεαῖν: or. V 8; I 307, 11 F. Mél. Gr. 637, 57. 638, 64.

παραμυθίαιν: ep. 1148, 20.

---

[1]) In or. 231, 12 invenimus formam αἰχμητά, quam libavit ex Il. II 281.

dat. subst. fem. gen.:
ἀπάταιν: decl. I 104; V 72, 2 F.
ἀρχαῖν: or. LXIII 31; IV 399, 18 F.
οἰκίαιν: decl. I 137; V 92, 1 F.
ποιηταῖν: ep. 79, 7.
gen. adi. fem. gen.: μεγίσταιν: or. XVIII 46; II 256, 12 F.
dat. adi. fem. gen.: γνωριμωτάταιν: decl. I 137. V 92, 1 F.
gen. part. fem. gen.: μαχομέναιν: or. I 14; I 88, 16 F.

Themistius:
gen. subst. masc. gen.: κυβερνήταιν: or. XV 194d; 239, 1.
fem. gen.: θεαῖν: or. XXVII 332b; 400, 21.

Iulianus:
gen. subst. fem. gen.:
ἀρχαῖν: or. V 162 A; I 210, 9.
ζημίαιν: mis. 350 A; II 451, 15.
ἡμέραιν: or. VI 203 C; I 263, 13.
μναῖν: or. VI 195 D; I 253, 17.
Non invenitur dualis adi. et part.

Himerius formas in -αιν non adhibuit.

2. Longe crebrior est usus **formarum dualium a nominibus II. decl. derivatarum**, quae semper frequentissime usurpatae sunt, velut multa exempla praebent scriptores Attici, Theophrastus, Dio Chrysostomus, Aelianus, Aristides, Plutarchus, Lucianus.

E Libanio affero has **formas in** -ω:
nom. subst. masc. gen.:
ἀδελφώ: or. XLII, 27; III 320, 22 F.
ἑταίρω: ep. 1496, 5.
κανθάρω; ep 89, 12.
νεανίσκω: ep. 662, 2. 1337, 1.
acc. subst. masc. gen.[1]):
λόγω: ep. 188, 11. 286, 1 (bis).
νεανίσκω: ep. 1523, 15[2]).
ὀφθαλμώ: or. I 272; I 199, 14 F. decl. XIX 15: VI 273, 10 F. XXVII 6; VI 554, 1 F. XXXIII 27; VII 94, 4 F. ep. 423, 3. 968, 13.

---

1) Ex Aristoph. Ran. 141 libavit verba δύ' ὀβολώ bis: decl. XXXII 15: VII 49, 7 F. XXXII 16; VII 50, 11 F.

2) Probo coniecturam Wolfii μέλλοντε τὼ νεανίσκω, quia verba codice Vaticano gr. 83 tradita μέλλον τε τῶν νεανίσκων sensu carent.

nom. adi. masc. gen.:

ἀγαθώ: or. XLI, 14; III 301, 10 F.
ἀξίω: ep. 541, 2. 1479, 2.
ἀπείρω: ep. 1362. 5.
βελτίστω: ep. 1362, 4.
γενναίω: ep. 662. 2.
γυμνώ: or. I 170; I 162, 18 F.
δικαίω: or. XLI 14; III 301, 10 F.
καλώ: or. XLI 14; III 301, 9 F.
κρείττω: ep. 1496, 3 [1]).
κυρίω: or. XXII, 24; II 485, 1 F.
λαμπρώ: ep. 382, 9.
μετεώρω: or. I 170; I 162, 18 F.
νέω: or. I 66; I 115, 8 F. I 170; I 162, 18 F.
ὁμωνύμω: or. LXII 29; IV 361, 5 F.
πράω: or. XLI 14; III 301, 10 F.
φαυλοτέρω: decl. I 160; V 107, 1 F.
φίλω: or. XVI 16; II 166, 11 F. ep. 1157, 15.
φρονίμω: or. XLI 14; III 301, 10 F.
χρηστώ: or. XLII 27; III 320, 22 F. ep. 1362, 5. 1479, 2.

neutr. gen.:

μεθημερινώ: or. I 143; I 152, 1 F.
πολλώ: or. XXV 1; II 538, 2 F.

acc. adi. masc. gen.:

ἀγαθώ: or. XXXIX 15; III 273, 4 F.
δαιμονίω: or. XIV 32; II 99, 10 F.
κακώ: ep. 188, 12.
καλώ: or. XXXIX 15; III 273, 4 F. ep. 188, 11.
κληρονόμω: decl. XLVII 10; VII 588, 2 F.
μισθωτώ: or. I 85; I 125, 6 F.
ὅλω: ep. 286, 1.

nom. part. masc. gen. praes.[2]): τιμωμένω: ep. 751, 18.
aor. I: ἀψαμένω: decl. I 160; V 107, 2 F.
aor. II: γενομένω: ep. 662, 2.
perf.: ἠρτημένω: ep. 1239, 49.
κεχαρισμένω: or. I 66; I 115, 9 F.

acc. part. masc. gen. perf.: πεπαιδευμένω: or. XXXIX, 15; III 273, 4 F.

[1]) Epistula tradita est uno tantum codice (Vat. 83) praebente lectionem κρείττω, quam derivatam esse puto a plur. κρείττους pariter ac dualem εὔνω ab εὔνους vel πειθώ a πειθώ (cf. pag. 18) vel similes formas. Dignum est, quod commemoretur hanc formam constructam esse cum dualibus ἑταίρω, ἐπιστήμονε, δείξαντε.

[2]) Ex Il. K 224 hausit locutionem σύν τε δύ' ἐρχομένω, quam praebet bis, non semel, ut Salzmann (l. c. pag. 70) falso adnotavit: ep. 258, 14. 1113, 18.

Themistius his exemplis utitur:
nom. subst. masc. gen.:
Ἀντωνίνω: or. V 63d; 76, 2.
ὀφθαλμώ: or. I 17c; 19, 24. XIII 177d; 218, 7. XXII 267a; 325, 28.
ταύρω: or. XXII 278d; 337, 27.
acc. subst. masc. gen.[1]):
Διοσκόρω: or. XXI 253d; 308, 28.
ὀφθαλμώ; or. VIII 117d; 140. 10. XI 152b; 180, 30. XIII 165d; 203, 14. XX 240d; 295, 11. XXVIII 342d, 414, 6.
nom. adi. masc. gen.:
εὐστοχωτάτω: or. XV 187d; 231, 11.
ἱππικωτάτω: or. XV 187d; 231, 11.
ξυννόμω: or. XXII 278d; 337, 27.
σμικρώ: or. XIII 177d; 218, 7.
σοφώ: or. XI 151a; 179, 17.
φίλω: or. XXII 278d; 337, 28.
nom. part. masc. gen. praes.:
ἁμιλλωμένω: or. XV 197a; 241, 19.
ἀπολυομένω: or. XXI 246c; 300, 1.
στρατευομένω: or. XIII 179d; 220, 24.
perf.: πεφραγμένω: or. XV 197a; 241, 17.

Apud **Iulianum** exstant haec exempla:
nom. subst. masc. gen.: ἀδελφώ: ep. ad Ath. 270C; I 348, 27.
πάππω: or. II 51 C; I 65, 2.
acc. subst. masc. gen.: Μαξιμιανώ: conv. 315 A; I 404, 23.
nom. adi. masc. gen.: ἀξίω: or. I 7 A; I 8, 3.
fem. gen.: χρυσοθρόνω: conv. 307 D; I 395, 17.
acc. adi. masc. gen.: ἐχθίστω: conv. 329 A; I 422, 13.
acc. part.[2]) masc. gen. aor. II: γενομένω: or. I 7 A; I 8, 3. VII 214 A; I 277, 13.

Himeri quoque opera tres formas praebent:
acc. subst. masc. gen.: λόγω: or. XIV 28; 77, 33.
acc. adi. masc. gen.: βοηθώ: or. XXI 10; 89, 6.
nom. part. masc. gen. aor. I: ἐνεγκαμένω: or. XXI 10; 89, 8.

---

[1]) Subst. ξυμβούλω legimus in paraphr. π. ψυχ. III 5; 106, 21, quem locum libavit ad verbum e Plat. Tim. 69d.

[2]) De verbis σύν τε δύ' ἐρχομένω (in ep. 74, 454B; II 596, 16) velim conferas ea, quae dixi pag. 8 adn. 2.

Etiam plures sunt **formae in -οιν (II. decl.) desinentes.** Atque apud **Libanium** occurrunt nobis haec nomina:

gen. subst. masc. gen.:

ἀδελφοῖν: or. XIX 15; II 391, 5 F. XX 25; II 433, 1 F. XXIV 10; II 518, 16 F. XXVIII 22; III 56, 14 F. XXX 7; III 91, 5 F. ep. 938, 6. 29. 1080, 24.

ἄρτοιν: or. XXVII 14; III 30, 1 F. XLII 26; III 320, 11 F.

βίοιν: decl. XV 32; VI 134, 17 F.

Διοσκόροιν: or. V 53; I 320, 13 F.

θανάτοιν: or. I 184; I 167, 16 F.

θεοῖν: ep. 711, 10.

λόγοιν: ep. 534. 7. 640, 10.

μηροῖν: IV 1088, 21 R. 1089, 19.

νεανίσκοιν: ep. 148, 9.

ὀβολοῖν: decl. XXXII 16; VII 50, 3 F.

ὀφθαλμοῖν: or. I 199; I 173, 4 F. I 281; I 204, 12 F. ep. 959, 3.

σκοπέλοιν: ep. 564, 18.

στρατηγοῖν: or. XL 16; III 286, 18 F.

τροχοῖν: IV 1049, 21 R.

ὤμοιν: or. XXVIII 6; III 50, 4 F.

fem. gen.: ψήφοιν: or. I 1; I 79, 6 F.

neutr. gen.:

ἀνδραπόδοιν: IV 880, 18 R.

βλεφάροιν: or. I 93; I 129, 7 F.

γραϊδίοιν: ep. 1424, 5.

δακτυλίοιν: ep. 1223, 12.

προσώποιν: or. LIX προθ.; IV 208, 5 F.

πτεροῖν: IV 1118, 31 R.

ῥείθροιν: or. XI 203; I 507, 3 F. XVIII 247; II 343, 14 F.

χωρίοιν: or. V 30; I 313, 14 F.

dat. subst. masc. gen.:

Διοσκόροιν: ep. 1292, 12.

νεανίσκοιν: ep. 1362, 7.

νεκροῖν: or. I 245; I 189, 14 F.

neutr. gen:

γυναίοιν: or. I 98; I 131, 11 F.

σφυροῖν: ep. 1074, 18.

gen. adi. masc. gen.: ἀγαθοῖν: or. I 12; I 87, 5 F.

θείοιν: or. I 12; I 87, 6 F. I 13; I 87, 13 F. X 9; I 403, 24 F.

νέοιν: ep. 749, 7.

φίλοιν: ep. 843, 4.

neutr. gen.:

ἀκυμάντοιν: or. LX 6; IV 315, 8 F.

ἀξίοιν: or. V 30; I 313, 13 F.

κακοῖν: or. I 104; I 134, 7 F. decl. VI 21; V 387, 8 F; X 12; V 491, 6 F.

μόνοιν: or. I 208; I 176, 13 F.
μεγίστοιν: or. LIX 73; IV 244, 14 F.
dat. adi. masc. gen.:
ἀρίστοιν: ep. 1326, 5.
νέοιν: or. I 169; I 162, 15 F.
neutr. gen.: ἐναντίοιν: or. XXXI 12; III 130, 13 F.
gen. part. masc. gen. praes.: πολιτευομένοιν: or. XXVIII 8: III 50, 13 F.
neutr. gen. perf.: ὑποκειμένοιν: or. LIX προθ.; IV 208, 4 F.

Themisti orationes has formas praebent:
gen. subst. masc. gen.:
λόγοιν: or. VIII 106a; 126, 32. ὀφθαλμοῖν: or. VIII 111d; 133, 24. XIII 172d; 211, 31. XXII 265d; 324, 18.
λόφοιν: or. XXII 280c; 339, 30.
ὀβολοῖν: or. VIII 118d; 141, 21.
φιλοσόφοιν: or. XXIV 309a; 372, 18.
fem. gen: ὁδοῖν: or. XXII 277c; 336, 20.
dat. subst. masc. gen.: ὀφθαλμοῖν: or. II 29b; 34, 20.
gen. adi. masc. gen.: ἐνδοξοτάτοιν: or. XIX 233c; 284, 6.
κορυφαίοιν: or. VII 92c; 110, 16.
dat. adi. masc. gen.:
ἀγαθοῖν: or. XIII 165c; 202, 30. ἰθυδίκοιν: or. XIII 177c; 217, 26.
ἀρτίοιν: or. VI 75d; 90, 18. ὁλοκλήροιν: or. VI 75d; 90, 18.
διίοιν: or. XIII 165c; 202, 31.
gen. part. neutr. gen. perf.: εἰρημένοιν: or. VII 88a; 105, 19.

Exstant in paraphrasibus[1]) hae formae:
gen. subst. masc. gen.: δακτύλοιν: φυσ. ἀκρ. VII 5; 207, 26.
dat. subst. masc. gen.: λόγοιν: φυσ. ἀκρ. I 2; 6, 19.
gen. adi. neutr. gen.: ἀτόποιν: φυσ. ἀκρ. III 3; 77, 8.

Apud **Iulianum** reperimus tria exempla:
gen. subst. masc. gen.: ἀνθρώποιν: fr. ep. 292 B; I 376, 3.
dat. subst. masc. gen.: θεοῖν: or. VII 217 A; I 281, 12.
gen. part. neutr. gen. perf.: εἰρημένοιν: or. VII 220 D; I 286, 2.

Himerius semel tantum praebet:
gen. adi. neutr. gen.: ἀγαθοῖν: or. VI 2; 59, 26.

---

[1]) Hi loci, quibus formae in —οιν (dat. χρόνοιν, ἐλαχίστοιν) deprehenduntur, ex Aristotele (usus sum ed. Acad. Reg. Bor.) deprompta esse apparet e similitudine:

Them. φυσ. ἀκρ. VI 3; 191, 3 sq. = Arist. φυσ. ἀκρ. VI 234a, 35.
VI 8; 198, 16 sq. = VI 239a, 16 sq.

3. Iam pergamus ad **dualem III. decl.**, quem saepe adhibent scriptores Attici, sequentibus temporibus Plutarchus, Dio Chrysostomus, Aristides, Aelianus, Philostratus Minor.

Permulta exempla **nom. acc. (in —ε)** apud **Libanium** exstant:

nom. subst. masc. gen.: ἄνδρε: or. XLI 14; III 301, 9 F.
προαγῶνε vel προάγωνε: ep. 286, 25.
ῥήτορε: ep. 662, 2.
neutr. gen.[1]): ὀνόματε: or. XXV 1; II 538, 2 F.

acc. subst. masc. gen.:
ἄνδρε: or. XXXIX 15; III 273, 4 F. LXIII 25; IV 397, 8 F.
παῖδε: or. I. 245; I 189, 14 F. decl. XLVII 10; VII 588, 2 F. ep. 127, 20. 934, 3. 1386, 8.
πόδε: or. XXV 44; II 558, 12 F. LXIV 104; IV 488, 9 F. LXIV 117; IV 496, 18 F. decl. XXVII 6; VI 554, 8 F. XXXII 7; VII 45, 6 F. IV 932, 7 R. ep. 1074, 2. 1080, 9. 1506, 2.
fem. gen.:
χεῖρε: or. I 201; I 174, 1 F. XXVII 28; III 36, 7 F. XXXI 12; III 131, 3 F. LVIII 16; IV 189, 9 F. LXIV 92; IV 480, 8 F. decl. I 87; V 62, 12 F. V 58; V 338, 8 F. XXIII 72; VI 421, 7 F. XXVI 42; VI 537, 13 F. XXXVI 31; VII 221, 5 F. IV 879, 8 R. 1099, 4 R.
neutr. gen.: γόνατε: IV 1099, 4 R.
ὦτε: IV 1071, 17 R.

nom. adi. masc. gen.: ἐπιστήμονε: ep. 1496, 5

nom. part. masc. gen. praes.:
ἐρίζοντε: ep. 1286, 16.
ὁμογνωμονοῦντε: ep. 1286, 17.
παρόντε: or. I 25; I 94, 21 F.
aor. I:
δείξαντε: ep. 1496, 5.
aor. II: πληγέντε: or. XXXIV 7; III 195, 3 F.
perf.: διατετριφότε; or. XLI 14; III 301, 11 F.

acc. part. masc. gen. praes.:
ἄρχοντε: or. XLVI 13; III 385, 7 F.
ἐρῶντε: ep. 934, 3.
κοσμοῦντε: ep. 934, 3.
μέλλοντε[2]): ep. 1523, 14.

---

[1]) Verba in or. XXV 17; II 545, 10 F, ubi legimus formam ὄσσε, libata sunt ex Il. A. 104.

[2]) De hoc participio vide pag. 7 adn. 2.

πίνοντε: or. XLVI 13; III 385, 7 F.

fut. I: δόξοντε: ep. 188, 12.

aor. II: συμπεσόντε: or. XXXII 23; III 159, 8 F.

aor. I pass.: διαλυθέντε: or. XXXII 23; III 159, 9 F.

In orationibus[1]) **Themisti** hae formae in —ε nobis occurrunt:

nom.[2]) subst. masc. gen.:

γεννήτορε: or. IV 59a; 70, 14.
παῖδε: or. VI 76b; 91, 5.
πατέρε: or. XXI 244c; 297, 18.

acc.[2]) subst. masc. gen.:

ἄνδρε: or. XXIII 290a; 350, 28.
αὐτοκράτορε: or. XIII 179c; 220, 17.
δράκοντε: or. XIII 169d; 208, 19.
Νέστορε: or. XIII 173a; 212, 6.
παῖδε: or. XXVII 338a; 407, 21.
πόδε: or. XVII 216c; 263, 20. XXVI 316b; 381, 28.

fem. gen:

χεῖρε: or. II 26b; 30, 15. II 37b; 44, 24. IX 121c; 145, 13. X 138a; 164, 21. XV 191b; 235, 6. XVI 210a; 255, 22. XVII 216c; 263, 20. XVIII 224b; 273, 12.

nom. part. masc. gen. praes.:

ἀναστέλλοντε: or. XIII 179c; 220, 18.
ἀποδεικνύντε: or. XXI 246c; 300, 2.
βαίνοντε: or. XV 197a; 241, 18.
διδόντε: or. XIII 179d; 220, 25.
ὄντε: or. XIII 177d; 218, 7. XXII 278d; 337, 27.
ὁπλοφοροῦντε: or. XIII 179d; 220, 24.
περιαθροῦντε: or. XV 195a; 239, 8.
περισκοποῦντε: or. XV 195a; 239, 7.
πονοῦντε: or. XIII 179d; 220, 24.
φρονοῦντε: or. XV 197a; 241, 18.

aor. II: παρασχόντε: or. XIII 179d; 220, 20.

perf.: διεστῶτε: or. VII 85c; 102, 16.

---

1) In paraphrasibus vitat dualem in —ε cadentem exceptis duobus locis, quorum alterum ex Il. A 104 (ὄσσε: π. ψυχ. I, 1; 7, 6), alterum e Plat. Tim. 69d (ἄφρονε: π. ψυχ. III, 5; 106, 21) hausit.

2) Duobus locis ex Homero depromptis scriptum videmus dualem ὄσσε, atque nom. or. VIII 111c; 133, 11 (conf. Il. A 103) et acc. or. VIII 117a; 139, 14 (conf. Il. N 3).

Apud **Iulianum** dualis subst. nom. acc. III. decl. decies, part. semel deprehenditur, cum in operibus Platonis, cuius sermonem Iulianus magnopere imitatur[1]), usus dualis part. longe superet usum dualis subst et adi. (inter 130 formas exstant 78 part., 27 subst. et adi.[2])):

Haec sunt exempla:

nom. subst. masc. gen.:

Αἴαντε: or. II 67 A; I 85, 22.

ἄνδρε: or. VII 214 A; I 277, 13. conv. 318 C; I 409, 7.

πατέρε: ep. ad Ath. 270 C; I 348, 27.

neutr. gen.: στρατεύματε: or. II 76 D; I 98, 8.

acc. subst. masc. gen.: υἱέε: or. II 82 B; I 105, 13.

fem. gen.: χεῖρε: or. III 103 D; I 133, 6. conv. 415 A; 404, 25. mis. 363 C; II 469, 12.

Hic est proferenda forma dualis inusitata πειθώ (or. III 114 C; I 147, 1), quam Iulianus derivavit a subst. III. decl. πειθώ secutus usum grammaticorum: scriptores Attici et inscriptiones vitant pluralem et dualem nominum III. decl. in— ως et —ω[3]).

nom. part. masc. gen. aor.: κριθέντε: or. I 7 A; I 8, 3.

Ab **Himerio** dualis in —ε alienus est.

Iam enumeremus **formas duales gen. dat. III. decl. (in — οιν).** Plena substantivorum sunt scripta **Libani,** e quibus haec exempla affero:

gen. subst. masc. gen.:

ἀνδροῖν: or. XIV 35; II 100, 7 F. XLVII 24; III 416, 2 F. ep. 318, 25. 1248, 3.

βασιλέοιν: or. I 145; I 152, 18 F. XII 29; II 18, 15 F. XVIII 67; II 265, 11 F. XXIV 14; II 520, 12 F. LIX 53; IV 235, 2 F. ep. 1143, 9. 1541, 10.

γονέοιν: ep. 1073, 23.

ἐρώτοιν: decl. XXXII 46; VII 68, 8 F.

μηνοῖν: or. LVII 33; IV 163, 12 F. ep. 812, 5.

παίδοιν: or. LIII 8; IV 58, 14 F. LIX 72; IV 244, 5 F. ep. 697, 1. 1352, 15.

---

[1]) Vide Brambs, Studien zu den Werken Julians des Apostaten I. Teil p. 1, Eichstätt 1897.

[2]) Vide Roeper, l. c. pag. 11.

[3]) Vide Kuehner Gr. Gramm. I 1. p. 454 adn. 1.

ποδοῖν: or. V 52; I 320, 7 F. XLVI 18; III 387, 23 F[1]). IV 1089, 21 R. 1090, 26. 1119, 3. ep. 1050, 22. 1074, 20. 28. 1119, 12.
τοκέοιν: or. XLII 11; III 312, 24 F.
υἱέοιν: ep. 987, 10. 1363, 1.

fem. gen.:

γυναικοῖν: ep· 114, 14.
ἐπιδειξέοιν: or. LV 3; IV 111, 13 F.
πολέοιν[2]): or. XI 203; I 507, 3 F. XVIII 46; II 256, 11 F. XVIII 244; II 342, 18 F. XVIII 245; II 343, 5 F. XXXIII 24; III 178, 4 F.
χεροῖν: IV 860, 14 R. 1090, 18. 1118, 10. ep. 42, 32.

neutr. gen.:

γενοῖν: decl. V 54; V 335, 12 F.
ὀνομάτοιν: or. XXV 2; II 539, 4 F.
ῥημάτοιν: ep. 585 b, 16.

dat. subst. masc. gen.:

ἀνδροῖν: or. XIV 33; II 99, 17 F. ep. 332, 7.
βασιλέοιν: ep. 1107, 19. 1326, 5.
ποδοῖν: or. LXIV 20; IV 433, 3 F. ep. 362, 20.
υἱέοιν: or. XXXIX 21; III 275, 8 F.

fem. gen.:

χεροῖν: or. I 8; I 84, 18 F. I 129; I 145, 12 F. I 230; I 184, 5 F. I 283; I 205, 16 F. VI 16; I 359, 9 F. XVIII 72; II 267, 17 F. XVIII 120; II 286, 21 F. LVII 42; IV 167, 13 F. LXII 17; IV 354, 18 F. decl. V 50; V 333, 1 F.

---

[1]) De hoc loco vide Salzmann l. c. pag. 52.

[2]) Foerster posuit dualem πόλεων, quem recentiores tantum codices praebent: or. XVIII codd. C (πόλεωιν) B P (πόλεων, sed ι subscr. m[3]) I M B Mo, or. XXIII cod. P (πόλεων, sed ω in ras m[3]). In ceteris codicibus legimus aut πόλεων (U I Ca or. XI, C Mo I U or. XVIII, C I or. XXIII) aut πόλεοιν et πολέοιν (B Mo or. XI, A V B Mo La I U or. XVIII, A B or. XXIII). Pluralis πόλεων reiciendus est propter appositum dualem articuli (τοῖν). De terminatione duali nominum in —ις, —εως velim conferas ea, quae dicunt Kuehner (Griech. Gramm. I 1 § 126 adn. 6: „Die vermeintliche Dualform auf —εων ist nach dem Gen. Sing. auf —εως gebildet, kommt aber weder bei den alten Schriftstellern, noch auf den Inschriften vor") et Meisterhans (l. c. pag. 108: „Der Genetiv und Dativ Dualis zeigt —εοιν (nicht εων): πολέοιν: 394 v. Chr."). Itaque Libanianis quoque locis praeferemus formam Atticam πολέοιν, quamquam grammatici dualem πόλεων protulerunt (cf. Herwerden, Mus. Rhen. LIX p. 344. LX 107).

XV 44; VI 141, 16 F. XXI 9; VI 323, 7 F. XXVI 9; VI 516, 15 F. XXXIII 5; VII 81, 9 F. XLI 37; VII 388, 3 F. XLVIII 51; VII 630, 13 F. L 12; VII 708, 5 F. IV 929, 13 R. 1049, 18. 1068, 15. 1088, 14. 1089, 4. ep. 220, 12. 371. 13. 372, 22. 650, 1. 1272, 4. 1428, 6. 1504, 5. 1544, 4.

neutr. gen.: σκελοῖν: IV 1057, 24 R.

gen. adi. masc. gen.:

ἀριστέοιν: decl. XLVIII 71; VII 637, 19 F.

Παιόνοιν: or. XIX 15; II 391, 5 F.

gen. part. masc. gen. praes.:

δικαζόντοιν: or. XXI 7; II 453, 8 F.

ὄντοιν: ep. 843, 4.

aor. II: παρελθόντοιν: or. XXIV 10; II 518, 17 F.

neutr. gen. praes.: ὄντοιν: or. V 30; I 313, 13 F.

Themistius usurpat has formas:

in orationibus:

gen. subst. masc. gen.:

Αἰάντοιν: or. XXX 348 d; 421, 17.

ἀνδροῖν: or. XXII 271 b; 330, 8. XXXIV 40; 456, 4.

βασιλέοιν: or. XIII 177 c; 217, 26.

fem gen.:

πολέοιν: or. XVIII 223 b; 272, 8.

χεροῖν: or. XIII 177 a; 217, 10. XVI 209 a; 254, 24.

neutr. gen.: μεροῖν: or. X 131 a; 156, 20.

dat. subst. fem. gen.:

χεροῖν: or. IV 50 d; 61, 14. XXII 381 c; 341, 7. XXVIII 343 b; 414, 17.

gen. adi. masc. gen.: ξυγγενοῖν: or. XIII 177 c; 217, 26.

gen. part. masc. gen. praes.: ἀρχόντοιν: or. VII 92 c; 110, 16.

aor. II: εἰσελθόντοιν: or. VIII 106 a; 126, 32.

neutr. gen. praes.: ὄντοιν: or. III 41 b; 50, 3. VII 88 a; 105, 19.

in paraphrasibus:

gen. subst. masc. gen.: γονέοιν: φυσ. ἀκρ. I 2; 2, 20.

neutr. gen.: λημμάτοιν: φυσ. ἀκρ. II 5; 50, 27.

dat. subst. fem. gen.: χεροῖν: ἀν. ὑστ. I 1; 4, 5.

gen. part. neutr. gen. praes.: ὄντοιν: ἀν. ὑστ. I 10; 23, 1.

Iuliani opera offerunt quinque exempla:

gen. subst. masc. gen.: ἀγώνοιν: ep. ad Ath. 280 C; I 361, 11.
ἀνδροῖν: or. III 111 B: I 142, 18.
fem. gen.: χεροῖν: or. II 49 C; I 62, 5.
neutr. gen.: ὀνομάτοιν: or. VI 188 B; I 243, 22.
dat. subst. fem. gen.: χεροῖν: or. VII 206 D; I 267, 21.

Apud **Himerium** duas formas deprehendimus:

dat. subst. masc. gen.: δαιμόνοιν: or. XXI 10; 89, 5.
fem. gen.: χεροῖν: or. XXII 7; 90, 40.

4. Restat ut breviter exponamus, quatenus sophistae sequantur usum Atticum formarum dualium I., II., III. decl. . Atque haec tabula indicat numerum formarum, quae occurrunt apud singulos scriptores. Comparandi causa adiecimus numeros formarum, quas praebent nonnulli auctores linguam Atticam imitantes[1]).

Nomina auctorum	Formae in																	
	α			αιν			ω			οιν II. decl.			ε			οιν II decl.		
	subst.	adi.	part.	subst.	adi.	part.	subst.	adi.	part.	subst.	adi.	part.	subst.	adi.	part.	subst.	adi.	part.
Thucydides....	—	—	—	4	5	—	3	1	—	3	2	—	3	—	2	7	—	1
Xenophon.....	5	—	—	6	1	—	16	12	14	7	2	—	25	2	15	13	—	1
oratores Attici.	—	—	—	16	—	2	11	4	—	44	8	6	9	1	1	32	—	10
Plato	11	2	2	16	2	4	47	76	31	15	16	4	24	3	78	22	—	12
Dionys. Halic. .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	—	—
Dio Chrysost. ..	—	—	—	—	—	—	3	3	3	3	—	1	3	—	2	4	—	—
Lucianus	1	—	—	1	—	—	14	11	2	11	5	2	20	—	7	27	—	3
Libanius	3	—	—	13	2	1	17	34	6	42	16	2	34	1	14	83	2	4
Themistius or.	1	—	—	2	—	—	11	6	4	9	7	1	18	—	13	11	1	4
Themistius par.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1	—	—	—	—	3	—	1
Iulianus	1	—	—	4	—	—	3	3	2	2	—	1	9	—	1	5	—	—
Himerius	—	—	—	—	—	—	1	1	1	—	1	—	—	—	—	2	—	—

Unde cognoscimus numerum formarum dualium I. decl. pariter atque apud Atticos minimum esse. Sed aliter res se habet in dualis usu II. III. decl.; nam cum apud Atticos numerus formarum

[1]) Singulos numeros hausimus e commentationibus in prooemio memoratis.

in —ω et —οιν (II. decl.) numerum formarum in —ε et —οιν (III. decl.) vel superet (apud oratores Atticos et Platonem) vel paene adaequet (apud Xenophontem), sophistae aliquanto saepius dualem III. decl. adhibent, si excipis Himerium. Themistius in paraphrasibus consulto vestigia Aristotelis premit, ut non sit mirandum, quod paucis tantum locis duali nominum utitur.

Sed haec hactenus.

B. De duali articuli.

Quaerendum est utrum deprehendamus communem formam omnium generum (τώ, τοῖν) an cum nominibus fem. gen. propria forma (τά, ταῖν) coniungatur.

Iam enumeremus formas duales articuli, quas praebent opera sophistarum.

1. **Libanius** coniungit cum nom. acc. omnium generum semper formam communem τώ, atque cum:

nom. masc. gen.: or. I 38; I 102, 14 F. I 170; I 162, 18 F. ep. 662, 2. 1286, 16. 17. 1337, 1.
neutr. gen.: or. I 143; I 152, 1 F. XXV 1; II 538, 2 F.
acc. masc. gen.: or. I 18; I 91, 4 F. I 272; I 199, 13 F. XIV 32; II 99, 10 F. XXV 44; II 558, 12 F. LXIII 25; IV 397, 8 F. LXIV 104; IV 488, 9 F. LXIV 117; IV 496, 18 F. decl. I 71; V 53, 13 F. XIX 16; VI 273, 10 F. XXVII 6; VI 554, 1. 8 F. XXXII 7; VII 45, 6 F. XXXII 16; VII 50, 10 F. XXXIII 27; VII 94, 4 F. LXIII 10; VII 588, 2 F. IV 932, 7 R. ep. 127, 20. 286, 1. 2. 423, 3. 968, 13. 1074, 2. 1080, 9. 1386, 8. 1506, 2. 1523, 15[1]).
neutr. gen.: IV 1071, 17 R. 1099, 4_2.

Τώ (acc.) apponit subst. fem. χεῖρε his locis[2]):
or. I 201; I 174, 1 F. XXVII 28; III 36, 7 F. XXXI 12; III 131, 3 F. LVIII 16; IV 189, 1 F. LXIV 92; IV 480, 8 F. decl. I 87; V 62, 12 F. V 58; V 338, 8 F. XXIII 72; VI 421, 7 F. XXVI 42; VI 537, 13 F. XXXVI 31; VII 221, 15 F. IV 879, 8 R. 1099, 4[3]).

[1]) Vide pag. 7 adn. 2.

[2]) De ep. 258, 41 cf. pag. 67 adn. 1.

[3]) Formam τά, quam hoc tantum loco praebet ed. Reiskiana, errato typographico ortam esse apertum est.

In gen. dat. et τοῖν et ταῖν scriptum videmus:
τοῖν repperimus coniunctum cum

gen. masc. gen.: or. I 12; I 87, 5. 6. 7 F. I 13; I 87, 13 F. I 16; I 90, 4 F. I 145; I 152, 18 F. I 199; I 173, 4 F. I 208; I 176, 12 F. I 245; I 189. 14 F. I 281; I 204, 11 F. V 52; I 320, 7 F. I 53; 320, 13 F. X 9; I 403, 24 F. XIV 35; II 100, 7 F. XIX 15; II 391, 5 F (bis). XX 25, II 433, 1 F. XXI 7; II 453, 7 F. XXIV 10; II 518, 16 F. XXIV 14; II 520, 12 F. XXVIII 6; III 50, 4 F. XXX 7: III 91, 5 F. XLII 11; III 312, 24 F. XLVI 18; III 387, 23 F. LIII 8; IV 58, 13 F. LVII 33; IV 163, 12 F. LIX 53; IV 235, 2 F. LIX 72; IV 244, 5 F. decl. XV 32; VI 134, 17 F. XXXII 16; VII 50, 3 F. XXXII 46; VII 68, 7 F. IV 1088, 21 R. 1089, 19. 21. 1090, 26. 1118, 2. ep. 148, 9. 318, 25. 534, 7. 564, 17. 697, 1. 711, 10. 749, 7. 938, 5. 29. 959, 3. 987, 10. 1050, 22. 1073, 23. 1074, 20. 28. 1080, 24. 1143, 9. 1248, 3. 1352, 14. 1363, 1. 1379, 11. 1541, 10.

neutr. gen.: or. I 93; I 129, 6 F. XI 203; I 507, 2 F. XVIII 247; II 343, 14 F. XXV 2; II 539, 4 F. XXVI 32; III 17, 16 F. LI 25; IV 18, 2 F. LIX 73; IV 244, 13 F. decl. V 54; V 335, 12 F. VI 21; V 387, 8 F. IV 1118, 31 R.

dat. masc. gen.: or. XIV 33; II 99, 17 F. XXXIX 21; III 275, 8 F. LXIV 20; IV 433, 3 F. ep. 79, 7. 332, 7. 362, 19. 1107, 19. 1292, 12. 1326, 5. 1362, 7.

neutr. gen.: or. XXXI 12; III 130, 13 F. IV 1057, 23 R. ep. 1074, 18.

Gen. dat. nom. fem. construit cum forma ταῖν:

gen.: or. I 1; I 79, 6 F. V 8; I 307, 11 F. XI 203; I 507, 3 F. XVIII 46, II 256, 11 F. XVIII 244; II 342, 18. XVIII 245; II 343, 5 F. IV 1068, 15 R. 1089, 4. 1090, 18. 1118, 10. ep. 42, 33.

dat.: or. I 129; I 145, 12 F. VI 16; I 359, 9 F. XVIII 120; II 286, 21 F. LXII 17; IV 354, 18 F. decl. XLVIII 51; VII 630, 13 F. L 12; VII 708, 5 F. IV 1049, 18 R. 1088, 14. ep. 1544, 4. Mél. Gr. p. 637, 57. 638, 64.

Bis codices partim τοῖν partim ταῖν coniunctum cum subst. fem. χεροῖν (dat.) praebent:

or. I 283; I 205, 16 F. IV 860, 14 R = t. VIII 70, 19F.

Cum Libanius gen. dat. χεροῖν semper apposuerit dualem usitatum ταῖν (or. I 129; I 145, 12 F. VI 16; I 359, 9 F. LXII 17; IV 354, 18 F. decl. XLVIII 51; VII 630, 13 F. L 12; VII 708, 5 F. IV 1049, 18 R; 1088, 14. 1090, 18. 1118, 10. ep. 42, 33. 1544, 4), his quoque locis recipiamus necesse est ταῖν sequentes codices B V: or. I 283; I 205, 16 F et Barberinum 240 Par. 2918: IV 860, 14 R = t. VIII 70, 19 F.

2. Atque eodem modo res se habet apud **Themistium.** Exstat τώ coniunctum

cum nomin. masc. neutr. gen.:

nom. masc. gen.: or. I 17c; 19, 24. IV 59a; 70, 14. V 63d; 76, 2. VI 76b; 91, 5. XIII 167c; 205, 24. XIII 177d; 218, 7. XIII 179c; 220, 17. 18. XXI 244c; 297, 18. XXII 267a; 325, 28.

acc.[1]) masc. gen.: or. VIII 117d; 140, 10. XI 152b; 180, 30. XIII 165d; 203, 14. XIII 169d; 208, 18. XIII 173a; 212, 6. XVII 216c; 263, 20. XX 240d; 295, 11. XXI 253d; 308, 28. XXIII 290a; 350, 28. XXVI 316b; 381, 27. XXVII 338a; 407, 21. XXVIII 342d; 414, 6.

neutr. gen.: or. VIII 117a; 139, 14.

cum nomin. fem. gen.:

acc.: or. II 26b; 30, 15. II 37b; 44, 24. IX 121c; 145, 13. X 138a; 164, 21. XV 191b; 235, 6. XVI 210a; 255, 22; XVII 216c; 263, 20. XVIII 224b; 273, 12.

Forma τοῖν (in gen. dat. masc. neutr. gen.) occurrit:

gen. masc. gen.: or. VII 89c; 107, 2. VII 92c; 110, 16. 17. VIII 106a; 126, 32. VIII 111d; 133, 24. XIII 172d; 211, 31. XIX 233c; 284, 6. XXII 265d; 324, 18. XXII 271b; 330, 8. XXII 280c; 339, 30. XXIV 309a; 372, 18. XXX 348d; 421, 17. XXXIV 40; 456, 3.

par. ἀν. ὕστ. I 16; 31, 14. φυσ. ἀκρ. I 1; 2, 20.

---

1) In par. π. ψυχ. I 5; 33, 13 praebet versus Empedoclis: formam τὼ δύο respondentem sequenti τέσσαρα ponendam esse pro τῶν δύο, quam legimus in ed. Heinziana, apertum est.

neutr. gen.: or. VII 88a; 105, 19. X 131a; 156, 20.
par. φυσ. ἀκρ. II 5; 50, 27. IV 5; 119, 11. IV 7; 127, 16. V 1; 166, 5. π. ψυχ. 85, 19 (bis). I 12; 123, 26.
dat. masc. gen.: or. II 29b; 34, 20.
par. φυσ. ἀκρ. I 2; 6, 19.

Ταῖν apponit nomin. fem. his locis:
gen.: or. XIII 177a; 217, 10. XVI 209a; 254, 24. XVIII 223b; 272, 8. XXII 277c; 336, 20. XXVII 332b; 400, 21.
par. ἀν. ὑστ. I 16; 30, 28.
dat.: or. IV 50d; 61, 14. XXII 381c; 341, 7. XXVIII 343b; 414, 17.
par. ἀν. ὑστ. I 1; 4, 5.

3. **Iulianus** coniungit cum nom. acc. nominum formam τώ: cum nomin. masc. neutr. gen.:
nom. masc. gen.: or. II 51C; I 65, 2. VII 214A; I 277, 13. ep. ad Ath. 269 B; I 347, 10. ep. ad Ath. 270 C; I 348, 27. conv. 318 C; I 409, 7.
neutr. gen.: or. II 76D; I 98, 8.
acc. masc. gen.: or. II 82B; I 105, 13. conv. 315 A: I 404, 23.
cum nom. fem. gen.:
nom.: or. III 103D; I 133, 6.
acc.: conv. 415 A; I 404, 25. mis. 363C; II 469, 12.

Forma τοῖν (in nomin. masc. neutr. gen.) exstat:
gen. masc. gen.: or. III 111B; I 142, 18.
neutr. gen.: or. VII 218C; I 283, 6. VII 220D; I 286, 2.
dat. masc. gen.: or. VII 217A; I 281, 12.

Ter construit formam ταῖν cum nomin. fem.:
gen.: or. II 49C; I 62, 5. mis. 350A; II 451, 15.
dat.: or. VII 206D; I 267, 21.

4. **Himeri** opera praebent modo formas τώ et τοῖν nomin. masc. appositas:
τώ nom.: or. XXI 10; 89, 7.
acc.: or. XIV 28; 77, 33.
τοῖν dat.: or. XXI 10; 89, 5.

5. Quibus e formis enumeratis cognoscimus sophistas abhorrere ab usu formae τά consentientes cum Atticis[1]) et cum scriptoribus, qui fuerunt saeculis sequentibus. At discrepant cum

---

[1]) Vide Bieber l. c. pag. 11—13; Roeper l. c. pag. 17.

auctoribus Atticis in forma τοῖν pro ταῖν usurpanda: apponunt enim Thucydides bis[1], oratores Attici ter decies[2], Plato decies[3] τοῖν nomin. fem., quem usum, quamquam auctores posteriores admittunt velut Aristoteles, Polybius, Plutarchus[4], Aelianus, tamen apud Libanium, Themistium, Iulianum nunquam reperimus. Cum Himerius nullo loco nominibus fem. gen. articulum apponat, cognosci non potest, utrum hos scriptores imitatus sit necne.

Iam agamus de formis dualibus pronominum.

C. De duali pronominum.

De pronominibus ἄμφω et ἀμφότερος disputabimus sequenti capite, quo dicemus de vocabulo δύο, ne quaestionem horum vocabulorum vi similium interrumpamus.

Accedamus ad dualem ceterorum pronominum.

1. **Libanius** vitat formas duales pron. pers., reflex., interrog. Inveniuntur haec exempla:

a. pron. poss. (pendentis e nomin. masc. gen.):
gen.: ἐμοῖν: or. I 12; I 87, 7 F. X 9; I 403, 24 F.

b. pron. demonstr. masc. neutr. gen.[5]):
nom. masc. gen.: τώδε: or. I 66; I 115, 8 F. ep. 374, 23. 1337, 1.
neutr. gen.: τούτω: or. XXV 1; II 538, 2 F.
gen masc. gen.: αὐτοῖν: or. XXXIX 21; III 275, 14 F. ep. 152, 1. 296, 9. 662, 4. 1326, 6. 1363, 3. 1403, 6. 1541, 12.
ἐκείνοιν: ep. 662, 6.
τούτοιν: or. I 1; I 79, 5 F. V 2; I 306, 2 F. III 35, 18 F. ep. 457, 6. 1248, 4. 1301, 4. 1317, 12.
neutr. gen.: ἐκείνοιν: or. I 117; I 139, 21 F. XLVIII 23; III 439, 19 F. XLVIII 24; III 440, 13 F.

---

1) Vide Hasse l. c. pag. 12.

2) Vide Keck l. c. pag. 27.

3) Vide Roeper l. c. pag. 17.

4) Vide H. Schmidt l. c. pagg. 5 sqq., 22, 34.

5) Pro duali ἑτέροιν (IV 974, 26 R) ponenda est forma ἑτέραν (scil. ὁδόν), quam praebent codd.

Pro duali fem. αὐταῖν (or. XVIII 244; II 342, 12 F), quae spectat ad pluralem antecedentem πόλεις, scribimus αὐτῶν cum codice Chisiano, praesertim cum Libanius terminationem dualem pron. fem. in —αιν vitet.

τούτοιν: or. XI 35; I 448, 9 F. XXVI 32; III 17, 16 F. XLIII 23; III 439, 21 F. LI 25; IV 18, 3 F. LIX 98; IV 257, 14 F. decl. XXXII 4; VII 43, 9. 13 F. ep. 242, 2. 770, 2.

dat. masc. gen.: αὐτοῖν: or. XIV 35; II 100, 9 F. ep. 164, 16. 1479, 7.

neutr. gen.: αὐτοῖν: or. I 201; I 174, 2 F.
τούτοιν: decl. XLIV 81; VII 521, 7 F.

acc. masc. gen.: αὐτώ: ep. 1362, 6.
ἐκείνω: or. I 116; I 139, 14 F.
τούτω: decl. I 71; V 53, 13 F.
τώδε: or. XIV 32; II 99, 10 F. LXIII 25; IV 397, 8 F.

neutr. gen.: τούτω: or. I 217; I 179, 14 F.

c. pron. relat. masc. neutr. gen.:
gen. masc. gen.: οἷν: or. I 3; I 81, 12 F.
dat. masc. gen.: οἷν: or. I 169: I 162, 15 F.
neutr. gen.: οἷν: ep. 771, 12.

d. pron. recipr. masc. gen.:
dat.: ἀλλήλοιν: or. I 66; I 115, 8 F. ep. 1540, 11.
acc.: ἀλλήλω: or. XVIII 17; II 244, 2 F.

e pron. indef. masc. gen.:
acc.: τινέ: or. I 85; I 125, 6 F.

2. Pergo ad **Themistium.** Deest dualis pron. relat., reflex., interrog., indefin.

Exstant hae formae:

a. pron. pers.:
gen.: σφῷν: or. XV 197a; 241, 21.
dat.: σφῷν: or. XV 187d; 231, 13. XV 195a; 239, 13.
acc.: σφώ: or. XIII 179d; 220, 25.

b. pron. poss. fem. gen.:
acc.: σώ: or. IX 121c; 145, 13.

c. pron. demonstr. masc. neutr. gen.:
nom. masc. gen.: αὐτώ: or. XIII 179d; 220, 24.
ἐκείνω: or. XXI 244c; 297, 18.
τούτω: or. XXI 244c; 297, 18.

gen. masc. gen.: αὐτοῖν: or. XI 151b; 179, 28. XXII 270b; 329, 11. XXII 278d; 337, 28.

ἐκείνοιν: or. XIII 172 d; 211, 32. XXXIV 40; 456, 3.
neutr. gen.: τούτοιν: par. ἀν. ὑστ. I 1; 3, 22.
dat. masc. gen.: αὐτοῖν: or. XXII 271 a; 329, 33.
τούτοιν: or. XV 184 c; 227, 18.
acc. masc. gen.: αὐτώ: or. XXII 279 a; 338, 1.
ἐκείνω; or. XXIII 290 a; 350, 28.
τώδε: or. XIII 179 c; 220, 17.

d. pron. recipr. masc. neutr. gen.:
gen. masc. gen.: ἀλλήλοιν: or. XXII 279 a; 338, 1.
neutr. gen.: ἀλλήλοιν: par. π. ψυχ. III 3; 91, 30.
dat. masc. gen.: ἀλλήλοιν: or. II 35 c; 42, 25. XI 151 b; 179, 26. XXII 280 c; 339, 31.

e. Pro nom. masc. pron. relat. scriptum videmus semel formam articuli τώ (or. XIII 179 c; 220, 18), qui usus raro occurrit in operibus tragicorum Atticorum[1]).

3. **Iulianus** vitat dualem pron. pers., relat., recipr., reflex., interrog. Inveniuntur hae formae:

a. pron. pers. masc. gen.:
nom.: ἡμετέρω: ep. ad Ath. 270 C; I 348, 27.
σώ: or. II 51 C; I 65, 3.

b. pron. demonstr. masc. neutr. gen.:
nom. masc. gen.: τοιούτω: or. VII 214 A; I 277, 12.
τώδε: or. VII 214 A; I 277, 13.
gen. masc. gen.: ἐκείνοιν: or. III 111 B; I 142, 18.
neutr. gen.: τούτοιν: or. VII 218 C; I 283, 7.
dat. masc. gen.: τούτοιν: or. VII 217 A; I 281, 12.
acc. masc. gen.: τούτω: conv. 313 C; I 403, 2.
fem. gen.:
nom.: τώδε: or. III 114 C; I 147, 1.

c. pron. indefin. fem. gen.:
nom.: τινέ: or. III 114 C; I 147, 1.

4. **Himerius** in operibus traditis nunquam dualem pronominis usurpat.

5. Paucis si usum dualis pronominum comprehendimus, patet Themistium et Iulianum amplecti usum oratorum Atticorum, qui assumunt formas communes omnium generum una excepta (Isae. 5, 15), quam Keckius vitio librari ortam

[1]) Vide Kühner, Gr. Gramm. I, 1, pag. 610 Anm. 2; II, 1, pag. 587 sq.

esse recte putat[1]): ille praebet formam fem. gen. σώ, hic τώδε. Contra apud Xenophontem iis locis, quibus pronomina pendent e nomin. fem., bis communem formam (in —ω), semel propriam (in —αιν) invenimus[2]). Libanius nunquam coniungit dualem nominum fem. gen. cum pronominibus.

Quibus expositis iam disseramus de usu vocabulorum δύο et ἄμφω.

D. De vocabulis δύο et ἄμφω.

a. δύο.

1. **Forma** δύο **(nom. acc.)**, quae in lingua Attica viget, his locis exstat:

apud Libanium:

nom.[3]): or. I 143; I 152, 1 F. X 5; I 402, 22 F. XI 185; I 499, 15 F. XVIII 39; II 253, 6 F. XVIII 73; II 267, 20 F. XX 32; II 436, 10 F. XXXI 11; III 129, 22 F. XXXIV 16; III 199, 6 F. XXXV 20; III 220. 6 F. XLI 14; III 301, 9 F. XLII 27; III 320, 22 F. XLII 50; III 331, 12 F. XLV 6; III 361, 19 F. XLVII 24; III 416, 7 F. LI 22; IV 16, 8 F. LII 2; IV 26, 5 F. LII 28; IV 38, 8 F. LIII 26; IV 67, 16 F. LVI 31; IV 146, 3 F. LVII 32; IV 163, 5 F. LIX 89; IV 252, 12 F. LXII 29; IV 361, 4 F. decl. II 12; V 133, 6 F. III 15; V 209, 17 F. III θεωρ. 1; V 210, 3_2 F. IV 47; V 260, 3 F. IV 53; V 263, 11 F. IX 38; V 477, 5 F. XXX 8; VI 622, 8 F (bis). XXX 11; VI 623, 14 F. XXX 61; VI 653, 3 F. XLI 3; VII 372, 15 F. XLVII 8; VII 587, 10 F. IV 855, 3 R. 857, 13. ep. 89, 12. 98, 11. 321, 9. 366, 15. 384, 17. 439, 3. 517, 5. 520, 6. 754, 7. 887, 2. 6. 968, 18. 995, 18. 1065, 12. 1100, 14. 1143, 17. 1148, 21. 1186, 7. 1359, 6. 1372, 8. 1549, 1.

acc.[3]): or. I 85; I 125, 6 F. I 241; I 188, 6 F. I 245; I 189, 14 F. V 41; I 317, 9 F. VI 3; I 355, 9 F (bis). XI 127; I 478, 6 F. XI 184; I 499, 11 F. XI 208; I 509,

---

[1]) Vide Keck l. c. pag. 29.

[2]) Vide Hasse l. c. pag. 11.

[3]) Praeterea deprehendimus δύο in his locutionibus proverbialibus (Salzmann l. c. pag. 9 et 70): σύν τε δύ' ἐρχομένω (ep. 258, 14: acc.; 1113, 18: nom. cf. p. 8 adn. 2 et p. 9 adn. 2). Πρὸς δύο δὲ φησιν οὐδ' Ἡρακλῆς (ep. 1177, 6). Ex Aristoph. Ran. 141 hausit δύ' ὀβολώ bis (decl. XXXII 15; VII 49, 7 F. XXXII 16; VII 50, 11 F), ut supra commemoravi.

4 F. XV 59: II 143, 4 F. XVIII 138; II 295, 12 F. XVIII 157; II 304, 16 F. XVIII 214; II 330, 8 F. XXV 60; II 566, 4 F. XXVI 2; III 5, 8 F. XLIII 8; III 341, 10 F. XLVI 13; III 385, 7 F. LI 2; IV 7, 1 F. LII 5; IV 27, 22 F. LIII 4; IV 56, 10 F. LIV 25; IV 82, 15 F. LVII 30; IV 162, 9 F. LVII 32; IV 162, 21 F. LIX 58; IV 236, 22 F. LXIV 32; IV 440, 3 F. LXIV 55; IV 455, 3 F. decl. I 71; V 53, 13 F. II 26; V 140, 7 F. IV 68; V 274, 8 F. XII προθ.; V 534, 3 F. XII 18; V 544, 8 F. XIV 38; VI 107, 9 F. XV 14; VI 124, 5 F. XV 47; VI 143, 7 F. XXII 30; VI 365, 15 F. XXXII 10; VII 47, 12 F. XXXV 2; VII 186, 6 F. XXXV 34; VII 200, 6 F. XXXVIII 3; VII 268, 1 F. XLI 30; VII 385, 16 F. XLII 37; VII 420, 9 F. XLIV 64; VII 513, 17 F. XLVII tit.; VII 583, 1 F. XLVII 15; VII 589, 17. 18 F. XLVII 22; VII 592, 11 F. XLVIII tit.; VII 612, 1 F. XLVIII 4; VII 614, 8 F. IV 999, 9 R. ep. 114, 28. 225, 21. 286, 26. 308, 1. 3. 310, 5. 367, 14. 370, 8. 394, 18. 449 16. 475, 28. 485, 4. 530, 13. 540, 13. 543, 5. 667, 6. 677, 5. 686, 10. 813, 11. 828, 6. 7. 887, 4. 901, 3. 908, 2. 919, 10, 932, 9. 934, 3. 970. 18. 986, 6. 1004, 13. 1011, 4. 5. 1081, 8. 1195, 2. 1282, 11. 1347, 10. 1379, 10. 1396, 2. 1426a, 3. 1549, 3. 1551, 26. 1554, 1.

Pauca verba facienda sunt de forma δύω usui Attico repugnante (poëtae epici, maxime Homerus, et lyrici excepto Pindaro admittunt et δύο et δύω metro poscente). Duo exempla apud Libanium occurrunt: ep. 258, 41 δύω reicienda est, cum codices praestantissimi (Vat. 83, 85, Voss.) formam usitatam δύο praebeant. Ep. 188, 11 sq. scriptum videmus: δύω λόγω τῶν ἐμῶν, καλὼ μὲν ἥκιστα, σοὶ δὲ οὐ δόξοντε κακώ, quo loco terminationem — ω effectam esse puto sequentibus vocibus καλώ et κακώ, ut praeferamus δύο. Huc accedit quod δύω apud ceteros scriptores nunquam exstat.

Denique ut significet numeros 22 et 32, apponit δύο numeris denariis

εἴκοσι: IV 974, 18 R. 1002, 8. ep. 1043, 3.

τριάκοντα: decl. XVII 70; VI 231, 17 F. XXIII 41; VI 400, 4 F. IV 973, 16 R.

apud Themistium:

in orationibus:

nom.: or. I 17c; 19, 24 (bis). II 35c; 42, 24. III 46d; 56, 15. V 63d; 76, 2. VII 84d; 101, 17. XIII 173d; 213, 13. XV 194a; 238, 9. XIX 228d; 278, 21. XXI 259d; 360, 20. XXII 267a; 325, 28 (bis). XXII 278d; 337, 27. XXII 280a; 339, 12. XXII 280b; 339, 18. XXVI 327a; 394, 5. XXXII 360c; 435, 19. XXXIV 42; 456, 22.

acc.: or. II 33b; 40, 1. VI 79c; 95, 1. VIII 104a; 124, 19. VIII 112b; 134, 2. IX 128a; 152, 19. X 135d; 161, 32. X 136c; 162, 32. XIII 177b; 217, 18. XIV 181c; 223, 23. XIX 228d; 278, 24. XXI 252c; 307, 11. XXI 262b; 319, 21. XXIII 293d; 354, 27. XXVII 333c; 402, 17. XXXI 352c; 426, 12. XXXI 353a; 427, 8.

in paraphrasibus[1]):

nom.: ἀν. ὑστ. I 4; 11, 18. I 5; 15, 9. 12. I 11; 24, 30. II 1; 42, 14 (bis). II 15; 60, 13. II 17; 82, 8 (bis). φυσ ἀκρ. I 2; 3, 32. I 3; 9, 20. 21. I 3; 11, 30. I 4; 13, 28. I 6; 20, 32. I 6; 22, 30. 31. I 6; 23, 16. II 1; 36, 11. II 2; 43, 12. III 3; 76, 17. 19. 23. III 4; 81, 9. III 6; 95, 3. III 7; 97, 24. IV 3; 110, 11. IV 4; 115, 32. IV 6; 123, 15. 28. IV 10; 141, 11. IV 11; 145, 14. IV 11; 147, 29. IV 12; 152, 24. 27. IV 13; 157, 19. IV 14; 159, 25. V 1; 168, 15. V 3; 173, 26. 28. V 4; 175, 13. 26. VI 2; I 189, 16. VI 3; 190, 1. 7. VIII 1; 209, 14. VIII 8; 229, 11. 24. π. ψυχ. I 2; 14, 4. II 3; 53, 26. II 7; 58, 30. II 11; 76, 14. III 1; 82, 2. 30. III 2; 84, 14. III 3; 89, 2. III 3; 92, 6. III 4; 95, 7. III 6; 110, 1. III 10; 119, 9. π. μνήμ. 2; 251, 1. π. ἐνυπν. 3; II 285, 12 (bis). 21. 23.

acc.: ἀν. ὑστ. I 4; 12, 26. I 5; 13, 22. I 5; 14, 10. 14. 18. 24. 25. 29. I 5; 15, 2. 3. 6. 7. 13. 16. I 8; 21, 3. I 10; 23, 9. I 16; 30, 33. I 24; 36, 15. II 11; 52, 7. φυσ. ἀκρ. I 2; 5, 7. I 6; 21, 11. I 6; 22, 30. I 6; 23, 3. I 8; 30, 3. 9. 17. I 9; 32, 23. III 3; 77, 16. III 3; 79, 2. IV 1; 103, 2. IV 4; 115, 33. 35. IV 8;

---

[1]) Praeterea occurrit δύο (nom.) duobus locis, quorum Themistius alterum e Theophrasto (par. π. ψυχ. III 5; 108, 22 sq.), alterum e poëta, cuius nomen

132, 3. IV 10; 141, 28. IV 11; 151, 20. IV 12; 154, 15. VI 1; 182, 33. VI 5; 194, 5. VII 5; 207, 9. VIII 3; 215, 22. VIII 3; 216, 31. VIII 8; 228, 28. VIII 8; 230, 11. π. ψυχ. I 2; 9, 4. I 2; 12, 30. I 4; 28, 33. I 4; 31, 32. I 5; 32, 6. II 2; 45, 5. II 7; 61, 37. II 8; 63, 30. II 11; 72, 11. III 3; 89, 1. III 4; 95, 28. 29. III 5; 99, 19. III 6; 108, 34. III 6; 110, 14.

---

reticet (par. π. μνήμ. 2; II 243, 21, ubi bis δύο legimus) hausit. Acc. δύο exstat in par. π. ψυχ. I 5; 33, 13, quae verba libavit ex Empedocle.

Permulta enuntiata, in quibus δύο (nom. acc.) scriptum videmus, deprompta sunt ex Aristotele, ut ex his locis apparet:

Them. ἀν. ὕστ.	I 4; 12, 28 sq.	=	Arist. ἀν. ὕστ.	I, 73 b, 34 sq.
	I 4; 13, 3	=		I, 73 b, 40.
	II 13; 57, 4	=		II, 97 b, 24 sq.
φυσ. ἀκρ.	I 4; 13, 10 sq.	=	φυσ. ἀκρ.	I, 187 a, 12.
	I 6; 22, 19	=		I, 189 b, 14 sq.
	I 7; 28, 15	=		I, 190 b, 23 sq.
	I 7; 29, 1	=		I, 190 b, 29 sq.
	I 7; 29, 8 sq.	=		I, 191 a, 5.
	II 2; 42, 7	=		II, 194 a, 16.
	III 3; 77, 13	=		III, 202 a, 34 sq.
	III 4; 80, 25 sq.	=		III, 203 a, 15.
	III 6; 93, 30 sq.	=		III, 206 b, 29.
	III 6; 94, 1.	=		III, 206 b, 30.
	III 7; 96, 19 sq.	=		III, 207 b, 8 sq.
	IV 1; 104, 15 sq.	=		IV, 209 a, 6 sq.
	IV 3; 110, 20	=		IV, 210 b, 18 sq.
	IV 5; 121, 29	=		IV, 212 b, 25.
	IV 6; 123, 28	=		IV, 213 b, 20.
	IV 8; 130, 22	=		IV, 215 a, 26.
	IV 8; 134, 23	=		IV, 216 b, 10 sq.
	IV 12; 152, 21 sq.	=		IV, 220 a, 28 sq.
π. ψυχ.	I 3; 20, 11 sq.	=	π. ψυχ.	I, 406 b, 32.
	I 4; 31, 32 sq.	=		II, 409 a, 23 sq.
	II 5; 56, 7 sq.	=		II, 417 b, 14.
	II 7; 60, 17 sq.	=		II, 418 b, 17.
	II 8; 66, 29	=		II, 420 b, 16 sq.
	II 11; 74, 2 sq.	=		II, 423 a, 20 sq.
	III 2; 83, 13 sq.	=		II, 425 b, 14 sq.
	III 9; 116, 26	=		III, 432 a, 15 sq.
	III 10; 118, 27	=		III, 433 a, 10.
π. ἐνυπν.	2; II 282, 25	=	π. ἐνυπν.	2; II, 460 b, 20 sq.
	2; II 282, 27 sq.	=		2; II, 460 b, 22.
	3; II 285, 11 sq.	=		3; II, 461 b, 3.
	3; II 287, 22	=		3; II, 462 a, 1.

III 8; 116, 6. III 10; 122, 3. π. ὕπν. 2; II 262, 12. π. ἐνυπν. 1; II 276, 14. 3; II 285, 10.

apud Iulianum:

nom.: or. III 114 C; I 147, 1. ep 35, 408 C; II 527, 20. 78; II 604, 20.

acc.: or. IV 134 D; I 174, 10. IV 139 D; I 180, 25. IV 147 B; I 191, 3. V 160 D; I 208, 22. VI 188 A; I 243, 12. ep. ad Ath. 277 B; 357, 8 (bis). ep. ad Ath. 280 D; I 361, 15. fragm. ep. 299 C; I 384, 7. fragm. ep. 305 A; I 391, 5. conv. 315 A; I 404, 23. conv. 315 D; I 405, 17. conv. 328 D; I 422, 10. mis. I 365 C; II 472, 1. ep. 17, 384 A; II 495, 20. 56, 442 A; II 566, 7. 78; II 604, 22.

apud Himerium:

nom.: ecl. V 41; 20, 46. or. V 14; 58, 39. XII 4; 68, 39.
acc.: Herm. tom. 46 p. 419, 33, 1. 427, 78, 3.
voc.: or. VIII 3; 64, 31.

2. Iam transeamus **ad formam** δυοῖν **(gen. dat.)**, quae occurrit his locis:

apud Libanium:

gen.[1]): or. I 14; I 88, 15 F. I 16; I 90, 4 F. I 22; I 92, 20 F. I 36; I 101, 17 F. I 98; I 131, 11 F. I 104; I 134, 7 F. I 208; I 176, 12 F. V 30; I 313, 13 F. XI 8; I 439, 19 F. XII 29; II 18, 15 F. XVIII 46; II 256, 11 F. XVIII 245; II 343, 5 F. XX 32; II 436, 9 F. XX 40; II 440, 3 F. XXVI 32; III 17, 17 F. XXVII 14; III 30, 1 F. XXVIII 8; III 50, 13 F. XXVIII 22; III 56, 14 F. XXXIII 24; III 178, 4 F. XL 16; III 286, 18 F. XLII 26; III 320, 11 F. XLVII 24; III 416, 2 F. LI 25; IV 18, 2 F. LII 10; IV 30, 8 F. LIII 16; IV 63, 7 F. LV 3; IV 111, 12 F. LVIII 28; IV 194, 16 F. LIX προθ.; IV 208, 4 F. LIX 73; IV 244, 13 F. LIX 120; IV 268, 1 F. LIX 143; IV 281, 18 F. LXII 39; IV 365, 16 F. LXIV 81; IV 472, 8 F. decl. I 137; V 92, 1 F. III 5; V 203, 13 F. IV 34; V 250, 14 F. V 42; V 328, 9 F. X 12; V 491, 6 F. XV 28; VI 132, 3 F.

---

[1]) Semel exstat δυοῖν (gen.) in proverbio ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν: ep. 223, 13 (Salzmann l. c. pag. 56); cf. supra p. 6.

XXVI 41; VI 536, 16 F. XXX 14: VI 624, 19 F. XXXII 16; VII 50, 3 F. XXXII 19; VII 52, 9 F. XXXII 46; VII 68, 8 F. XXXV 4; VII 186, 23 F. XXXVI 48; VII 229, 15 F. XXXVII 13; VII 247, 10 F. XLI 12; VII 377, 5 F. XLVI 50; VII 576, 11 F. XLVII 2; VII 584, 11 F. XLVII 24; VII 592, 23 F. XLVIII 71: VII 637, 18. IV 861, 22 R. 871, 28. 872, 21. 875, 12. 877, 23. 880, 18. 902, 17. 952, 5[1]). 1049, 21. 1075, 8. ep. 48, 23. 114, 14. 228, 5. 308, 2. 469, 23. 585b, 16. 639, 10. 812, 5. 1148, 20. 1223, 12. 1243, 10. 1424, 5. 1429b, 19. 1485, 2.

dat.: or. XI 121; I 475, 19 F. XI 148; I 485, 16 F. XII 8; II 11, 22 F. XVI 56; II 182, 7 F. XX 38; II 439, 7 F. XXI 15; II 457, 8 F. XXXI 12; III 130, 13 F. XXXI 20; III 134, 19 F. LIX 167; IV 293, 11 F. LXIII 31; IV 399, 18 F. decl. I 104; V 72, 2 F. XXX 39; VI 640, 4 F. XLIV 81; VII 521, 7 F. ep. 20, 20. 341, 11. 771, 11. 1201, 6.

Ut significet numerum 38, ponit gen. δυοῖν in or. XVIII 295; II 365, 12 F.

apud Themistium:

in orationibus:

gen.: or. III 42b; 50, 3. IV 62c; 74, 10. VI 83c; 100, 9. VII 85c; 102, 17. VII 87a; 104, 5. VII 88a; 105, 19. VII 89c; 107, 2. VIII 106a; 126, 32. VIII 106b; 127, 6. VIII 118d; 141, 21. IX 120c; 144, 2. XIV 182a; 224, 9. XV 194d; 239, 1. XVII 214b; 261, 9. XIX 233c; 284, 6. XXIV 301d; 363, 19. XXVI 315b; 380, 22. XXVI 317b; 383, 1. XXVI 325b; 392, 7. XXXIV 42; 457, 1.

dat.: or. VI 75d; 90, 18; IX 127b; 151, 29; XIII 177c; 217, 26. XXII 265c; 324, 16. XXII 265d; 324, 18. XXVI 327a; 393, 30.

in paraphrasibus:

gen.: ἀν. ὑστ. I 1; 3, 22. I 1; 4, 23. I 2; 7, 27. I 2; 8, 14. I 10; 23, 1. I 16; 30, 28. I 17; 31, 14. φυσ. ἀκρ. I 4; 16, 10. III 3; 77, 7 sq. IV 5; 119, 11. IV 7; 127, 15. 16. V 3; 172, 26. VI 1; 182, 16. VI 1;

[1]) Codices praebent rectam lectionem δυοῖν: in ed. Morelliana exstat vocabulum sensu carens δυρεῖν; Reiskius posuit δυεῖν, quam formam Libanius vitavit.

184, 5. VII 5; 207, 26. VIII 5; 220, 31. VIII 5; 223, 1. 9. π. ψυχ. I 1; 2, 32. I 5; 34, 31. III 2; 85, 19 (bis). III 12; 123, 26. III 13; 126, 20.

apud Iulianum:

gen.: or. II 65 B; I 83, 14. V 162 A; I 210, 9. V 176 C; I 228, 8. VI 188 B; I 243, 22. VI 195 D; I 253, 17. VI 203 C; I 263, 13. VII 218 A; I 282, 18. VII 218 B; I 283, 1. VII 218 C; I 283, 6. ep. ad Them. 264 C; I 342, 5. ep. ad Ath. 280 C; I 361, 11. ep. ad Ath. 285 A; I 367, 1. fragm. ep. 292 B; I 376, 3. ep. 66, 454 B; II 589, 13.

apud Himerium:

gen.: or. VI 1; 59, 26.
dat.: or. XXI 10; 89, 5.

3. **Forma δυεῖν (gen. dat.),** quae ante medium IV. saeculum videtur evitata esse[1], iam secundo post Chr. n. saeculo evanescit[2], Libanius et Himerius abstinent, Themistius in orationibus semel tantum utitur (or. V 66 d., 79, 19), sed non dubitamus hoc quoque loco ponere formam δυοῖν. At paraphrases praebent decies gen. δυεῖν (Aristoteles utitur gen. δυεῖν octies): φυσ. ἀκρ. I 6; 21, 6. I 6; 23, 16. I 7; 24, 5. 21. I 7; 26, 9. IV 11; 148, 4. V 1; 166, 5. V 1; 169, 10 sq. VI 2; 189, 11 sq. π. ψυχ. I 4; 26, 18. De verbis Iulianeis ὁ μὲν γὰρ Τύριος Μάξιμος εἰς βιβλία μοι δυεῖν πλείονα τῆς λογικῆς ὀλίγα εἶπε, ... (Mus. Rhen. tom. XLII p. 25, ep. IV, 16 sq.) diiudicari non potest, cum sensus huius loci habeat, de quo dubitetur.

4. Raro quoque adhibent sophistae **formam δυσί (dat.)** Attico usui repugnantem. Excipiendae sunt paraphrases Themisti, in quibus, quod respiciunt ad Aristotelem δυσί sexagies octies usurpantem[3], multo saepius haec forma exstat.

Deprehenduntur exempla:

apud Libanium:

IV 1057, 7 R.

apud Themistium:

in orationibus: or. XXVI 322 a; 388, 17.

---

[1]) Vide Roeper l. c. pag. 20 sq. Keck l. c. pag. 39 sq.
[2]) Vide Schmid l. c. I pag. 226, II pag. 17, IV pag. 23.
[3]) Vide H. Schmidt l. c. pag. 13.

in paraphrasibus[1]):

ἀν. ὑστ. I 1; 3, 20. 23. 25. 29. 30. I 5; 14, 18. I 33; 39, 26. φυσ. ἀκρ. IV 8; 131, 29. π. μνήμ. 1; II 233, 12. 1; II 235, 7. 11.

apud Iulianum:

ep. 76, 150; II 600, 3.

apud Himerium

exemplum non reperimus.

5. Crebrior est usus **formae δύο pro δυοῖν (gen. dat.),** quam et Attici[2]) et auctores posterioris temporis[3]) adhibent.

Ponunt δύο

Libanius

pro gen. δυοῖν:

or. XXVIII 2; III 48, 4 F. LVII 30; IV 162, 1 F. LIX 172; IV 295, 16 F. LXI 7; IV 333, 6 F. LXII 40; IV 366, 12 F. decl. XXXII 26; VII 56, 16 F. IV 1039, 1 R. 1044, 1. ep. 654, 12. 986, 5. 1368, 12. 1384, 29.

pro dat. δυοῖν:

or. I 3; I 81, 11 F. III 26; I 275, 11 F. XIX 35; II 401, 12 F. XXIV 35; II 530, 1 F. XLV 19; III 368, 8 F. LII 26; IV 37, 14 F. LVII 8; IV 153, 2 F. decl. XXXII 46; VII 67, 18 F. IV 1075, 27 R. ep. 189, 3. 342, 20. 563, 9. 608, 4.

Themistius

in orationibus

pro gen. δυοῖν: or. XXI 244b; 297, 10.

pro dat. δυοῖν: or. XXXIV 56; 463, 19.

in paraphrasibus

pro gen. δυοῖν[4]): ἀν. ὑστ. II 13; 57, 21. φυσ. ἀκρ. III 3; 77, 17. IV 11; 148, 4. VIII 3; 215, 23. π. ψυχ. I 3; 20, 16. II 7; 62, 28. III 10; 121, 10.

---

1) Ex Aristotele libata sunt hi loci:

Them. ἀν. ὑστ.	I 1; 3, 17	= Arist. ἀν. ὑστ.	I, 71a, 19sq.
	I 3; 38, 24	=	I, 87b, 36.
	I 3; 44, 9	=	I, 90b, 8sq.
φυσ. ἀκρ.	V 6; 178, 6	=	V, 229b, 29sq.
	VIII 1; 213, 1	=	VIII, 252b, 2sq.
	VIII 8; 232, 4	=	VIII, 263a, 24.

2) Vide Zander l. c. II pag. 15sq.

3) Vide H. Schmidt l. c. pag. 46.

4) Addatur locus cum Aristotelico paene congruens:

Them. φυσ. ἀκρ. III 3; 77, 20sqq. = Arist. φυσ. ἀκρ. III, 202b, 1.

pro dat. δυοῖν: ἀν. ὑστ. I 8: 21, 4. I 16; 30, 24. I 31; 38, 11. 25. φυσ. ἀκρ. IV 11; 148, 6. VI 2; 185, 16. π. ψυχ. I 2: 9, 3. I 2; 11, 7. III 2; 84, 13. III 10: 119, 2.

Iulianus

pro gen. δυοῖν:
mis. 370D; II 478, 23.
pro dat. δυοῖν:
ep. ad Them. 259D; I 336, 11. conv. 323A; I 415, 9.

Himerius

pro dat. δυοῖν:
or. II 28; 50, 22.

6. Non est neglegenda quaestio, utrum sophistae hiatum in vocabulo δύο usurpando admiserint necne.

Atque deprehendimus

apud Libanium

hiatum
ante vocalem:
ἐν τοῖς δύο ἔτεσι: or. XXIV 35; II 530, 1 F.
δύο ἀπαλλαγάς: decl. XLII 37; VII 420, 9 F.
δύο ἄρχοντας: ep. 367, 14.
δύο ἢ τρεῖς: or. XXXV 20; III 220, 6 F. XLIII 8; III 341, 10 F decl. XXXV 34; VII 200, 6 F. ep. 1143, 17.
δύο ἤ, . . .: or. LIV 25; IV 82, 15 F.
δύο ἐντεῦθεν: decl. XXII 30; VI 365, 15 F.
δύο ἐποίησας: decl. XLVII 22; VII 592, 11 F.
δύο ἔπεμψας: ep. 308, 3.
ante spiritum asperum:
δύο ἡμερῶν: decl. XXXII 26; VII 56, 16 F.
elisionem
ante vocalem[1]):
δύ' ἄρχοντε: or. XLVI 13; III 385, 7 F.
δύ' ἐκείνων: or. LXII 40; IV 366, 12 F.

---

[1]) Praetermisimus quattuor locos, quorum binos ex Homero (vide pag. 25 adn. 3) et ex Aristophane (vide pag. 7 adn. 1) deprompsit, cum nihil ex eis ad hanc quaestionem illustrandam lucremur.

δύ' οἰκέτας: IV 458, 30 R.
δύ' ἐπιστολάς: ep. 1011, 4. 5.
δύ' ἢ τρεῖς: or. XLV 6; III 361, 19 F.
δύ' ἀνθ' ἑνός: ep. 563, 9. 667, 6.
δύ' ἦν: or. XXXIV 16; III 199, 6 F.
δύ' ἴσῃ χάριτας: ep. 543, 5.
δύ' ἱστόν: ep. 1549, 1.

ante spir. asperum:
δύ' αὗται: or. XI 185; I 499, 15 F.
δύ' ἡμέρας: ep. 370, 8.
δύ' ἥδιστοι λόγοι: ep. 754, 7.
δύ' ἑτέρους: ep. 901, 3.
δύ' ἡγούμην: ep. 908, 2.

apud Themistium

hiatum
in orationibus
ante vocalem:
τὰ δύο ὦτα: or. I 17c; 19, 24. XXII 267a; 325, 28.
τὼ δύο ὀφθαλμώ: or. I 17c; 19, 24. XXII 267a; 325, 28.
δύο ὀνόματα: or. II 33b; 40, 1.
τὼ δύο Ἀντωνίνω: or. V 63d; 76, 2.
δύο ἢ ἕνα: or. XXI 252c; 307, 11.
δύο εἰσὶν ἀρχαί: or. VII 84d; 101, 17.
δύο εἶναι: or. XXXI 252c; 426, 12.

ante spir. asperum:
δύο ὁδούς: or. VIII 104a; 124, 19.

in paraphrasibus
ante vocalem:
δύο ὀρθάς: ἀν. ὑστ. I 4; 12, 26. I 5; 13, 22. I 5; 14, 10. 24. 25. 29. I 5; 15, 2. 3. 6. 7. 13 sq. I 10; 23, 9. I 16; 30. 33. I 24; 36, 15. φυσ. ἀκρ. VI 5; 194, 5. π. ψυχ. III, 4; 95, 28. 29.
δύο ὀρθαί: ἀν. ὑστ. I 5; 15, 9. 12.
δύο ὀρθαῖς: ἀν. ὑστ. I 16; 30, 24. I 31; 38, 11.
εἰς δύο εὐθείας: ἀν. ὑστ. I 5; 14, 14 sq.
δύο ὄντα: φυσ. ἀκρ. VI 3; 190, 7 sq.

δύο ἀντιλήψεις: π. ψυχ. III 1; 82, 2.
δύο οὐσῶν: φυσ. ἀκρ. III 3; 77, 17.
δύο ἐνεργείαις: π. ψυχ. III 2; 84, 13.
δύο ἐνεργείας; π. ψυχ. III 2; 84, 14.
δύο ἤδη: ἀν. ὕστ. II 15; 60, 13. φυσ. ἀκρ. I 3; 11, 30.
δύο ἢ τρία: φυσ. ἀκρ. I 6; 23, 16.
δύο ἄν: φυσ. ἀκρ. I 2; 5, 7. IV 1; 103, 2.
δύο ἢ πόσαι: φυσ. ἀκρ. III 4; 81, 9.
δύο ᾗ: φυσ. ἀκρ. V 3; 173, 26.
δύο ἐστίν: φυσ. ἀκρ. VI 3; 190, 1.
δύο εἶναι: π. ψυχ. II 7; 61, 37.
δύο ἀναδέχεται: π. ψυχ. II 8; 63, 30.

ante spir. asperum:

δύο ὥρας: φυσ. ἀκρ. IV 8; 132, 3.
δύο ὧραι: φυσ. ἀκρ. IV 11; 145, 14. IV 12; 152, 24. 27.
δύο ἅμα: φυσ. ἀκρ. IV 10; 141, 11. π. ψυχ. I 2; 12, 30.

apud Iulianum

hiatum

ante vocalem:

δύο οὐδέ: conv. 315 D; I 405, 17.

apud Himerium

neque hiatum neque elisionem.

Ex enumeratis exemplis perspicitur Libanium discrimen hiatus et elisionis non facere, qua in re sequitur Platonem, Thucydidem, Xenophontem, Demosthenem, alios Atticos, Themistium et Iulianum hiatum non curare.

7. Restat ut enumeremus eos locos, quibus pro δύο occurrit διττός, vocabulum illud apud tragicos frequentissimum. Sunt autem hi:

apud Libanium

or. XI 75; I 461, 8 F. IV 1015, 1 R. 1105, 3_3. ep. 1154, 3.

apud Themistium

in orationibus:

or. XXIV 303 a; 365, 6. 7.

in paraphrasibus[1]):

ἀν. ὕστ. I 16; 30, 22. I 22; 35, 9. II 11; 52, 28. φυσ. ἀκρ. II 1; 37, 24. III 1; 68, 32. III 1; 69, 3. 9. 27. III 2; 74, 11. III 5; 86, 19. IV 12; 152, 17. IV 12; 154, 12. V 4; 175, 7. π. ψυχ. II 4; 50, 12. II 8; 65, 28. II 10; 71, 15. III 1; 81, 35. III 9; 118, 8. π. μνήμ. 2; II 252, 11.

apud Iulianum

or. II 89 B: I 114, 15. II 89 C: I 114, 21. IV 142 D: I 185, 3. IV 151 D; I 197, 3. V 171 D: I 222, 20. ep. ad Ath. 284 A; I 365, 15. conv. 326 C; I 419, 12. ep. 35, 408 C: II 527, 18.

apud Himerium:

or. V 12: 58, 15.

Addamus locum, quo Themistius utitur vocabulo δοιός pro δύο:

or. XIII 169 d: 208, 18 sq.: τὼ δοιὼ δράκοντε (acc.).

8. Iam explicato usu nominis numeralis δύο indicem componamus, quo declinatio vocabuli δύο pateat.

Nomina auctorum	Genetivus			Dativus			
	δυοῖν	δυεῖν	δύο	δυοῖν	δυεῖν	δύο	δυσί
Thucydides	18	—	7	9	—	5	—
Xenophon	18	—	6	4	—	1	—
Plato[2])	?	4(?)	2	?	—	—	—
Oratores Attici[2])	?	1	1	?	—	—	—
Aristoteles	93	8	80	12	—	23	68

[1]) Ex operibus Aristotelis hausit hos locos:

Them. ἀν. ὕστ. I 12; 26, 8 sq.	=	Arist. ἀν. ὕστ. I, 77 b, 28.
φυσ. ἀκρ. II 7; 58, 9	=	φυσ. ἀκρ. II, 198 a, 35 sq.
II 8; 61, 16 sq.	=	II, 199 a, 30 sq.
π. ψυχ. II 4; 50, 11	=	π. ψυχ. II, 415 b, 2 sq.
II 8; 63, 2	=	II, 419 b, 4 sq.
III 10; 120, 29	=	III, 433 b, 14.

[2]) E commentationibus Roeperi et Kecki intellegi non potest, quot locis forma δυοῖν exstet.

Nomina auctorum	Genetivus			Dativus			
	δυοῖν	δυεῖν	δύο	δυοῖν	δυεῖν	δύο	δυσί
Diodorus Sic.	35	12	14	—	—	—	38
Dionys. Halic.	—	67	10	—	1	2	34
Strabo	—	39	4	—	1	—	21
Dio Chrys.	4	—	19	—	—	—	5
Plutarchus	69	101	17	2	—	3	49
Lucianus	21	—	15	2	—	2	—
Libanius	77	—	12	17	—	13	1
Themistius { or.	20	—	1	6	—	1	1
Themistius { par.	24	10	7	—	—	12	12
Iulianus	14	—	2	—	—	2	1
Himerius	1	—	—	1	—	1	—

Hinc perspicitur ut apud Atticos, ita apud sophistas vulgarem formam δυοῖν in usu multo frequentiore fuisse. Formae δυεῖν et δυσί, quas opera Aristotelis, Diodori Siculi, posteriorum scriptorum saepe offerunt, rursus paene evanescunt. Aeque in forma indeclinata δύο adhibenda sophistae non distant ab Atticis, maxime a Platone et oratoribus. Sed excipiendae sunt paraphrases, in quibus Themistius secutus usum Aristotelicum usurpat δύο (gen. dat.) undevicies, δυσί duodecies, δυεῖν decies, δυοῖν quater et vicies.

Iam breviter inquiramus, num sophistae legem observaverint, quam nuper Weiskius apud Atticos valere affirmavit[1]). Dicit enim: *„Dieses Gesetz also ist in die Lehrbücher aufzunehmen, daß* **δύο** *declinabel ist, wenn es Substantivum ist, ein Paar bedeutet, distributiven Sinn hat, zu einem Dualis tritt, in Abhängigkeit von* **δέοντες** *usw. steht, oder in den Genetiv bezüglich Dativ treten muß, ohne sich anzulehnen an den Genetiv oder Dativ eines Substantivums, daß dagegen* **δύο** *indeclinabel ist, wenn es Adiectivum ist, wenn statt seiner eine beliebige andre kleine Zahl genommen werden kann, wenn von einer größeren Zahl zufällig zwei genommen werden, wenn von zwei Personen oder Gegenständen jeder einzeln gedacht wird und der distributive Sinn also ausgeschlossen ist.“*

[1]) Vide Weiske in „Festschrift zur 200jaehr. Jubelfeier der vereinigten Friedrichs-Universität Halle-Wittenberg“ pag. 21.

Atque eo, quod singuli auctores numero formarum declinatarum et indeclinatarum magnopere inter se differunt (legimus pro denis formis indeclinatis formas declinatas apud Diodorum Siculum 60, Dionysium Halic. 85, Strabonem 120, Dionem Chrysostomum 5, Plutarchum 110, Lucianum 14, Libanium 40, Themistium in orat. 130, in paraphr. 20[1]), Iulianum 40, Himerium 10), demonstratur legem, etsi ab Atticis observata est, tamen sequentibus saeculis saepe neglectam esse. Exemplorum instar laudemus locos, quibus sophistae recedunt ab illo usu:

Libani: or. XVI 56; II 182, 7 F. LVII 30; IV 162, 1 F. LIX 143; IV 281, 18 F. LXII 40; IV 366, 12 F. decl. XXXII 19; VII 52, 9 F. XXXII 46; VII 67, 18 F.

Themisti: or. IV 62c; 74, 14. par. ἀν. ὕστ. I, 5; 14, 20. I 16; 30, 24. I 31; 38, 11. φυσ. ἀκρ. IV, 8; 131, 29 sq. π. ψυχ. I 4; 26, 18.

Iuliani: or. II 65 B; I 83, 13 sq. ep. ad Them. 264 C; I 342, 5. conv. 323 A; I 415, 9.

b. ἄμφω.

1. **Formam** ἄμφω **(nom. acc.)** deprehendimus

apud Libanium

nom.: or. I 25: I 94, 21 F. I 265; I 196, 15. 16 F. VI; I 354, 5 F. VIII 12; I 389, 4 F. XII 59; II 31, 7 F. XVI 16; II 166, 11 F. XVIII 55; II 260, 13 F. XXX 45; III 112, 18 F. XXXII 17; III 156, 17 F. XXXII 26; III 160, 12 F. LVI 15; IV 139, 7 F. LVI 21; IV 142, 1 F. LVII 49; IV 171, 10 F. LIX 34; IV 225, 16 F. LIX 74; IV 244, 19 F. LXI 19; IV 339, 9 F. LXIII 14; IV 392, 23 F. decl. V 79: V 349, 18 F. XVI 8; VI 149, 19 F. XVI 53; VI 175, 19 F. XXX 34; VI 637, 10 F. IV 1034, 6 R. 1050, 1. 1074, 3. ep. 175, 6. 230, 4. 318, 26. 382, 9. 434, 3. 540, 26. 541, 1. 647, 20. 703, 19. 751, 18. 971, 25. 1100, 24. 1125, 5. 1157, 15. 1479, 2.

acc.: or. I 95; I 130, 5 F. I 217; I 179, 14 F. V 35; I 314, 17 F. XV 51: II 139, 8 F. XVIII 74; II 268, 7 F. XXIV 41; II 533, 5 F. XXVII 1; III 23, 5 F. XXX 17; III 96, 15 F. XXXIII 25; III 178, 10 F. XXXVII 21: III 249, 4 F. XLVI 18; III 387, 22 F. XLVI 21; III 389, 11 F. XLIX 33;

[1]) Apud Aristotelem 18.

III 468, 14 F. LI 12; IV 12, 6 F. LXIV 6; IV 424, 17 F. decl. I 149; V 99, 18 F. X 1; V 484, 11 F. XVI 28; VI 163, 5 F. XVI 37; VI 167, 13 F. XX 1; VI 319, 7 F. XXXII 7; VII 45, 6 F. XXXIII 23; VII 92, 6 F. XLVIII 8; VII 615, 7. 8 F. IV 1089, 23 R. 1105, 5. 1117, 17. 1118, 31. ep. 4, 4. 93, 30. 286, 1 (bis). 360, 16. 361, 6. 374, 4. 607, 30. 614, 3. 715, 10. 812, 5. 841, 5. 973, 14. 1045, 5. 1122, 3. 1126, 28. 1171, 13. 1193, 1. 1246, 1. 1377, 10. 1384, 13. 1418, 2. 1421 b, 8.

Semel exstat ἄμφω (acc.) in proverbio[1]): ἐπ' ἄμφω καθεύδειν (ep. 1343, 17). Cf. Foersterum ad t. VIII 91, 7.

apud Themistium:

in orationibus[2]):

nom: or. II 35 d; 42, 30. V 65 a; 77, 16. VI 74 a; 88, 5. VI 76 b; 91, 7. VIII 101 c; 121, 16. IX 128 b; 152, 29. XI 148 d; 177, 3. XI 153 a; 181, 23. XIII 167 c; 205, 24. XIII 170 a; 208, 21. XV 187 a; 230, 16. XV 187 d; 231, 10. XV 195 a; 239, 5. XV 197 a; 241, 17. XVII 214 a; 260, 22. XIX 233 b; 283, 29. XXI 255 b; 310, 28. XXII 271 b; 330, 7. XXIV 305 b; 367, 21, 22. XXVII 338 d; 408, 23. XXXIV 16; 444, 17. 18.

acc.: or. II 38 d; 47, 2 (bis). V 64 d; 77, 7. VIII 132 b; 134, 6. X 133 d; 159, 21. XI 148 c; 176, 22. XIII 164 c; 202, 1. XV 187 c; 230, 32. XV 193 a; 237, 6. XIX 228 c; 278, 15. XXIII 293 a; 354, 4. XXXII 355 d; 430, 3.

in paraphrasibus[3]):

nom.: ἀν. ὕστ. I 10; 23, 11. 13; 28, 15. II 6; 47, 29. φυσ. ἀκρ. I 2; 5, 25. I, 6; 22, 9. I, 9; 32, 26. II 2; 40 15. II 2; 41, 3. II 2; 43, 13. II 3; 45, 5. III 3; 77, 9.

---

1) Vide Salzmann l. c. pag. 48.

2) Ex Homero libavit ad verbum locum ἄμφω δ' αἰχμητά κτλ. (or. XV 187 d; 231, 12).

3) Hi loci ad Aristotelem respiciunt:

Them. ἀν. ὕστ.	I 29; 38, 3 sq.	=	Arist. ἀν. ὕστ.	I, 87 b, 15 sq.
φυσ. ἀκρ.	I 9; 66, 2 sq.	=	φυσ. ἀκρ.	I, 200 a, 33 sq.
	III 3; 76, 28 sq.	=		III, 202 a, 25 sq.
	IV 4; 113, 2 sq.	=		IV, 211 b. 12 sq.
	IV 9; 138, 20 sq.	=		IV, 217 a, 32 sq.
	IV 14; 160, 1 sq.	=		IV, 223 a, 2 sq.
π. ψυχ.	II 1; 42, 9 sq.	=	π. ψυχ.	II, 412 b, 3 sq.
	II 8; 65, 25 sq.	=		II, 420 a, 19 sq.
	II 9; 122, 17 sq.	=		II, 434 a, 20.

III 3; 78, 11. 18. 19. III 4; 80, 26. III 6; 94, 21. IV 1; 104, 17. IV 3; 110, 7. IV 7; 126, 10 (bis). IV 8; 130, 28. IV 11; 146, 26. IV 12; 157, 3. IV 13; 157, 20. 27. IV 14; 162, 25. V 1; 168, 5. 7. V 6; 179, 22. VI 2; 187, 14. VI 3; 190, 4 VI 5; 195, 10. VI 9; 201, 6. VIII 10; 234, 5. π. ψυχ. I 1; 4, 18. II 1; 43, 17. II 2; 45, 1 (bis). II 4; 52, 36. II 11; 77, 12. III 1; 81, 1. III 2; 84, 4. III 3; 88, 8. III 6; 110, 16. III 10; 119, 4. 10. III 12; 123, 31. π. μνήμ. 1; II 236, 16. π. ἐνυπν. 2; II 282, 27.

acc.: ἀν. ὑστ. I 2; 5, 20. 24. I 4; 12, 15. I 6; 17, 3. I 8; 21, 2. I 13; 28, 20. I 22; 35, 5. II 16; 60, 32. φυσ. ἀκρ. I 3; 8, 7. II 3; 45, 17. III 4; 82, 13. IV 4; 115, 31. IV 12; 152, 29. V 1; 168, 26. VIII 5; 220, 14. π. ψυχ. I 1; 1, 18. I 1; 7, 36. I 2; 13, 12. 18. I 3; 21, 28. 36. I 5; 37, 31. II 1; 40, 9 (bis). II 2; 44, 37. II 2; 45, 18. II 4; 52, 30. III 1; 81, 1. III 1; 82, 29. III 2; 83, 32. III 2; 85, 18. III 2; 86, 14. III 3; 92, 4. 5. III 4; 96, 35 (bis). III 9; 118, 4.

apud Iulianum:

nom.: or. I 7A; 18, 2. I 35D; I 44, 19. III 109D; I 141 2. ep. 76; II 599, 14.

acc.: or. III 114D; I 147, 15. VIII 250D; I 325, 1. ep. 30, 404A; II 521, 18. 35, 407C; II 526, 6.

apud Himerium:

nom.: or. I 15; 41, 48. II 7; 45, 38.

2. Pergamus **ad formam** ἀμφοῖν, quam usurpant

Libanius

gen.: or. I 12; I 87, 5F. I 118; I 140, 3F. I 197; I 172, 13F. XI 203; I 507, 3F. XI 261; I 529, 21F. XVIII 67; II 265, 11F. XVIII 138; II 295, 14F. XVIII 222; II 333, 16F. XXII 30; II 487, 7F. XXIX 27; III 76, 3F. XXXI 28; III 138, 11F. XXXIV 7; III 195, 3F. XXXVIII 13; III 258, 8F. XL 12; III 285, 2F. LII 38; III 43, 13F. LV 5; III 112, 16F. LVII 50; IV 171, 22F. LIX 150; IV 285, 5F. LIX 153; IV 287, 3. 4F. LX 6; IV 315, 9F. LXIII 11; IV 391, 19F. LXIV 105; IV 489 6F. decl. XIV 21; VI 99, 1F. XVI 34; VI 166, 17F. XXXII 4; VII 43, 9. 14F. XXXII 51; VII 70, 16F.

XXXIX 12; VII 301, 11 F. XLVII 53; VII 604, 22 F. IV 999, 15 R. 1074, 5_2. ep. 18, 18. 65, 16. 173, 22. 315, 10. 319, 22. 420, 9. 439, 4. 497, 2. 512, 2. 612, 1. 713, 2. 785, 4. 843, 4. 869, 17. 905, 16. 1135, 16. 1146, 2. 1190, 9. 1241, 5. 1284, 6. 1384, 29. 1427, 37.

dat.: or. V 24; I 312, 3 F. XI 40; I 450, 2 F. XI 259; I 529, 7 F. XXX 38; III 108, 3 F. LII 9; IV 29, 24 F. LXIV 17; IV 431, 5 F. decl. I 136; V 91, 8 F. IV 56; V 265, 15 F. XLVII 33; VII 596, 19 F. XLVIII 41; VII 627, 5 F. ep. 20, 6. 351, 4. 401, 8. 424, 21. 479, 13. 653, 3. 771, 12. 861, 4. 1088, 8. 1195, 7 (bis). 1260, 2. 1510 a, 13.

Themistius:

in orationibus:

gen.: or. I 13 a; 14, 14. VII 98 c; 117, 20. VII 100 a; 119, 4. VIII 113 a; 135, 1. VIII 119 b; 142, 15. XIII 169 b; 208, 1. XIV 183 a; 225, 9. XVI 206 a; 251, 11. XXI 252 a; 306, 23.

dat.: VI 75 d. 90, 18. VI 76 a; 90, 22. VI 83 c; 100, 2. XIII 165 c; 202, 30. XV 184 c; 227, 18. XIX 231 a; 281, 16. XXXII 356 a; 430, 5.

in paraphrasibus[1]):

gen.: ἀν. ὕστ. I 17; 31, 14. II 19; 65, 5. φυσ. ἀκρ. II 2; 42, 2. II 8; 62, 23. VIII 5; 222, 24. VIII 7; 224, 23. π. ψυχ. I 1; 8, 2. II 1; 39, 5. II 1; 42, 19. 33. II 2; 46, 29. III 1; 82, 28. III 2; 85, 17. 36. III 3; 88, 28. III 4; 94, 5. III 10; 122, 4. π. ὕπν. 1; II 256, 8.

---

[1]) Ex Aristotele pendent hi loci:

Them. φυσ. ἀκρ.	II 2; 42, 7 sqq.	= Arist. φυσ. ἀκρ.	II, 194 a, 16 sq.
	III 1; 69, 25	=	III, 201 a, 13.
	III 3; 76, 15 sq.	=	III, 202 a, 18.
	V 4; 176, 18	=	III, 228 b, 1.
	VI 2; 186, 28 sq.	=	VI, 233 a, 20 sq.
	VI 4; 191, 27 sq.	=	VI, 234 b, 16 sq.
	VIII 8; 227, 32 sq.	=	VIII 261 b, 29 sq.
π. ψυχ.	I 5; 35, 24 sq.	= π. ψυχ.	I, 411 a, 6.
	II 2; 46, 28	=	II, 414 a, 15 sq.
	II 2; 46, 30	=	II, 414 a, 17.
	II 7; 61, 39	=	II 419 a, 23.
π. ὕπν. κ. ἐγρ.	2; II 261, 3	= π. ὕπν. κ. ἐγρ.	2, III 455 a, 19.

dat.: φυσ. ἀκρ. III 2; 74, 32. III 3; 77, 7. III 3; 78, 22. III 5; 87, 28. III 6; 94, 17. III 6; 95, 6. IV 7; 126, 2. IV 8; 132, 1. IV 11; 150, 1. VIII 1; 211, 4. π. ψυχ. II 5; 55, 29. III 3; 90, 21. π. ὕπν. 3; II 267, 2.

Iulianus:

gen.: or. II 90 D; I 116, 18. IV 140 B; I 181, 19. IV 140 C; I 182, 5. VII 218 B; I 282, 21. VII 220 D; I 286, 2. VIII 245 A; I 317, 15. conv. 307 A; I 394, 9. conv. 322 B; I 414, 15. conv. 335 D; I 431, 3. mis. 350 A; II 451, 14. mis. 366 A; II 472, 21.

dat.: or. VII 217 A; I 281, 12.

Himerius:

gen.: ecl. IV 3; 11, 47. or. XIV 13; 74, 24. XXVII 5; 98, 42. Herm. tom. 46, p. 419, 33, 4.

Paucis agamus de loco, quem praebet Libani ep. 1538, 9. Ibi legimus haec verba: καὶ οἶμαι καὶ ὑμῖν ἄμφω τοῦτο συμβεβηκέναι. Sed dat. ἄμφω pro vulgari ἀμφοῖν apud ceteros auctores nunquam occurrit, in locum gen. succedit ἄμφω in operibus Aristotelis ter, συνάμφω in scriptis Polybi semel, Strabonis ter[1]). Huc accedit quod haec epistula uno tantum codice (Vat. 83) tradita est. Quae cum ita sint, hoc quoque loco formam usitatam ἀμφοῖν ponendam esse puto.

3. Ut alii, ita sophistae pro ἄμφω vocabulum ἀμφότερος assumunt, quod quamquam significatione dualem numerum indicat, tamen pluralem secum habet exceptis uno exemplo apud Themistium, duobus apud Iulianum.

Libanius

coniungit ἀμφότερος cum nominibus his locis:

or. XI 253; I 526, 19 F. XII 92; II 42, 2 F. XV 59; II 142, 20 F. XVIII 50; II 257, 18 F. XVIII 152; II 301, 14 F. XIX 15; II 391, 8 F. XX 16; II 428, 17 F. XXII 2; II 472, 3 F. XXIII 3; II 497, 7 F. XXVII 21; III 33, 3 F. XXXIV 25; III 203, 8 F. XXXVIII 9; III 257, 4 F. XXXVIII 17; III 260, 19 F. XLI 12; III 300, 23 F. XLII 40; III 327, 1 F. XLIII 7; III 340, 19 F. XLV 27; III 373 2 F. L 30; III 484 14 F. L 37; III 487, 14 F. LIV 44; IV 90, 11 F. LIX 49; IV 232, 14 F. LIX 81; IV 249, 1 F. LXII 8; IV 350, 14 F.

[1]) Vide H. Schmidt l. c. pag. 14, 24, 28.

decl. I 144; V 97, 14 F. IV 67; V 273, 6 F. V 42; V 328, 4 F. VI 16; V 384, 18 F. VI 56; V 407, 9 F. IX 1; V 459, 12 F. XI 3; V 513, 8 F. XVII 74; VI 233, 10 F. XX 2; VI 296, 5 F. XXIII 1; VI 375, 1 F. XXIII 22; VI 388, 4 F. XXX 19; VI 628, 4 sq. F. XXXII 11; VII 47, 17 F. XXXVI 49; VII 230, 6 F. XLI 16; VII 378, 20 F. IV 876, 23 R. 878, 1. 916, 17. 931, 11. 935, 25. 1030, 1. 1047, 7. 1063, 16. ep. 18, 33. 159, 1. 243, 8. 257, 3. 327, 13. 485, 6. 598, 13. 670, 23. 24. 693, 13. 714. 11. 824. 7. 853. 12. 890. 2. 938. 26. 948, 7. 970, 27. 1030, 1. 1161, 5. 1181, 4. 1212, 12. 1293, 7. 1323, 8. 1331, 9. 1408, 9. 1426. 15. 1512, 22.

Nomen deest his locis:

or. II 35; I 250. 12 F. III 9; I 270, 17 F. V 5; I 306, 17 F. X 13; I 405, 2 F. XI 1; I 437. 2 F. XI 24; I 444. 18 F. XI 40; I 450, 2 F. XI 63; I 457, 2 F. XI 75; I 461, 16 F. XI 82; I 463. 20 F. XII 30; II 19, 7 F. XVI 15; II 166, 5 F. XVIII 21; II 246, 1 F. XVIII 25; II 247. 17 F. XVIII 188; II 318, 17 F. XVIII 265; II 352, 7 F. XVIII 271; II 355. 3 F. XVIII 300; II 368, 4 F (bis). XX 10; II 426, 1 F. XX 27; II 434, 5 F. XX 51; II 444, 14 F. XXI 6; II 452, 13 F. XXI 32; II 465, 5 F. XXII 9; II 476, 2 F. XXIII 6; II 498, 7 F. XXV 23; II 548, 6 F. XXV 32; II 552, 7 F. XXVI 9; III 8, 10 F. XXVII 29; III 36, 12 F. XXVIII 2; III 48, 10 F. XXIX 12; III 68, 22 F. XXXI 2; III 125, 8 F. XXXI 5; III 126, 10 F. XXXI 14; III 131, 14 F. XXXII 12; III 154, 18 F. XXXIV 22; III 201, 21 F. XXXVII 14; III 246, 9 F. XXXIX 18; III 274, 13 F. XL 2; III 280, 5 F. XLI 15; III 302, 4 F. XLII 33; III 323, 20 F. XLIII 8; III 341, 20 F. XLIII 17; III 396, 16 F. XLV 18; III 367, 24 F. XLVII 29; III 419. 2 F. XLVIII 20; III 437. 17 F. LI 9; IV 11, 3 F. LII 15; IV 32, 18 F. LII 22; IV 36, 7 F. LII 28; IV 38, 7 F. LII 47; IV 47, 13 F. LIV 69; IV 100. 20 F. LVII 6; IV 152. 16 F. LVII 29; IV 161, 15 F. LIX 6; IV 212, 3. 4 F. LIX 27; IV 222. 11 F. LIX 47; IV 231, 19 F. LIX 95; IV 256, 11 F. LIX 98; IV 257, 14 F. LIX 120; IV 267. 16 F. LIX 125; IV 273, 6 F. LIX 134; IV 276, 18 F. LIX 150; IV 284. 17 F. LIX 153; IV 287, 4. 6 F. LXII 10; IV 352, 3 F. LXII 34; IV 363, 19 F. LXIV 101; IV 486. 17 F. decl. I 151; V 101, 5 F. I 170; V 112, 11 F. III 26; V 217, 12 F. IV 50; V 262, 5 F. IV 71; V 276, 4 F. V 10; V 310, 3 F. V 79; V 350, 2 F.

V 90; V 356, 14 F. VI 5; V 373, 1 F. VI 13; V 382, 2 F. VI 45; V 399, 19 F. VIII 10; V 437, 12 F. IX 20; V 468, 12 F. X 34; V 502, 14 F. XI 17; V 519, 14 F. XI 27; V 524, 11 F. XIII 40; VI 33, 10 F. XV 28; VI 132, 13 F. XV 29; VI 132, 18 F. XVI 10; VI 150, 21 F. XVI 17; VI 155, 9 F. XVI 39; VI 168, 17 F. XVII 4; VI 194, 6 F. XIX 16; VI 273, 12 F. XXV 46; VI 492, 13 F. XXXVII 1; VII 240, 8 F. XLI 30; VII 385, 13 F. XLVI 19; VII 561, 18 F. XLVI 28; VII 566, 4 F. XLVII 8; VII 587, 13 F. XLVII 33; VII 596, 19 F. XLVIII 10; VII 616, 19 F. XLVIII 65; VII 635, 16 F. chria 3, 24 = VIII 91, 7 F[1]). IV 855, 3 R. 862, 23. 868, 3. 870, 5. 874, 32. 875, 5. 877, 20. 22. 908, 22. 910, 22. 941, 21. 947, 13. 948, 9. 973, 23. 994, 9. 1047, 5. 1077, 5. 1104, 4. 1106, 5. ep. 31, 5. 57, 17. 110, 17. 124, 7. 127, 2. 143, 6. 151, 8. 212, 8. 216, 4. 225, 2. 295, 7. 300, 1. 324, 7. 357, 11. 373, 9. 488, 14. 489, 15. 498, 14. 503, 12. 515, 5. 520, 6. 595, 2. 625, 4. 627, 15. 647, 23. 30. 648, 8. 667, 4. 670, 24. 672a, 3. 700, 6. 706, 23. 709, 13. 718, 23. 724, 2. 737, 1. 760, 20. 819, 1. 831, 3. 842, 2. 849, 8. 876, 25. 884, 20. 914, 5. 919, 4. 929, 5. 930, 12. 934, 14. 936, 26. 947, 9. 973, 31. 987, 12. 1000, 26. 1013, 13. 1023, 5. 1025, 1. 1079, 18. 1091, 9. 1146, 1. 1148, 23. 1168, 10. 1177, 7. 1191, 19. 1229, 2. 1230, 6. 1263, 5. 1280, 22. 1279, 16[2]). 1304, 3. 1308, 15. 1314, 22. 1338, 6. 1364, 11. 1378, 6. 1384, 3. 1409, 16. 1434a, 9. 1496, 2. 1505, 2. 1508, 9. 1509, 10. 1543, 1. 1551, 23.

Themistius

in orationibus apponit vocabulo ἀμφότερος nomen his locis:

or. III 42c; 51, 21. III 42d; 51, 27. VII 91b; 109, 10. X 135c; 161, 31. XI 151c; 180, 2. XIV 180d; 222, 15. XXIII 294b; 355, 13.

Nomen deest his locis:

or. II 28c; 33, 24. II 34b; 41, 11. III 41b; 50, 8. III 44b; 53, 22. VI 72a; 85, 21. VII 85b; 102, 15. XIII 171a; 209, 28. XIV 183a; 225, 12. XV 185c; 228, 31. XV 187c; 231, 3; XX 234b; 286, 22. XXI 251b; 305, 28. XXII 277d; 336, 26.

---

1) Reiskius praebet vocabulum sensu carens ἀμφόδοις (cf. pag. 39).

2) Vide Salzmann l. c. pag. 48.

XXIII 290c; 351, 11. XXVI 313b; 378, 24. XXVI 328c; 395, 22. XXXIV 54; 462, 24.

in paraphrasibus[1]) construit ἀμφότερος cum nominibus:

ἀν. ὑστ. I 12; 26, 21. φυσ. ἀκρ. II 2; 44, 6. II 3; 45, 21. III 1; 69, 23. III 5; 85, 24. V 6; 178, 23. VI 3; 190, 9. π. ψυχ. II 5; 54, 14. II 9; 68, 22. III 1; 82, 1. 6. III 3; 92, 12. III 5; 102, 9. III 5; 106, 8. III 10; 119, 11. π. μνήμ. 2; II 251, 9.

Sine nomine apposito invenimus ἀμφότερος:

ἀν. ὑστ. I 7; 18, 10. I 10; 23, 12. I 13; 29, 3. I 16; 30, 32. I 19; 33, 19. II 19; 64, 24. φυσ. ἀκρ. I 2; 4, 13. I 4; 15, 2. I 7; 26, 11. I 7; 28, 23. I 9; 32, 24. II 2; 40, 26. II 4; 49, 29. II 8; 61, 2. 25. II 9; 65, 24. III 2; 74, 31. III 3; 77, 30. III 3; 78, 3. III 6; 93, 5. 6. III 6; 93, 22. III 6; 95, 17. III 6; 96, 2. IV 8; 132, 33. IV 9; 138, 11. IV 9; 139, 22. IV 12; 157, 2. IV 13; 157, 14. IV 14; 160, 1. VI 9; 201, 15. VIII 1; 211, 14. VIII 7; 225, 25. π. ψυχ. I 1; 2, 25. I 2; 13, 24. II 2; 45, 2. II 4; 52, 26. 27. II 5; 55, 31. III 1; 82, 14. III 2; 85, 20. III 4; 96, 18. III 6; 111, 29. III 10; 119, 10. π. μνήμ. 2; II 244, 10. 2; II 246, 1. 2; II 249, 6. π. ὕπν. 1; II 257, 21. 1; II 258, 3. 2; II 261, 9.

Semel invenimus dat. dualis ἀμφοτέροιν coniunctum cum subst. λόγοιν: φυσ. ἀκρ. I 2; 6, 9.

Apud Iulianum

vocabulum ἀμφότερος, ut supra memoravimus, induit bis dualem:

or. II 76D; I 98, 8: ἀμφοτέρω τὼ στρατεύματε.

conv. 329 A; I 422, 12 sq.: ἀμφοτέρω . . . ἐχθίστω.

Quater plurali ἀμφότεροι pluralis nominis apponitur:

or. IV 147 C; I 191, 14. VII 226 A; I 292, 18. fr. ep. 302 B; I 387, 13. conv. 322 B; I 414, 16.

Nomen deest duodecies:

or. I 10 D; I 12, 18. II 69 B; I 88, 19. II 91 A; I 117, 2. IV 147 C; I 191, 14. VII 215 D; I 279, 14. VII 218 A;

---

[1]) Repetiti sunt ab Aristotele hi loci:

Them. φυσ. ἀκρ. II 2; 42, 19 sq.	=	Arist. φυσ. ἀκρ.	II, 194a, 26 sq.
VIII 1; 212, 6	=		VIII, 251b, 26.
VIII 3; 215, 5	=		VIII, 253a, 29 sq.
π. ψυχ. II 5; 55, 24 sq.	=	π. ψυχ.	II, 417a, 30.
π. ὕπν. κ. ἐγρ. 1; II 258, 2 sq.	=	π. ὕπν. κ. ἐγρ.	1; 454a, 20 sq.

I 282, 16. VII 229 B; I 297, 11. conv. 318 B; I 408, 23. mis. 340 D; II 438, 9. mis. 350 B; II 451, 18. ep. 45, 426 C; II 549, 15. 77; II 600, 21.

Himerius

usurpat ἀμφότερος coniunctum cum nominibus:
ecl. I 1; 3, 32. or. I 10; 40, 27. XXIV 2; 96, 1.
sine nomine apposito:
ecl. I 11; 4, 42. III 2; 8, 17. V 8; 16, 46. V 23; 19, 6. or. II 3; 44, 50. II 5; 45, 19. II 6; 45, 27. II 12; 47, 3. II 23; 49, 9. XIV 28; 77, 40. XXIII 10; 93, 1.

Ex exemplis enumeratis apparet nullum in usu vocabulorum ἄμφω et ἀμφότερος discrimen intercedere inter Libanium Himeriumque et scriptores, qui fuerunt antecedentibus temporibus: multo enim saepius exstat ἀμφότερος quam ἄμφω. Sed apud Iulianum eundem fere numerum formarum nominum ἄμφω et ἀμφότερος invenimus (hoc octies decies, illud vicies), in operibus Themisti usum vocis ἄμφω longe superiorem forma ἀμφότερος.

Sequitur ut exponamus, quales formas duales verborum opera sophistarum praebeant.

II. De formis dualibus verborum.

1. Atque accedamus ad formas ipsas. Occurrunt indicativi tantum haec exempla:

apud Libanium

tempora praesentia
in -τον
praes. II. pers.: ἐστόν: ep. 159, 2.
III. pers.: ἐστόν: ep. 968, 18. 1337, 1. 1362, 4. 1549, 1.
in -σθον
praes. II. pers.: καλεῖσθον: ep. 152, 2.
perf. II. pers.: γεγένησθον: ep. 558, 4.
tempora praeterita
in -την (III. pers.)
imperf.: ἐπενθείτην: or. I 38; I 102, 14. 16 F.
ἤστην: or. I 117; I 162, 18 F. XXII 24; II 484, 16 F. XLII 27; III 320, 22 F. LVI 31; IV 146, 5 F. decl. I 160; V 106, 13 F.

aor. I[1]): ἀνηλωσάτην: ep. 1337, 1.
ἐποιησάτην: ep. 1362, 1.
ἐφυλαξάτην: or. XXII 24; II 485, 1 F.
aor. II: διεφυγέτην: or. I 156; I 157, 1 F.
ἠλθέτην: ep. 1337, 1.
in -σθον (II. pers.)
imperf.: ἔκεισθον: or. XXXIV 7; III 195, 3 F.
in -σθην (III pers.)
imperf.: ἐλοιδορείσθην: or. I 38; I 102, 17 F.
aor. I: ἐκτησάσθην: ep. 1135, 14.
ἡψάσθην: ep. 1337, 1.
aor. II: ἐγενέσθην: or. XXII 25; II 485, 7 F.

apud Themistium

in orationibus
tempora praesentia
in -τον
praes. III. pers.: ἄγετον: or. XV 185b; 228, 26.
δοκεῖτον: or. XIII 177d; 218, 9.
ἐξαιρεῖτον: or. XIII 179c; 220, 19.
κυβερνᾶτον: or. XV 195b; 239, 15.
φοβεῖτον: or. XIII 179c; 220, 18.
fut. I. pers. II.: ἐπανάξετον: or. XV 197a; 241, 19.
pers. III.: ξυμμίξετον: or. XIII 171a; 209, 28.
προβήσετον: or. XXIII 293b; 354, 6.
perf. pers. III: ἀναβεβήκατον: or. XV 195a: 239, 5.
παρειλήφατον: or. XV 195a; 239, 5.
in -σθον
praes. pers. II: πολιτεύεσθον: or. VI 73b; 87, 14.
pers. III: ἀναμίγνυσθον: or. VII 85c; 102, 17.
ἀντιλαμβάνεσθον: or. XV 195a; 239, 8.
διαφέρεσθον: or. II 35d; 42, 30. XXI 252c; 307, 9.
ἐναντιοῦσθον: or. II 35d; 42, 29.
ἐφικνεῖσθον: or. XIII 177d; 218, 8.
ἡγεῖσθον: or. XXII 278d; 337, 27.
ὀνίνασθον: or. XXVI 323b; 389, 22.
fut. I. pers. II: ἐξακέσεσθον: or. XV 197a; 241, 21.
pers. III: προσοίσεσθον: or. XIII 171a; 209, 28.
perf. pers. II.: διατέτασθον: or. XV 188b; 243, 1.

---

[1]) Plusquamperf. εἵκτην exstat in or. XXV 17; II 545, 11 F, sed in verbis Homeri.

tempora praeterita
in -τον (pers. II.)
imperf.: διηλάττετον: or. XV 198b; 242, 31.
ἤστον: or. XI 151a; 179, 18.
in -την (pers. III.)
imperf.: διεβαλλέτην: or. XXIII 296b; 357, 16.
εἰχέτην: or. XXI 255b; 310, 29.
ἐλεγέτην: or. XXI 246c; 299, 31.
ἐμισείτην: or. XXI 244c; 297, 18. 19.
ἤστην: or. XXIII 289d; 350, 21. XXVII 337b; 406, 20.
aor. I[1]): εἰπάτην: or. XXII 280a; 339, 13.
ἐχαραξάτην: or. XXIII 293b; 354, 15.
συνηρμοσάτην: or. XXII 271a; 330, 3.
aor. II: συνηλθέτην: or. IV 59a; 70, 14.
in -σθην (pers. III.)
imperf.: ἀπηχθέσθην: or. XXI 244c; 297, 18.
ἐλεγέσθην: or. XXIII 289d; 350, 21.
ὡριζέσθην: or. XXI 246c; 300, 1.
aor. II: ἐγενέσθην: or. XIII 167c; 205, 25.
in paraphrasibus
tempus praesens
in -τον
perf. pers. III: διενηνόχατον: π. ψυχ. III 3; 91, 30.

apud Iulianum

tempora praesentia
in -τον
praes. pers. III.: διαφέρετον: or. II 93B; I 119, 27.
ἐστόν: or. III 114C; I 147, 2.
κωλύετον: or. VII 229A; I 297, 3.
φατόν: or. VII 229B; I 297, 8.
perf. pers. III.: γεγόνατον: ep. ad Ath. 270C; I 348, 27.
in -σθον
praes. pers. III.: διαδέχεσθον: or. II 51C; I 65, 3.
tempora praeterita
in -την (III. pers.)
imperf.: ἐκαθιζέτην: conv. 307D; I 395, 17.

---

[1]) Praeterea praebet semel et in orationibus et in paraphrasibus formam ἐίκτην (plusquamperf.) ex Homero libatam: or. VIII 111c; 133, 11; par. π. ψυχ. I 1; 7, 6. Cf. p. 47 adn. 1.

aor. I: διηνεγκάτην: or. III 106D; I 137, 9.
ἐκαλεσάτην: conv. 335D; I 431, 6.
aor. II: εἰπέτην: or. VII 229B; I 297, 8.
in -σθην (III. pers.)
aor. II: ἐγενέσθην: ep. ad Them. 253C; I 329, 1. conv. 318C; I 409, 7.

Uno loco exstant terminationes II. pers., -τον et -σθον, in III. pers. du. praeteritorum. Legimus enim in or. VII 214 A; I 277, 12 sqq. haec verba: τοιούτω δὲ τὼ ἄνδρε τώδε γενομένω τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς οὐκ ἀκροατήρια συνεκροτεῖτον οὐδ' ὥσπερ οἱ σοφοί... τοῖς φίλοις συνεγίγνεσθον; quem usum apud Homerum quater, apud Hesiodum semel[1]), apud Platonem semel, apud Thucydidem semel deprehendimus[2]). Sed quamquam Roeper[3]) hunc usum defendit, tamen editores his duobus locis pro illis terminationibus vulgares in -την et -σθην recte posuerunt[4]), praesertim cum neque in titulis neque in operibus ceterorum Atticorum neque sequentibus saeculis exempla occurrant. Itaque cum Cobeto et Hertleinio hoc quoque loco formas συνεκροτείτην et συνεγιγνέσθην restituere malo[5]).

2. Iam indicem subiciamus, quo illustretur, quot formae duales verborum reperiantur. Adiciamus rursus numeros formarum, quas adhibent Attici et nonnulli scriptores posteriores.

(Tabulam vide p. 50.)

Qua e tabula apparet usum dualis coniunctivi, optativi, imperativi prorsus evanuisse. Optativi dualem Xenophon bis, Plato saepius usurpat. Hunc coniunctivi dualem nonnullis locis adhibuisse demonstravit Cuny[6]). Recedunt igitur sophistae ab usu Attico, posteriores autem scriptores velut Polybium, Dionysium Halic., Plutarchum, Dionem Chrysostomum, Philostratum Minorem, superant aliquanto numero formarum dualium excepto Himerio. Deest dualis verbi in operibus Dionysi Halicarnassensis,

1) His locis metrum syllabam brevem poscit.

2) Vide Keck l. c. pag. 53.

3) Vide Roeper l. c. pag. 22.

4) Hasse (l. c. pag. 19) recipiendum censet du. praes. διέχετον pro imperf. διείχετον (Thuc. II, 86, 3).

5) Foerster quoque loco Libaniano, ubi codd. praebent in III. pers. du. imperf. formam ἐλοιδορεῖσθον, restituit terminationem -σθην (cf. Lib. opp. t. I 102, 17 F).

6) Cuny l. c. pag. 286 sqq.

Nomina auctorum	Indicativus																	
	temp. praes						temp. praeterit.											
	in - τον			in - σθον			in - τον (II. pers.)			in - την (III. pers)			in - σθον (II. pers.)			in - σθην (III. pers.)		
	praes.	fut. I	perf.	praes.	fut. I	perf.	imperf.	aor.	plusq.	imperf.	aor.	plusq.	imperf.	aor.	plusq.	imperf.	aor.	plusq.
Plato[1])	113			70[2])			27			80			?	?	?	23		
Xenophon	3	—	1	—	—	1	—	—	—	10	12	—	—	—	—	2	5	—
Thucydides ...	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—
oratores Attici.	1	—	1	—	—	1	—	—	—	2	2	—	—	—	—	3	2	—
Dio Chrysost. .	1	—	1	—	—	—	—	—	—	5	2	—	—	—	—	—	1	—
Lucianus......	10	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1	—	—	—	-	1	1	—
Libanius......	6	—	—	1	—	1	—	—	—	7	5	—	1	—	—	1	3	—
Themistius or.	5	3	2	9	2	1	2	—	--	7	4	—	—	—	—	3	1	—
Themistius par.	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Iulianus	4	—	1	1	—	—	—	—	—	2	3	—	—	—	—	1	2	—
Himerius	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Strabonis, Philonis Iudaei. Plutarchi, exstant apud Dionem Chrysostomum 10 formae[3]), apud Aristidem 6[4]), apud Lucianum 18[5]), apud Philostratum Minorem[4]) pauci. Nolo omittere Themistium in orationibus formas 38. in paraphrasibus unam tantum formam adhibuisse (Aristoteles quoque semel dualem verbi praebet)!

Quoniam quae formae duales et nominum et verborum reperiantur, exposuimus, ut erat propositum, dicamus de significatione et syntaxi dualis numeri.

---

[1]) Roeper neglexit exponere, quot formae duales singulorum temporum exstent.

[2]) Formas quoque temp. praet. in —σθον (II. pers.) hic numerus complexus est.

[3]) Vide H. Schmidt l. c. pag. 40.

[4]) Vide Schmid l. c. vol. II, pag. 35; IV pag. 43.

[5]) Vide Hasse: Neue Jahrb. f. Phil. u. Paed. 147, pag. 686 sq.

Pars altera.

I. De dualis significatione.

Genuina significatio dualis videtur haec esse, ut duas personas vel res, quae inter se natura vel alia ratione coniunctae sunt, una forma comprehendat et ad unitatem ducat. Itaque persaepe adhibetur, ut et paria membrorum et personas vel amicitia vel propinquitate inter se coniunctas significet. Qui usus iam temporibus Homeri exolescere incipit et sequentibus saeculis multo rarius dualem illorum nominum quam pluralem invenimus. Atque apud Atticos et apud posteriores scriptores occurrit pluralis, cum agitur et de uno et de complurium hominum pari membrorum. De uno autem pari agitur eis locis, quibus dualem usurpant nonnullis exemplis exceptis [unum est apud Platonem[1]), unum apud Thucydidem[2]), tria apud Dionysium Halicarnassensem, septem apud Iosephum[3])]. Perraro tantum Attici his formis dualibus vocabula δύο vel ἄμφω apponunt.

1. Iam enumeremus exempla, quae exstant in operibus sophistarum[4]), ut cognoscamus, quatenus consentiant cum usu Attico.

De Libanio.

Ut significet par membrorum, ponit dualem numerum his locis:

βλεφάροιν: or. I 93; I 129, 7 F.
γόνατε: IV 1099, 4 R.
μηροῖν: IV 1088, 21 R. 1089, 19.
ὀφθαλμώ: or. I 272; I 199, 13 F. decl. XIX 15; VI 273, 10 F. XXVII 6; VI 554, 1 F. XXXIII 27; VII 94, 4 F. ep. 423, 3. 968, 13.
ὀφθαλμοῖν: or. I 199; I 173, 4 F. I 281; I 204, 12 F. ep. 959, 3.
πόδε: or. XXV 44; II 558, 12 F. LXIV 104; IV 488, 9 F. LXIV 117; IV 496, 18 F. decl. XXVII 6; VI 554, 8 F. IV 932, 7 R. ep. 1080, 9. 1506, 2.

---

1) Vide Cuny l. c. pag. 327.

2) Vide Cuny l. c. pag. 405.

3) Vide H. Schmidt l. c. pag. 53 adnot. 1.

4) In parte syntactica exempla ex aliis scriptoribus ad verbum deprompta, quod nihil ad dualem indagandum conferunt, praetermisimus.

ποδοῖν: or. V 52; I 320. 7 F. XLVI 18; III 387, 23 F. IV 1089, 21 R. 1090, 26. 1118, 3. ep. 362, 20. 1050, 22. 1074, 20. 28. 1119, 12.

πτεροῖν: IV 1118, 31 R.

σκελοῖν: IV 1057, 24 R.

σφυροῖν: ep. 1074, 18.

χεῖρε: or. I 201; I 174, 1 F. XXVII 28; III 36, 7 F. LVIII 16; IV 189, 2 F. decl. I 87; V 62, 12 F. V 58; V 338, 8 F. XXIII 72; VI 421. 7 F. XXVI 42; VI 537, 13 F. XXXVI 31; VII 221, 15 F. IV 879, 8 R. 1099, 4.

χεροῖν: or. I 8; I 84, 18 F. I 129; I 145, 12 F. I 283; I 205, 16 F. VI 16; I 359, 9 F. XVIII 72; II 267, 17 F. XVIII 120; II 286, 21 F. LVII 42; IV 167, 13 F. LXII 17; IV 354, 18 F. decl. V 50: V 333, 1 F. XV 44; VI 141, 16 F. XXI 9; VI 323, 7 F. XXVI 9; VI 516, 15 F. XXXIII 5; VII 81, 9 F. XLVIII 51; VII 630, 13 F. IV 860, 14 R. 929, 13. 1049, 18. 1068, 15. 1088, 14. 1089, 4. 1090, 18. 1118, 10. ep. 42, 33. 220, 12. 371, 13. 372, 22. 650, 1. 1242, 4. 1428, 6. 1504, 5. 1544, 4.

ὤμοιν: or. XXVII 6; III 50, 4 F.

ὦτε: IV 1071, 17 R.

De pari complurium hominum agitur his locis:

πόδε: ep. 1074, 2.

ποδοῖν: or. LXIV 20; IV 433, 3 F.

χεῖρε: or. XXXI 12; III 131, 3 F. LXIV 92; IV 480, 8 F.

χεροῖν: or. I 230; I 184, 5 F. decl. XLI 37; VII 388, 3 sq. F.

Semel tantum dualem cum ἄμφω coniungit:

ἄμφω τὼ πόδε: decl. XXXII 7; VII 45, 6 F.

Ponit pluralem unius paris membrorum his locis:

ἀγκῶσι: or. LXIV 104; IV 488, 11 F.

γονάτων: or. XVIII 258; II 348, 12 F. XXI 20; II 459, 17 F. XXXII 20; III 158, 1 F. XLVII 8; III 408, 11 F. LI 6; IV 9, 10 F. LVI 32; IV 146, 14 F. LXIII 18; IV 395, 1 F. decl. XLVII 63; VII 608, 2 F. IV 865, 2 R. ep. 411, 16. 764, 16.

γόνασι: or. I 201; I 174, 1 F. LIV 75; IV 103, 9 F.

γόνατα (acc.): or. IV 18; I 292, 23 F. XXXIX 9; III 270, 1. 7 F. XLV 10; III 364, 6 F. LII 22; IV 36, 4 F. LIV 3; IV 73, 6 F. LVII 10; IV 153, 17 F. decl. X 9; V 489, 13 F. XLVIII 12; VII 617, 12 F. L 13; VII 708, 9 F. IV 1090, 29 R.

μαζῶν: IV 1089, 7. 9 R.

μαζούς: IV 1089, 11 R.

ὄμματα (nom.): or. XLVI 15; III 386, 4 F.

ὀμμάτων: or. IV 40; I 300, 9 F. XVIII 124; II 289, 10 F. XXII 5; II 473, 14 F. XLIII 6; III 340, 11 F. LX 11; IV 318, 9 F. LXI 9; IV 334, 8 F. LXIV 57; IV 457, 1 F. decl. XXX 26; VI 632, 15 F. XXX 53; VI 648, 1 F. IV 1070, 3. 30. 33 R. ep. 374, 10. 1329, 20.

ὄμμασι: or. I 208; I 176, 9 F. I 256; I 193, 12 F. XVIII 286; II 362, 4 F. XL 20; III 288, 21 F. decl. VI 57; V 408, 15 F. VIII 5; V 435, 6 F. IV 1090, 14 R. ep. 245, 9. 551, 16. 759, 9. 817, 10.

ὄμματα (acc.): or. I 9; I 85, 8 F. I 141; I 150, 19 F. XVIII 170; II 310, 2 F. XXII 18; II 481, 3 F[1]). XXXV 26; III 223, 13 F. LII 22; IV 36, 3 F. decl. XXXII 31; VII 59, 9 F. XXXII 32; VII 60, 3 F. XXXII 48; VII 68, 19 F. IV 878, 8 R. ep. 798, 3. 1021, 3.

ὀφθαλμοί: or. XVIII 140; II 296, 4 F[1]). XXX 45; III 112, 17 F[1]). decl. XII 27; V 549, 6 F. XXX 8; VI 622, 8 F. XXXVIII 38; VII 286, 12 F. IV 959, 24 R. 1016, 20. 1069, 7. 1072, 7.

ὀφθαλμῶν: or. I 120; I 141, 10 F. I 222; I 181, 2 F. V 42; I 317, 13 F. V 43; I 317, 14 F. XII 25; II 17, 18 F. XVIII 180; II 315, 9 F. XXXVIII 23; III 263, 7 F. LVII 17; IV 156, 16 F. LIX 42; IV 229, 4 F. LIX 84; IV 250, 14 F. decl. XII 18; V 544, 5 F. XXX 24; VI 631, 12 F. IV 860, 17 R. 1069, 11. 1117, 10. 1126, 33. ep. 36, 9. 91, 4. 218, 33. 362, 28. 547, 11[2]). 708, 1. 884, 10. 965, 5. 971, 7. 984, 4. 1025, 32. 1315, 2.

ὀφθαλμοῖς: or. I 21; I 93, 3 F. I 232; I 184, 21 F. II 23; I 246, 19 F. II 42; I 252, 14 F. IV 37; I 299, 3 F. XI 2; I 438, 7 F. XI 236; I 520, 2 F. XXIX 18; III 72, 11 F. XXXVII 12; III 245, 14 F. LIV 44; IV 90, 7 F. LIX 45; IV 230, 13 F[2]). LIX 69; IV 243, 3 F. LXII 57; IV 375, 2 F. LXIV 110; IV 492, 3 F. decl. I 94; V 67, 4 F. IV 18; V 240, 5 F. V 74; V 346, 20 F. XIV 8; VI 92, 15 F. XIV 35; VI 105, 17 F. XXVI 23; VI 527, 5 F. XXXI 28; VII 23, 15 F. XXXII 20; VII 52, 16 F. XXXIII 43; VII 105, 8 F. XXXIX 27; VII 308, 1 F. XLVI 38; VII 571, 11 F. L 50; VII 724, 11 F. IV 887, 25 R. 959, 14. 1019, 1. 1025, 8. 1070, 9. 1128, 16. ep. 717, 4. 813, 12. 940, 6. 1217, 8. 1394, 7. 1435, 33.

---

[1]) Vide Salzmann l. c. pag. 51.

[2]) Vide Salzmann l. c. pag. 50.

ὀφθαλμούς: or. I 71; I 118, 10 F. II 6; I 241, 5 F. XII 86; II 40, 5 F. XVIII 66; II 264, 17 F. XXV 17; II 545. 10 F. XXV 33; II 552, 19 F. XXVI 18; III 11, 18 F. XXVII 32; III 38, 6 F. XXX 3; III 89, 2 F. XL 8; III 283, 11 F. LVII 28; IV 161, 2 F. LIX 40; IV 228, 12 F[1]). decl. I 76; V 56, 6 F. VII 5; V 420, 13 F. IX 41; V 479, 9 F. XI 20; V 521, 13 F. XII 44; V 559, 10 F. XXII 31; VI 366, 10 F. XXVI 37; VI 534, 6 F. XXX 36; VI 638, 9 F. XXX 52; VI 647, 11 F. XXX 53; VI 648, 6 F. XXXII 24; VII 55, 5 F. XXXII 27; VII 57, 9 F. XXXVI 37; VII 224, 1 F. XXXIX 20; VII 304, 13 F. XLIV 12; VII 48[illegible], 1 F. IV 988, 8 R. 1061, 11. ep. 42, 33. 705, 3. 853, 11. 868, 8. 908, 2. 944, 20. 971, 8. 1211, 14. 1429 b, 28.

ὀφρῦς (acc.): ep. 1449, 13.

πόδες: or. I 140; I 150, 10 F. I 280; I 204. 4 F. L 12; IV 7, 7 F. decl. XXVIII 20; VI 585, 3 F. XXXII 32; VII 60, 3 F. XXXII 47; VII 68, 16 F. IV 860, 15 R. 1014, 11. 1016, 20. ep. 938, 32. 1216, 5.

ποδῶν: or. I 88; I 127, 6 F. V 43; I 317, 15 F. V 47; I 318. 24 F. VII 1; I 373, 10 F. X 30; I 409, 23 F. XIX 6; II 387, 12 F. XXI 29; II 459. 14 F. XXII 22; II 483. 9 F. XXXIX 8; III 269, 20 F. XLV 28; III 373, 13 F. XLVIII 5; III 431, 11 F. LXIV 95; IV 482, 12 F. decl. XXVII 18; VI 559, 10 F. XXVIII 7; VI 577, 8 F. XXVIII 20; VI 585, 2 F. IV 928, 12 R. 1068, 19. 1090. 25. 1118, 24. 1126, 32. ep. 72, 1. 91, 3. 370, 3. 1380, 28.

ποσί: or. I 42; I 105, 3 F. I 140; I 150. 7 F. II 22; I 246, 11 F. II 39; I 251. 10 F. XI 120; I 475. 9 F. XII 53; II 28. 18 F. L 17; III 478, 21 F. LIV 17; IV 79, 8 F. LVII 45; IV 169, 1 F. LVIII 16; IV 188, 19 F. LXI 4; IV 331, 7 F. decl. XXVII 6; VI 554, 2 F. XXXII 32; VII 60, 5 F. ep. 1119, 13.

πόδας: or. I 42; I 105, 3 F. I 217; I 179, 12 F. XXV 33; II 552, 19 F. LIX 69; IV 243, 1 F. LIX 163; IV 292, 4 F. LXIV 104; IV 489. 1 F. decl. II 7; V 130, 18 F. XVI 44; VI 171, 2 F. XXVI 37; VI 534, 7 F. XXVII 26; VI 563, 9 F. XXX 34; VI 637, 5 F. XXXI 8; VII 12, 7 F. IV 1090, 26 R. ep. 937, 14. 1080, 11. 1091, 8. 1551, 27.

παρειαί: decl. XII 27; V 549. 9 F. IV 1070, 25 R.

---

[1]) Vide Salzmann l. c. pag. 51.

παρειαῖς: IV 1071, 19 R.

παρειάς: IV 1071, 15 R. 1072, 21. 1117, 11.

πτερῶν: IV 1119, 1_1 R.

πτερά (acc.): ep. 18, 30[1]). 429, 10[2]). 1040, 61[2]). 1053, 13[2]).

πτέρνας: or. LXIV 104; IV 488, 11 F.

πτέρυγες: IV 1119, 3_1 R.

χείλεσι: decl. XII 27; V 549, 11 F.

χεῖρες: or. I 259; I 194, 18 F. I 280; I 204, 5 F. V 49; I 319, 10 F. XXXIX 9; III 270, 7 F. LI 2; IV 7, 7 F. decl. XXX 58; VI 651, 5 F. XXXVI 55; VII 232, 14 F. XLIV 20; VII 493, 10 F. IV 890; 22 R. 1016, 20. ep. 938, 31. 1216, 5.

χειρῶν: or. I 252; I 192, 2 F. V 43; I 317, 15 F. VI 16; I 359, 8 F. VII 1; I 373, 10 F. XI 120; I 475, 9 F. XVIII 32; II 250, 11 F. XVIII 39; II 253, 8 F. XVIII 61; II 263, 3 F. XXII 22; II 483, 7 F. XXXIII 35; III 183, 13 F. XXXIX 8; III 269, 20 F. XLII 24; III 319, 4 F. XLV 12; III 365, 2 F. XLVII 9; III 408, 18 F. XLVIII 25; III 440, 17 F. LI 6; IV 9, 10 F. LII 22; IV 36, 3 F. LIII 8; IV 58, 2 F. LIV 36; IV 86, 14 F. LV 15; IV 117, 20 F. LIX 76; IV 246, 6 F. LIX 136; IV 277, 16 F. LXII 36; IV 364, 17 F. LXIII 18; IV 394, 23 F. LXIV 14; IV 429, 14 F. LXIV 20; IV 433, 4 F. LXIV 110; IV 492, 5 F. decl. IV 52; V 263, 1 F. XX 25; VI 308, 16 F. XXXII 12; VII 48, 9 F. XXXII 44; VII 66, 17 F. XXXII 52; VII 71, 9 F. XXXVI 37; VII 224, 4 F. XXXVIII 6; VII 269, 10 F. XLII 9; VII 405, 16 F. XLIV 20; VII 493, 12 F. IV 912, 11 R. 1122, 21. ep. 58, 6. 91, 3. 231, 4. 331, 4. 551, 28. 558, 1. 723, 1. 1027, 6. 1046, 36. 1056, 19.

χερσί: or. I 150; I 154, 23 F. I 183; I 167, 10 F. I 208; I 176, 10 F. IV 28; I 296, 4 F. XI 258; I 528, 17 F. XII 82; II 38, 15 F. XV 2; II 121, 9 F. XVIII 207; II 327, 13 F. XVIII 252; II 346, 7 F. XXII 25; II 485, 12 F. XLII 15; III 314, 18 F. LVIII 5; IV 184, 5 F. LIX 105; IV 261, 12 F. LXIII 31; IV 400, 5 F. decl. I 142; V 95, 20 F. VI 35; V 395, 11 F. IX 22; V 469, 10 F. XXXI 24; VII 21, 20 F. XXXII 8; VII 45, 14 F. XXXII 15; VII 49, 13 F. XXXII 33; VII 61, 1 F. XXXII 38; VII 63, 12 F. XLII 13; VII 407, 8 F. XLIV 47;

---

1) Vide Salzmann l. c. pag. 82.

2) Vide Salzmann l. c. pag. 78.

[1] Vide Salzmann l. c. pag. 51.

VI 638, 10 F. XLI 42; VII 390, 17 F. XLVIII 12; VII 617, 17 F. ep. 431, 7. 796, 11. 931, 14. 1218, 14. 1256, 11. 1590, 4.

Semel apponit plurali membrorum vocabulum ἄμφω, bis δύο, ut numerum binarium praedicet:

τοὺς πόδας ἄμφω: IV 1118, 31 R.
δύο χεῖρες: decl. XXX 8; VI 622, 8 F.
δύο πόδες: decl. XXX 8; VI 622, 8 F.

Pluralem de complurium hominum pari membrorum usurpatum his locis deprehendimus:

γονάτων: or. XIX 60; II 411, 15 F.
γόνασι: decl. XLII 12; VII 406, 16 F.
γόνατα (acc.): or. XXIX 11; III 68, 15 F. XXXIII 31; III 181, 3 F. LII 31; IV 39, 20 F. LXIV 98; IV 484, 7 F. ep. 1424, 6.
ὄμμασι: or. XXXV 11; III 215, 18 F.
ὄμματα (acc.): or. I 213; I 178, 6 F. LXIV 48; IV 451, 3 F. IV 854, 11_2 R. ep. 1454, 15.
ὀφθαλμοί: or. XII 102; II 45, 9 F. LI 33; IV 21, 16 F. LXIV 62; IV 460, 9 F.
ὀφθαλμῶν: or. XIII 41; II 77, 11 F.
ὀφθαλμοῖς: or. XI 37; I 449, 5 F. XI 112; I 472, 21 F. XVIII 121; II 287, 5 F. XXIII 22; II 504, 23 F. XXIX 10; III 68, 7 F. XXXIV 4; III 193, 11 F. XLII 15; III 314, 14 F. L 33; III 485, 19 F. LIX 81; IV 248, 19 F. LX 1; IV 311, 3 F. decl. I 162; V 107, 12 F. XXI 13; VI 325, 12 F. XXI 20; VI 629, 15 F. IV 1089, 18 R.
ὀφθαλμούς: or. XI 115; I 473, 21 F. XI 224; I 515, 2 F. XVIII 56; II 261, 3 F. XVIII 61; II 263, 5 F. XVIII 121; II 287, 9 F. XVIII 255; II 347, 8 F. XXIV 40; II 533, 3 F. IV 990, 2 R. 1056, 8. ep. 249, 5.
παρειαί: or. LI 33; IV 21, 15 F.
ποδῶν: or. XXV 15; II 544, 11 F. XXV 44; II 558, 5 F. XXXIX 21; III 275, 11 F. XLVI 40; III 398, 17 F (bis). LXIV 57; IV 457, 4 F. LXIV 97; IV 483, 11 F. ep. 382, 11.
ποσί: or. I 259; I 194, 15 F. II 45; I 253, 16 F. XI 251; I 526, 8 F. XVIII 43; II 255, 11 F. LIX 101; IV 258, 21 F. ep. 986, 1.
πόδας: or. XXX 8; III 91, 19 F. XXXIII 9; III 170, 7 F. XLV 28; III 373, 12 F. LXI 7; IV 333, 2 F. LXIV 97; IV 484,

1 F. decl. XXXV 34; VII 200, 11 F. XLI 29; VII 385, 3 F. IV 1070, 24 R.

χεῖρες: or. I 236: I 186, 9 F. I 267; I 197, 15 F. X 36; I 411, 14 F. XIII 30: II 73. 18 F. XVII 27; II 217, 19 F. XL 23; III 290, 4 F. XLVI 22; III 390, 1 F. XLIX 24; III 463, 19 F. IV 1022, 1 R. ep. 1379, 11 R.

χειρῶν: or. I 38; I 102, 19 F. II 37; I 251, 2 F. II 45; I 253, 12. 15 F. X 5; I 402, 25 F. XI 194; I 503, 10 F. XII 89; II 41, 3 F. XLI 11; III 300, 12 F. XLVI 36; III 396, 21 F. LII 16; IV 33, 10 F. LIX 131; IV 275, 18 F. LXIV 57; IV 457, 5 F. decl. I 129: V 86, 10 F. XIII 45; VI 36, 3 F. XVII 39; VI 213, 9 F. XXII 32; VI 367, 5 F. XLI 32; VII 386, 8 F. IV 941, 16 R. 982, 16. 1054, 1. 1055, 1. ep. 1003, 7.

χερσί: or. I 16: I 89, 10. 11 F. I 155; I 156, 21 F. I 199; I 173, 2 F. I 209; I 176, 19 F. II 22; I 246, 9 F. III 22; I 274, 19 F. V 38; I 316, 8 F. VI 4; I 355, 17 F. XI 113; I 473, 5 F. XI 158: I 489, 9 F. XI 188; I 500, 22 F. XII 82; II 38, 9 F. XIV 7; II 90, 4 F. XVIII 52; II 258, 15 F. XX 4; II 423, 7 F. XXI 5; II 452, 6 F. XXVII 40; III 41, 9 F. XXVIII 15; III 53, 10 F. XXIX 5; III 65, 15 F. XXXIV 23; III 202, 10 F. XXXVI 2; III 228, 83 F. XXXVI 4; III 228, 23 F. XXXVII 5; III 242, 1 F. XXXVIII 11; III 257, 18 F. XL 8: III 283, 7 F. XLI 6; III 297, 23 F. XLII 11; III 313, 2 F. XLVII 32; III 419, 24 F. XLVIII 36; III 445, 13 F. L 32: III 485, 13 F. LII 2: IV 26, 11 F. LIV 34: IV 86, 4 F. LIV 41: IV 89, 5 F. LIV 75: IV 103, 9 F. LV 11; IV 115, 8 F. LVIII 18; IV 189, 16 F. LIX 48: IV 232, 13 F. LIX 117: IV 266, 5 F. LXI 6: IV 332, 4 F. LXIV 78: IV 470, 16 F. decl. IV 80; V 281, 10 F. IX 42: V 479, 21 F. XIX 25; VI 278, 3 F. XIX 42; VI 288, 20 F. XXXI 3: VII 9, 3 F. XXXI 24; VII 21, 20 F. IV 889, 5 R. 905, 18. 906, 17. 954, 9. 967, 16. 990, 14. 1047, 13. 1053, 9. 1055, 27. 1101, 4_1. ep. 891, 15 898, 21. 909, 15. 925, 15. 1040, 5. 1103, 14. 1239, 24. 1273, 12. 1337, 2.

χεῖρας: or. I 274; I 200, 6 F. XI 161; I 490, 13 F. XI 162; I 490, 19 F. XIII 11; II 66, 19 F. XVII 24; II 216, 14 F. XVIII 174: II 312, 1 F. XVIII 263; II 351, 7 F. XVIII 270; II 354, 15 F. XXII 4; II 473, 5 F. XXIII 20: II 503, 8 F. XXIV 20: II 523, 7 F. XXV 51; II 561, 6 F. XXVIII 7; III 50, 8 F. XXVIII 8: III 50, 23 F. XXX 8: III 91, 19 F. XXXIX 9; III 270, 1 F. XLVI 40; III 398, 13 F. XLVII 4;

III 405, 21 F. XLVII 6; III 406, 21 F. XLVIII 6; III 432, 2 F. XLIX 7; III 456, 12 F. LVIII 15; IV 188, 12 F. LIX 32; IV 249, 15 F. LIX 110; IV 263, 15 F. LXII 10; IV 352, 2 F. LXII 45; IV 369, 9 F. LXIV 29; IV 438, 12 F. LXIV 96; IV 483, 9 F. LXIV 97; IV 484, 2. 3 F. decl. IV 60; V 268, 2 F. IV 78; V 280, 16 F. XIII 19; VI 20, 10 F. XIII 52; VI 39, 18 F. XX 2; VI 319, 20 F. XXII 10; VI 353, 9 F. XXXV 34; VII 200, 11 F. XXXVII 16; VII 248, 20 F. XLI 29; VII 385, 4 F. ep. 261, 4. 280, 13. 480, 4. 1057, 20.

ὤμων: or. XVIII 34; II 251, 6 F. XXV 50; II 561, 4 F.

ὤμους: or. LIV 43; IV 90, 3 F.

ὦτα (nom.): or. XLVIII 15; III 435, 15 F. decl. V 35; V 324, 12 F.

ὤτων: or. I 134; I 148, 2 F.

ὦτα (acc.): or. II 70; I 261, 4 F. LII 4; IV 27, 2 F. ep. 853, 11. 1224, 3. 17.

Iam accedamus ad dualem in significatione duarum personarum inter se coniunctarum adhibitum. Raro se offert. Ut deas Eleusinias, Cererem et Proserpinam, significet, utitur formis

ταῖν θεαῖν: or. V 8; I 307, 11 F. Mél. Gr. p. 637, 57. 638, 64.

τοῖν θεοῖν: ep. 711, 10[1]).

Ad fratres Castorem et Pollucem referendae sunt hae formae:

τοῖν Διοσκόροιν: or. V 53; I 320, 13 F. ep. 1292, 12.

περί τε τοῖν ἀδελφοῖν τῆς Ἑλένης: ep. 1080, 24.

Parentes significantur his formis:

τοῖν γονέοιν: ep. 1073, 23.

τοῖν τοκέοιν: or. XLII 11; III 312, 24 F.

Multo saepius invenimus pluralem horum nominum, atque cum agitur de uno pari personarum, his locis:

Διόσκουροι: IV 910, 2 R.

Διοσκόρων: ep. 765, 25.

γονεῖς: (nom.): or. XLII 12; III 313, 15 F. XLV 10; III 363, 23 F. decl. I 102; V 71, 5 F. ep. 1490, 13. 1526b, 3.

γονέων: or. XXII 20; II 482, 3 F. XLII 12; III 313, 22 F. LIII 24; IV 67, 4 F. LVIII 34; IV 197, 13 F. IV 943, 4 R. ep. 1025, 48. 1070, 17.

---

1) Hanc tantum formam exstare in operibus oratorum Atticorum et in inscriptionibus, cum agitur de illis deabus, exposuit Keck (l. c. pag. 17).

γονεῦσι: or. I 232: I 184. 22 F. I 275; I 200. 19 F. V 52; I 320, 5 F. XIV 34; II 100, 2 F. XLIII 17; III 346. 7 F. LV 2; IV 111, 6 F. LVIII 36; IV 198, 4 F. decl. XVI 12; VI 151, 17 F. XXXIX 3; VII 296. 19 F. IV 903, 4 R. 963, 21. 1102. 6. 1110. 4_2. ep. 328, 4. 362, 27. 572, 14. 1237, 9.

γονέας: or. XXV 26; II 549, 16 F. XXXII 21; III 158, 9 F. XL 4: III 280. 18 F. decl. IV 19; V 240, 11 F. XXXIII 30; VII 96, 7 F. L 2; VII 704, 11 F. ep. 310, 4. 769, 2.

γονεῖς: (acc.): or. XXIX 35; III 79, 17 F. XLII 13; III 313, 16 F. LXV 58; IV 457. 11 F. decl. I 162; V 107, 12 F. IV 26; V 245. 5 F. XXXIII 52; VII 107, 16 F. IV 903, 5 R. ep. 369, 18. 1143, 7. 1336, 7.

τοκέων: or. XV 10: II 124, 6 F. LVIII 10; IV 186. 14 F.

τοκεῦσι: or. V 5; I 306, 14 F. ep. 225, 21.

τοκέας: or. XXII 28; II 486, 10 F. ep. 1441, 1;

cum agitur de compluribus paribus personarum, his locis:

γονεῖς (nom.): or. XXIII 20; II 503. 1 F. XLI 6; III 297, 24 F. XLIX 6: III 455. 22 F. decl. XIV 10; VI 93, 16 F. XXXIII 32; VII 101, 9 F. IV 863, 9 R. 865, 14. 868, 28.

γονέων: or. I 7; I 83, 16 F. XI 271; I 535, 5 F. XXIII 20; II 502. 24 F. XLI 9; III 299, 5 F. XLVI 23; III 390. 8 F. XLVIII 28; III 442. 11 F. LV 12; IV 115, 15 F. LIX 22; IV 220, 15 F. LXIII 26; IV 397. 13 F. LXIV 48; IV 451, 1 F. decl. V 40: V 327, 8 F. X 19: V 494, 9 F. XLVIII 63: VII 634, 16 F.

γονεῦσι: or. XI 133: I 480, 16 F. XXXV 12; III 215, 22 F. LVIII 32: IV 196, 18 F. decl. XI 14; V 517, 15 F. XXXIII 15: VII 86, 19 F. XXXIX 3; VII 297, 4 F. IV 869, 13 R. 871, 5. ep. 964, 15. 1315, 13.

γονέας: or. XXXIX 1; III 266, 3 F. XLIX 11: III 458, 8 F. LV 12: IV 115, 16 F. LVIII 30; IV 195, 15 F. LXIII 29; IV 399, 2 F.

γονεῖς (acc.): or. III 22: I 274, 15 F. XI 152: I 486, 19 F. XLVI 19: III 388. 13 F. LXIV 45: IV 448, 11 F. XLVI 19: III 388, 13 F. LXIV 45: IV 448, 11 F. decl. I 72; V 113, 5 F. IV 81; V 282, 10 F.

τοκέων: or. LIII 23; IV 66, 14 F. decl. XIV 29: VI 103, 14 F. ep. 1510 a. 10.

De Themistio.

In orationibus

occurrit nobis dualis paris membrorum his locis:

ὀφθαλμώ: or. XIII 165 d; 203, 14. XIII 177 d; 218, 7. XX 240 d; 295, 11. XXVIII 342 d; 414, 6.

ὀφθαλμοῖν: or. II 29 b; 34, 20. VIII 111 d; 133, 24. XIII 172 d; 211, 31.

πόδε: or. XVII 216 c; 263, 20.

χεῖρε: or. II 26 b; 30, 15. II 37 b; 44, 24. IX 121 c; 145, 13. XV 191 b; 235, 6. XVI 210 a; 255, 22. XVII 216 c; 263, 20. XVIII 224 b; 273, 12.

χεροῖν: or. XIII 177 a; 217, 10. XXII 281 c; 341, 7. XXVIII 343 b; 414, 17.

dualis paris membrorum complurium hominum:

ὀφθαλμώ: or. VIII 117 d; 140, 10.

πόδε: or. XXVI 316 b; 381, 28.

χεῖρε: or. X 138 a; 164, 21.

χεροῖν: or. IV 50 d; 61, 14. XVI 209 a; 254, 24.

Tribus locis, quibus numerum binarium opponit multitudini, addit duali vocabulum δύο:

τὼ δύο ὀφθαλμώ: or. I 17 c; 19, 24. XXII 267 a; 325, 28.

τοῖν δυοῖν ὀφθαλμοῖν: or. XXII 265 d; 324, 18.

Plurali usus est, ut significet unum par membrorum:

βλέφαρα: or. XIX 230 a; 280, 11.

γονάτων: or. XVIII 224 d; 274, 5.

ὄμματα (nom.): or. II 29 b; 34, 15. IV 51 c; 62, 5. XV 190 c; 234, 12. XVIII 219 b; 267, 14. XX 240 c; 295, 7.

ὀμμάτων: or. XIII 165 d; 203, 10. XIII 166 c; 204, 20. XIII 170 a; 208, 25.

ὄμμασι: or. XVII 216 c; 263, 19.

ὄμματα (acc.): or. I 2 d; 2, 24. IV 52 a; 62, 23. XV 197 a; 241, 16. XX 234 a; 286, 8. XXIV 303 c; 365, 22.

ὀφθαλμοί: or. XIII 172 d; 212, 4. XV 196 c; 241, 6.

ὀφθαλμῶν: or. VII 87 b; 104, 16. VII 97 b; 116, 9. XXII 281 a; 340, 20. XXXIV 70; 469, 12.

ὀφθαλμοῖς: or. I 2 c; 2, 12. IV 56 c; 68, 3. VI 83 d; 100, 18. XVI 204 d; 250, 5. XXI 253 b; 308, 12. XXII 275 a; 334, 6.

ὀφθαλμούς: or. VIII 117 a; 139, 13. XX 234 a; 286, 7. XXI 255 d; 311, 22.

παρειάς: or. XXIV 303c; 365, 23.
ποδῶν: or. II 29d; 35, 11. XXIV 308d; 372, 11.
ποσί: or. XXIII 284b; 344, 30.
πόδας: or. IV 50b; 60, 20. XXIII 286a; 346, 27.
χεῖρες: or. XVIII 217b; 265, 1.
χειρῶν: or. X 139b; 165, 30.
χερσί: or. I 2b; 2, 4. XXI 249a; 303, 3. XXXIV 40; 456, 11.
χεῖρας: or. II 26b; 30, 18. IV 50b; 60, 20. XVIII 224c; 273, 26. XIX 226c; 276, 7. XXIV 308d; 372, 8.
ὤμων: or. XXIII 284b; 344, 25.
ὦτα (nom.): or. XV 196c; 241, 6.
ὤτων: or. VIII 104d; 125, 10. VIII 111b; 133, 4.
ὠσί: or. XXI 253b; 308, 12.
ὦτα (acc.): or. VI 81a; 96, 31. XIX 230a; 280, 12. XXVI 313c; 378, 26;

ut significet par membrorum complurium hominum:
ὀμμάτων: or. XXI 247d; 301, 22. XXII 267d; 326, 23. XXVI 327d; 394, 31.
ὄμμασι: or. IV 50d; 61, 12. IV 51b; 61, 28.
ὀφθαλμοί: or. XIII 177d; 218, 12. XXVIII 343b; 414, 18.
ὀφθαλμῶν: or. IV 51b; 61, 30.
ὀφθαλμοῖς: or. V 64a; 76, 6. X 137b; 163, 24. XVIII 222b; 271, 6.
ὀφθαλμούς: or. IX 122d; 146, 32. XXI 253b; 308, 15. XXXIV 50; 461, 18.
ποσί: or. XXIV 307d; 370, 27. XXVI 319d; 386, 1. XXVI 327d; 394, 25.
πόδας: or. XXVII 341a; 411, 15.
χερσί: or. XXIII 297a; 358, 6. XXVI 325d; 392, 21.
χεῖρας: or. XIX 230d; 281, 5. XXIII 298d; 360, 6. XXVII 334b; 403, 8.
ὦτα (nom.): or. XXI 253c; 308, 20. XXIII 285c; 346, 4. XXXIV 50; 461, 19.
ὤτων: or. XIX 231b; 281, 22.
ὦτα (acc.): or. XV 184d; 228, 3. XXI 253b; 308, 15. XXIII 296d; 358, 3. XXVI 328d; 395, 28.

Bis pluralem cum δύο coniungit eadem causa, quam supra memoravi[1]):
τὰ δύο ὦτα (nom): or. I 17c; 19, 24. XXII 267a; 325, 27 sq.

[1]) Vide pag. 61.

Dualis duarum personarum inter se coniunctarum haec exempla deprehenduntur:

τοῖν Αἰάντοιν: or. XXX 348d; 421, 27.

τὼ δύο Ἀντωνίνω (significantur imperatores Romani): or. V 63d; 76, 2.

τὼ Διοσκόρω: or. XXI 253d; 308, 28.

ταῖν θεαῖν (Ceres et Proserpina): or. XXVII 332b; 400, 21.

τὼ Νέστορε: (significantur Tullius et Musa (lin. 11): cf. ed. Dindorf. pag. 606): or. XIII 173a; 212, 6.

τὼ παῖδε τοῦ Ἄκτορος (Eurytus et Cteatus): or. VI 76b; 91, 5.

τὼ παῖδε τοῦ Ἰαπετοῦ (Prometheus et Epimetheus): or. XXVII 338a; 407, 21.

τὼ πατέρε (significantur pater et socer): or. XXI 244c; 297, 18[1]).

Ter pluralem eiusmodi adhibuit:

γονέων: or. XV 194d; 238, 31.

τοὺς σοὺς γονέας: or. IX 124b; 148, 20.

δύο πατέρων (significantur pater et socer): or. XXI 244b; 297, 10[1]).

In paraphrasibus[2])

usurpat in significationibus parium membrorum dualem hoc loco:

χεροῖν: ἀν. ὕστ. I 1; 4, 5, ubi agitur de compluribus paribus. pluralem, cum agitur de uno pari, his locis:

μυκτῆρες: π. ψυχ. II 11; 76, 19.

μυκτήρων: π. ψυχ. II 7; 62, 24. π. τ. κ. ὕπν. μαντ. 2; II 295, 20.

ὄμματα (nom.): φυσ. ἀκρ. IV 3; 110, 9. π. ὕπν. 1; II 258, 16. π. ἐνυπν. 2; II 279, 21.

ὀμμάτων: π. ἐνυπν. 3; II 288, 16.

ὄμμασι: ἀν. ὕστ. II 7; 48, 3. φυσ. ἀκρ. IV 2; 155, 32.

ὀφθαλμοί: ἀν. ὕστ. II 11; 52, 32. π. ψυχ. II 11; 76, 19.

---

1) Cuius usus affert exempla et graeca et latina R. Foerster in Verhandl. der 40. Versamml. deutscher Philologen und Schulmänner in Görlitz 1889 pag. 435 sq. et Jahrb. d. deutschen archaeol. Inst. tom. XXI p. 21.

2) Delibavit ex Aristotele hos locos:

Them. π. ψυχ.	II 7; 61, 17 sq.	=	Arist. π. ψυχ.	II, 419a 5 sq.
	II 8; 64, 16	=		II, 420a, 9.
	III 1; 81, 8	=		III, 425a, 11.
	III 3; 88, 36 sq.	=		III, 427b, 18 sq.
π. μνήμ.	1; II 235, 17 sq	=	π. μνήμ.	1, 450a, 5.
π. ὕπν.	1; II 259, 15 sq.	=	π. ὕπν.	1, 454b, 17 sq.
	3; II 270, 15 sq.	=		3, 457b, 6.
π. ἐνυπν.	2; II 279, 10 sq.	=	π. ἐνυπν.	2, 459b, 10 sq.
	2; II 280, 9 sq.	=		2, 460a, 3 sq.

ὀφθαλμῶν: π. ψυχ. II 5; 54, 26.

ὀφθαλμοῖς: φυσ. ἀκρ. IV 3; 108, 9. π. ψυχ. II 5; 54, 26. π. ἐνυπν. 3; II 288, 20.

ὀφθαλμούς: π. ψυχ. II 5; 54, 25.

πόδες: π. ὕπν. 1; II 258, 16.

ποδῶν: ἀν. ὑστ. I 6; 15, 33.

χεῖρες: π. ὕπν. 1; II 258, 16.

χεῖρας: π. ψυχ. II 8; 66, 25.

ὦτα (nom.): π. ψυχ. II 11; 76, 19. π. ὕπν. 1; II 258, 16.

ὤτων: ἀν. ὑστ. II 11; 52, 30. π. ψυχ. II 7; 62, 24. II 8; 65, 2. III 2; 85, 10. π. τ. κ. ὕπν. μαντ. 2; II 295, 20.

ὠσί: π. ψυχ. II 8; 64, 25. 32. 35. II 8; 65, 6. 10. 14. 22. II 8; 67, 16. II 11; 75, 18. 23. II 12; 79, 34. III 2; 87, 2;

cum agitur de compluribus hominibus, his locis:

βλεφάρων: π. ἐνυπν. 2; II 279, 16.

βλέφαρα (acc.): π. ἐνυπν. 3; II 289, 11.

ὀφθαλμῶν: φυσ. ἀκρ. VI 2; 185, 17. π. ψυχ. II 7; 61, 19.

ὀφθαλμοῖς: φυσ. ἀκρ. VI 2; 185, 5.

ὀφθαλμούς: π. ψυχ. III 3; 90, 13.

Ut significet duas personas propinquitate inter se coniunctas, utitur semel duali:

τοῖν γονέοιν: φυσ. ἀκρ. I 1; 2, 20.

De Iuliano.

Invenimus dualem adhibitum

de uno pari membrorum:

χεῖρε: or. III 103 D; I 133, 6. mis. 363 C; II 469, 12.

χεροῖν: or. II 49 C; I 62, 5;

de complurium hominum pari membrorum:

χεῖρε: conv. 315 A; I 404, 25.

χεροῖν: or. VII 206 D; I 267, 21;

pluralem usurpatum

de uno pari membrorum:

γόνασι: or. II 58 B; I 73, 23. VII 231 C; I 300, 3.

ὄμματα (nom.): or. III 123 B; I 158, 12. IV 145 D; I 189, 3. conv. 307 D; I 395. 11.

ὀμμάτων: or. I 37 C; I 46, 23. II 61 A; I 77, 14. III 109 D; I 140, 25. V 172 D; I 223, 20. VIII 246 D; I 319, 25. conv. 309 B; I 397, 9.

ὄμμασι: or. IV 145 B; I 188, 16. VIII 246 D; I 319, 23.

ὄμματα (acc.): or. V 163 A; I 211, 13. VII 229 A; I 297, 2. VIII 246 C; I 319, 17. conv. 317 C; I 407, 24. conv. 331 C; I 425, 18. mis. 351 A; II 452, 17.
ὀφθαλμοί: or. VI 189 B; I 245, 11.
ὀφθαλμῶν: or. VIII 247 A; I 320, 3. ep. 22, 389 B; II 502, 12. 14.
ὀφθαλμοῖς: ep. 1, 372 B; II 480, 17. 22, 389 B; II 502, 15. 40, 417 D; II 539, 10. 60, 447 D; II 580, 13. 61, 449 B; II 582, 5.
ὀφθαλμούς: or. VI 189 C; I 245, 19.
παρειάς: mis. 345 D; II 445, 22.
πόδες: or. VI 189 B; I 245, 11.
ποδῶν: epigr. 5; II 612, 12.
ποσί: ep. 75; II 597, 3.
χείλεσι: or. I 33 A; I 40, 24.
χεῖρες: or. VI 189 B; I 245, 11.
χειρῶν: or. II 71 A; I 90, 19. VII 227 A; I 294, 14.
χερσί: ep. 25, 397 B; II 513, 13. 40, 418 C; II 540, 3. 72; II 594, 13.
χεῖρας: or. IV 131 A; I 169, 5. VII 231 C; I 300, 4. ep. ad Ath. 273 A; I 352, 2. ep. ad Ath. 275 A; I 354, 15. ep. 10, 380 A; II 490, 13. 15, 383 B; II 494, 15. 16, 383 D; II 495, 16. 44, 425 B; II 548, 6. 60, 447 A; II 579, 10.
ὤμων: or. VI 201 B; I 260, 17. conv. 311 C; I 400, 12. conv. 315 B; I 405, 5.
ὤμους: or. II 60 D; I 77, 4.
ὤτων: conv. 310 A; I 398, 10.
ὦτα (acc.): ep. 22, 389 B; II 502, 11. 14;

de complurium hominum pari membrorum:
ἀγκῶνας: or. I 37 D; I 46, 27.
καρπῶν: or. I 37 D; I 46, 27.
κνῆμαι: or. I 37 D; I 47, 4.
μηροί: or. I 37 D; I 47, 4.
μηροῖς: or. II 57 C; I 72, 20.
ὀμμάτων: or. II 65 B; I 83, 11.
ὄμμασι: or. IV 141 A; I 182, 22. conv. 319 C; I 410, 21.
ὄμματα (acc.): or. VII 205 A; I 265, 7. fragm. ep. 296 B; I 380, 6. conv. 310 A; I 398, 15.
ὀφθαλμοῖς: or. III 103 D; I 133, 6. VI 202 A; I 261, 13. ep. ad Ath. 270 B; I 348, 20.
πόδες: or. I 37 D; I 47, 4.
σφυροῖς: or. II 57 C; I 72, 19.
χεῖρες: ep. ad Ath. 277 B; I 357, 5.

χειρῶν: or. I 38 A; I 47, 9.
χεῖρας: or. I 31 C; I 38, 25. conv. 319 C; I 411, 2. mis. 345 A; II 444, 13. ep. 25, 397 D; II 514, 2.
ὤμων: or. II 81 C; I 104, 16. ep. ad Ath. 285 C; I 367, 13.
ὤμους: or. I 37 D; I 47, 1. II 78 C; I 100, 13.

In significationibus duarum personarum inter se coniunctarum utitur
duali his locis:
Αἴαντε: or. II 67 A; I 85, 22.
τὼ τῆς Λήδας υἱέε (Castor et Pollux): or. II 82 B; I 105, 13.
τὼ πάππω (significantur avus paternus et maternus): or. II 51 C; I 65, 2 sq.
plurali hoc loco:
οἱ Διόσκουροι: or. IV 147 A; I 190, 21.

De Himerio.

Himerius utitur, ut significet par membrorum,
dualem, cum agitur de compluribus hominibus:
χεροῖν: or. XXII 7; 90, 40;
pluralem, cum agitur de uno pari:
ὄμμασι: or. I 19; 43, 2.
ὀφθαλμῶν: or. XXIII 19; 94, 41.
ὀφθαλμοῖς: ecl. V 33; 20, 10. or. XXIII 18; 94, 28.
ὀφθαλμούς: or. XXIII 7; 92, 25.
παρειῶν: or. XXIII 7; 92, 27.
παρειάς: or. I 19; 43, 3.
πτερῶν: or. XIV 12; 74, 6. XV 35, 79, 7.
πτερά (acc.): or. XIII 12; 71, 1. XV 35; 79, 7.
χειλέων: or. I 19; 43, 6.
χεῖρες: ecl. IV 19; 14, 5. XXXII 12; 36, 14. or. XXI 4; 88, 2.
χειρῶν: ecl. XIII 9; 26, 1. or. X 2; 66, 40.
χερσί: ecl. V 25; 14, 54.
χεῖρας: or. VIII 2; 64, 25. XIV 1; 71, 11. XXI 12; 89, 27.
ὤτων: or. XIII 2; 69, 10. XXIII 2; 91, 32;
cum agitur de compluribus paribus:
ὄμμασι: Herm. tom. 46 p. 423, 49, 2.
ὀφθαλμοῖς: ecl. XIII 34; 28, 19.
ὀφθαλμούς: ecl. XXXI 6; 34, 29.
πτερά (acc.): or. XIII 12; 71, 1. XIV 35; 79, 3.
χεῖρες: ecl. XIII 11; 26, 8.

χερσί: or. XII 3; 68, 35. XIV 14; 74, 32.
χεῖρας: or. VII 9; 62, 17. Herm. tom. 46 p. 422, 46, 6.

In significandis duabus personis exstat
dualis cum vocabulo δύο coniunctus:
τοῖν δυοῖν δαιμόνοιν: or. XXI 10; 89, 5: agitur de Prometheo et Epimetheo.
pluralis:
ταῖς θεαῖς (Ceres et Proserpina): or. XXIII 18; 94, 29.

2. Si paucis usum sophistarum comprehendimus, cognoscimus pro portione multo plures formas pluralis quam dualis usurpatas esse orationibus Themisti exceptis, in quibus duarum personarum dualis octies, pluralis ter occurrit. Amplexi consuetudinem Atticam vitant Themistius in paraphrasibus et Iulianus pluralem vel dualem paris membrorum et personarum cum δύο et ἄμφω coniunctum, Libanius haec vocabula quater, Himerius semel, Themistius in orationibus sexies substantivis apponunt. At prorsus distant ab Atticis eo quod in complurium hominum pari membrorum significando compluribus locis dualem adhibent, quin etiam Themistius in paraphrasibus et Himerius tantopere discedunt, ut in unius paris membrorum semper plurali utantur, cum uno loco, quo legimus dualem formam, agatur de compluribus paribus.

II. De congruentia dualis numeri.

Disputabimus de articuli cum nominibus, nominum numeralium δύο et ἄμφω cum nominibus et verbis, substantivorum cum participiis, adiectivis, pronominibus, subiecti cum praedicato coniunctionibus.

A. De articuli cum nominibus coniunctione.

Ut omnibus temporibus articulus cum nomine tam arte coniunctus est, ut inveniatur nunquam pluralis articuli duali nominis vel dualis articuli plurali nominis appositus, ita apud scriptores, de quibus quaerimus, formas duales nominum semper cum duali articuli constructas deprehendimus. Qui usus demonstratur locis, quibus dualis nominis articulum secum habet. Excipienda autem est forma δύο, quae iam quarto saeculo ante Chr. n. in modum aliorum nominum numeralium cum plurali articuli coniungitur.

Reperimus haec exempla:

apud Libanium:

ταῖς δύο: decl. XXXII 46; VII 67, 18 F.
τὰς δύο: ep. 258, 41[1]); 986, 6.
τὰ δύο (acc.): or. XXV 60; II 566, 3 sq. F.

apud Themistium:

in paraphrasibus: αἱ δύο: π. ψυχ. III 3; 92, 6.
τὰς δύο: ἀν. ὑστ. I 5; 14, 18.
τὰ δύο (nom.): φυσ. ἀκρ. IV 4; 115, 32.
τὰ δύο (acc.): φυσ. ἀκρ. IV 12; 154, 15. π. ψυχ. I 2; 12, 30. III 8; 116, 6.

apud Iulianum:

τοὺς μὲν οὖν δύο: conv. 315 D; I 405, 17.

apud Himerium

desunt exempla.

Sed formam δυοῖν (gen. dat.) cum duali articuli affecto terminatione duali —οιν coniungunt his locis:

Libanius:

τοῖν δυοῖν (gen.): or. I 16; I 90, 4 F. I 208; I 176, 12 F.

Themistius:

in orationibus: τοῖν δυοῖν (gen.): or. VII 89c; 107, 2.
in paraphrasibus:
τοῖν δυοῖν (gen.): ἀν. ὑστ. I 18; 31, 14. φυσ. ἀκρ. IV 5; 119, 11. IV 7; 127, 16. π. ψυχ. III 2; 85, 15. III 12; 123, 26.
ταῖν δυοῖν (gen.): ἀν. ὑστ. I 16; 30, 28.
Cui legi repugnat unum exemplum:
τῶν δυοῖν: φυσ. ἀκρ. IV 7; 127, 15[2]).

Iulianus et Himerius

exempla non praebent.

Forma δυεῖν, quam Themistius tantum in paraphrasibus adhibuit, secum habet articuli
dualem: φυσ. ἀκρ. V 1; 166, 5.
pluralem: φυσ. ἀκρ. I 7; 24, 21.

Iam pergamus ad nomina numeralia δύο et ἄμφω.

---

1) Cum hoc loco formam δύο praeferamus (vide p. 26), ponimus τάς pro lectione τώ, quam ad formam δύω respicere apertum est.

2) Hunc usum non esse alienum ab Aristotele demonstravit H. Schmidt (l. c. pag. 7).

B. De vocabulorum δύο et ἄμφω cum nominibus coniunctione.

Atque primum afferamus locos, quibus nomina vocabulis δύο et ἄμφω apposita occurrunt, tum explicemus, utrum sophistae cum Atticis congruant necne.

1. δύο.

a. Nom. acc. δύο coniungunt

Libanius

cum nom. dualis

subst.: or. XLI 14; III 301, 9 F. XLII 27; III 320, 22 F. ep. 89, 12.

adi.: or. LXII 29; IV 361, 4 F.

cum acc. dualis:

subst.: or. I 245; I 189, 14 F. decl. I 71; V 53, 13 F. ep. 188, 11. 286, 25 sq. 934, 3.

adi.: or. I 85; I 125, 6 F. I 143; I 152, 1 F.

part.: or. XLVI 13; III 385, 7 F.

cum nom. pluralis

subst.: or. X 5; I 402, 21 F. XX 32; II 436, 10 F. XXXI 11; III 129, 22 F. XLII 50; III 331, 12 F. LII 2; IV 26, 5 F. LIII 26; IV 67, 16 F. LVII 32; IV 163, 5 F. LIX 89; IV 252, 12 F. decl. II 12; V 133, 6 sq. F. III θεωρ. 1; V 210, 3_2 F. IX 38; V 477, 5 F. XXX 8; VI 622, 8 F (bis). XXX 11; VI 623, 14 sq. F. XXX 61; VI 653, 2 sq. F. XLVII 8; VII 587, 10 F. IV 855, 2 sq. R. 857, 13. ep. 98, 11 sq. 384, 17. 439, 3. 520, 6. 754, 7. 887, 2. 1065, 12. 1100, 14. 1186, 7. 1372, 8. 1549, 1.

adi.: or. XVIII 73; II 267, 20 F. ep. 321, 9.

pron.: or. XI 185; I 499, 15 F. decl. IV 47; V 260, 3 F. ep. 366, 15. 995, 18.

cum acc. pluralis

subst.: or. V 41; I 317, 9 F. XI 184; I 499, 11. 12 F. XVIII 138; II 295, 12 F. LVII 30; IV 162, 9 F. LVII 32; IV 162, 21 F. LIX 58; IV 236, 22 F. LXIV 32; IV 440, 3 F. decl. II 26; V 140, 7 F. XII 1; V 534, 3 F. XII 18; V 544, 8 F. XIV 38; VI 107, 9 F. XXII 30; VI 365, 15 F. XXXII 10; VII 47, 12 F. XLII 37; VII 420, 9 F. XLIV 64; VII 513, 7 F. XLVII tit.; VII 583, 1 F. XLVII 15; VII 589, 17. 18 F. XLVIII tit.; VII 612, 1 F. XLVIII 5; VII 614, 8 F. IV 999, 9 R.

ep. 225, 21. 370, 8. 394, 18. 449, 16. 530, 14. 543, 5. 677, 7. 813, 11. 828, 6. 7. 919, 10. 932, 9 sq. 1004, 13. 1011, 4. 5. 1081, 8. 1379, 10. 1426a, 3. 1549, 3. 1554, 1.

adi.: or. XV 59; II 143, 4 F. LII 5; IV 27, 22 F. decl. IV 68; V 274, 8 F. XLVII 22; VII 592, 11 F. ep. 667, 6 sq. 901, 3. 970, 18.

part.: ep. 367, 14. 475, 28.

pron.: or. XI 127; I 478, 6 F. XVIII 214; II 330, 8 F. XXVI 2; III 5, 8 F. LI 2; IV 7, 1 F. LXIV 55; IV 455, 3 F. decl. XV 14; VI 124, 4 sq. F. XV 47; VI 143, 7 F. ep. 114 28. 1396, 2.

Themistius

in orationibus

cum nom. dualis

subst.: or. I 17c; 19, 24. V 63d; 76, 2. XXII 267a; 325, 28. XXII 278d; 337, 27.

cum. nom. pluralis

subst.: or. I 17c; 19, 24. II 35c; 42, 24. VII 84d; 101, 17. XIII 173d; 213, 13. XV 194a; 238, 9. XIX 228d; 278, 21. XXI 259d; 316, 20. XXII 267a; 325, 28. XXII 280a; 339, 12. XXII 280b; 339, 18. XXVI 327a; 394, 5. XXXII 360c; 435, 19. XXXIV 42; 456, 22.

pron.: or. III 46d; 56, 15.

cum acc. pluralis

subst.: or. II 33b; 40, 1. VI 79c; 95, 1. VIII 104a; 124, 19. IX 128a; 152, 19. X 135d; 161, 32. XIII 177b; 217, 18. XIV 181c; 223, 23. XIX 228d; 278, 24. XXI 262b; 319, 21. XXIII 293d; 354, 27. XXVII 333c; 402, 17. XXXI 252c; 426, 12. XXXI 353a; 427, 8.

pron.: or. VIII 112b; 134, 2.

in paraphrasibus

cum nom. pluralis

subst.: ἀν. ὑστ. I 4; 11, 18. I 11; 24, 30. II 15; 60, 13. φυσ. ἀκρ. I 6; 22, 30. II 1; 36, 11 sq. II 2; 43, 12. III 6; 95, 3 sq. III 7; 99, 24. IV 3; 110, 11. IV 4; 115, 33 sq. IV 6; 123, 15 sq. IV 11; 145, 14. IV 12; 152, 24. 27. V 1; 168, 15. V 3; 173, 26. 27 sq. VIII 1; 209, 14. VIII 3; 215, 22. π. ψυχ. II 7; 58, 30. III 1; 82, 2. III 4; 95, 7. π. μνήμ. 2; II 251, 1.

adi.: ἀν. ὑστ. I 5; 15, 9. 12. II 17; 62, 8 (bis). φυσ. ἀκρ. I 6; 20, 32. VI 2; 189, 16 sq. VIII 8; 229, 11. π. ψυχ. III 6; 110, 1.

part.: φυσ. ἀκρ. I 3; 11, 30. V 4; 175, 16. VI 3; 190, 1 sq. 7 sq.

pron.: φυσ. ἀκρ. I 2; 3, 32. IV 14; 159, 25. π. ψυχ. III 1; 82, 30.

cum acc. pluralis

subst.: ἀν. ὑστ. I 14; 30, 33. II 11; 52, 7. φυσ. ἀκρ. I 6; 21, 11. I 6; 23, 2. I 8; 30, 3. III 3; 77, 16. III 3; 79, 2. IV 4; 115, 35. IV 8; 132, 3. IV 10; 141, 28. IV 11; 151, 20. VIII 3; 215, 22. VIII 3; 216, 31. VIII 8; 230, 11. π. ψυχ. I 4; 28, 33. I 5; 32, 6. II 2; 45, 5. II 7; 61, 37. II 8; 63, 30. III 2; 84, 14. III 5; 99, 12. III 6; 108, 34. III 6; 110, 14. π. ὕπν. 2; II 262, 12.

adi.: ἀν. ὑστ. I 4; 12, 26. I 5; 13, 22. I 5; 14, 10. 14 sq. 24. 25. 29. I 5; 15, 2. 3. 6. 7. 13 sq. 16. I 8; 21, 5. I 10; 23, 9. I 24; 36, 15. φυσ. ἀκρ. I 6; 21, 11. VI 5; 194, 5. VII 5; 207, 9. π. ψυχ. III 4; 95, 33. 34.

part.: φυσ. ἀκρ. I 2; 5, 7.

pron.: π. ψυχ. I 2; 9, 4. II 11; 72, 11.

Iulianus

cum nom. dualis subst.: or. III 114 C; I 147, 1.

cum acc. dualis subst.: conv. 315 A; I 404, 23 sq.

cum nom. pluralis pron.: ep. 35, 408 C; II 527, 20. 78; 604, 20.

cum acc. pluralis

subst.: or. IV 134 D; I 174, 10. IV 139 D; I 180, 25. IV 147 B; I 191, 3. ep. ad Ath. 277 B; I 357, 8 (bis). ep. ad Ath. 280 D; I 361, 15. conv. 328 D; I 422, 10. ep. 17, 384 A; II 495, 20. 56, 442 A; II 566, 7.

pron.: or. V 160 D; I 208, 22. VI 188 A; I 243, 12. fragm. ep. 305 A; I 391, 5. ep. 78; II 604, 22.

Himerius

cum nom. pluralis subst.: ecl. V 41; 20, 46. or. V 14; 58, 39. XII 4; 68, 39.

cum acc. pluralis subst.: Herm. tom. 46 p. 419, 33, 1; 427, 78, 3.

cum vocat. pluralis subst.: or. VIII 3; 64, 31.

b. Iam accedamus ad eos locos, quibus gen. dat. δυοῖν cum nominibus coniunctus occurrit. Atque apponunt formae δυοῖν

Libanius

gen. dualis

subst.: or. I 14; I 88, 15 F. I 98; I 131, 11 F. V 30; I 313, 13 F. XII 29; II 18, 15 F. XVIII 46; II 256, 11 F. XVIII 245; II 343, 5 F. XXVII 14; III 30, 1 F. XXVIII 22; III 56, 14 F. XXXIII 24; III 178, 4 F. XL 16; III 286, 18 F. XLII 26; III 320, 11 F. XLVII 24; III 416, 2 F. LV 3; IV 111, 12 F. LIX προθ.; IV 208, 4 sq. F. decl. I 137; V 92, 1 F. XXVI 41; VI 536, 16 F. XXXII 16; VII 50, 3 F. XXXII 46; VII 68, 7 sq. F. XXXV 4; VII 186, 23 F. IV 676, 10 R. 880, 18. 1049, 21. ep. 114, 14. 223, 13. 585, 16. 639, 10. 1148, 20. 1223, 12. 1424, 5.

adi.: or. I 104; I 134, 7 F. LIX 73; IV 244, 13 F. decl. X 12; V 491, 6 F. XLVIII 71; VII 637, 18 sq. F.

part.: or. XXVIII 8; III 50, 13 sq. F.

pron.: or. XXVI 32; III 17, 16 sq. F. LI 25; IV 18, 2 sq. F.

dat. dualis

subst.: or. LXIII 31; IV 399, 18 F. decl. I 104; V 72, 2 F. ep. 812, 5.

adi.: or. I 208; I 176, 12 F. XXXI 12; III 130, 13 F.

pron.: decl. XLIV 81; VII 521, 7 F.

gen. pluralis

subst.: or. XX 32; II 436, 9 F. IV 1075, 8 R. ep. 48, 23. 1485, 2. 1429 b, 19.

adi : decl. XLI 12; VII 377, 5 F.

dat. pluralis

subst.: or. XII 8; II 11, 22 F. XVI 56; II 182, 7 F. XX 38; II 439, 7 F. XXXI 20; III 134, 19 F. ep. 771, 11.

adi.: decl. XXX 39; VI 640, 4 F.

part.: ep. 20, 20.

Themistius

in orationibus

gen. dualis

subst.: or. VIII 106 a; 126, 32. VIII 118 d; 141, 21. XIII 177 c; 217, 26. XV 194 d; 239, 1.

adi.: or. XIX 333 c; 284, 6.

part.: or. III 41 b; 50, 3. VII 88 a; 105, 19.

dat. dualis

subst.: or. XXII 265 d; 324, 18.

adi.: or. VI 75d; 90, 18 sq.[1]).
gen. pluralis
subst.: or. IV 62c; 74, 14. V 66d: 79, 19[2]). VI 83c; 100, 9. VII 85c; 102, 17. VII 87a; 104, 5. IX 120c: 144, 2. XIV 182a: 224, 9. XVII 214b; 261, 9. XXVI 317b; 383, 1.
adi.: or. XXVI 315b; 380, 22.
pron.: or. XXIV 301d; 363, 19.

in paraphrasibus
gen. dualis
subst.: φυσ. ἀκρ. VII 5; 207, 26.
adi.: φυσ. ἀκρ. III 3; 77, 7 sq.
part.: ἀν. ὑστ. I 10; 23, 1.
pron.: ἀν. ὑστ. I 1; 3, 22.
gen. pluralis
adi.: ἀν. ὑστ. I 2; 7, 27.
part.: π. ψυχ. I 1; 2, 32.
pron.: φυσ. ἀκρ. V 3; 172, 26.

Iulianus

gen. dualis
subst.: or. V 162A; I 210, 9. VI 188B; I 243, 22. VI 195D; I 253, 17. VI 203C; I 263, 13. ep. ad Ath. 280C; I 361, 11. fragm. ep. 292B; I 376, 3.
pron.: or. VII 218A; I 282, 18.
dat. dualis pron.: or. VII 218C; I 283, 6.

Himerius

gen. dualis
subst.: or. XXI 10; 89, 5.
adi.: or. VI 2; 59, 26.

c. Gen. δυεῖν construit **Themistius** semper cum plurali, atque cum
plurali subst.: φυσ. ἀκρ. I 7: 26, 9. IV 11; 148, 4. π. ψυχ. I 4; 26, 18.
adi.: φυσ. ἀκρ. I 6; 21, 6. VI 2; 189, 11 sq.
pron.: φυσ. ἀκρ. I 7; 24, 5.
part.: φυσ. ἀκρ. V 1; 169, 10 sq.

---

1) Hoc loco plurali βασιλεῦσιν attributa sunt verba ὁλοκλήροιν δυοῖν. Cf. pag. 84 adn. 1.

2) Cf. pag. 31.

d. In forma δύο (gen. dat.) cum nominibus coniuncta sophistae inter se non differunt: apponunt enim semper pluralem. Invenimus

apud Libanium

gen. plur.
- subst.: or. XXVIII 2; III 48, 4 F. LVII 30; IV 162, 1 F. LXI 7; IV 333, 6 F. decl. XXXII 26; VII 56, 16 F. ep. 654, 12. 1368, 12. 1384, 29.
- adi.: or. LIX 172; IV 295, 16 F. IV 1039, 1_2 R.
- part. ep. 986, 5.
- pron.: or. LXII 40; IV 366, 12 F.

dat. plur.
- subst.: or. I 3; I 81, 11 F. III 25; I 275, 11 F. XIX 35; II 401, 12 F. XXIV 35; II 530, 1 F. LII 26; IV 37, 14 F. LVII 8; IV 153, 2 F. ep. 189, 3. 342, 20. 608, 4.
- adi.: IV 1075, 27 R.

apud Themistium

in orationibus
- gen. plur. subst.: or. XXI 244b; 297, 10.
- dat. plur. subst.: or. XXXIV 56; 463, 19.

in paraphrasibus
- gen. plur.
  - subst.: φυσ. ἀκρ. III 3; 77, 17. VIII 3; 215, 23. π. ψυχ. II 7; 62, 28.
  - part.: π. ψυχ. III 10; 121, 10.
  - pron.: π. ψυχ. I 3; 20, 16.
- dat. plur.
  - subst.: φυσ. ἀκρ. IV 11; 148, 6. VI 2; 185, 16. π. ψυχ. I 2; 11, 7. III 2; 84, 13.
  - adi.: ἀν. ὑστ. I 5; 14, 20. I 12; 26, 20. I 15; 30, 24. I 31; 38, 11
  - part.: ἀν. ὑστ. I 31; 38, 25.
  - pron.: π. ψυχ. I 2; 9, 3. III 10; 119, 2.

apud Iulianum

dat. plur. subst.: or. VIII 259 D; I 336, 11. conv. 323 A; I 415, 9.

apud Himerium

dat. plur. subst.: or. II 28; 50, 22.

e. Item forma δυσί (dat.) pluralem secum habet, atque

apud Libanium

plur. subst.: IV 1057, 7 R.

apud Themistium

in paraphrasibus

plur subst.: φυσ. ἀκρ. IV 8; 131, 29 sq.

adi.: ἀν. ὕστ. I 1; 3, 20. 21. 23. 25. 29. 30. I 5; 14, 18. π. μνήμ. 1; II 233, 12. 1; II 235, 7. 11.

apud Iulianum

plur. subst.: ep. 76; II 600, 3.

f. In verbi cum vocabulo δύο coniunctione sophistae inter se distant: apud Themistium, Iulianum, Himerium verbum et nomen (masc. fem. gen.) δύο appositum in numero congruunt, apud Libanium nonnullis locis et pluralem nominis cum δύο coniuncti dualis verbi et dualem nominis pluralis verbi sequitur. Sed neutrum plur. cum vocabulo δύο constructum semper sing. verbi secum habet, si excipis unum exemplum Themistianum. Iam sequantur exempla. Exstat

apud Libanium

δύο cum plur. nom. et verbi:

or. XI 185; I 499, 15 sq. F: καὶ δὴ δύ' αὗται λαμπάδες ῥητορικῆς ἀνίσχουσιν.

or. LI 2; IV 7, 1 sq. F: δύο ταῦτα τῶν τὴν ἀρχὴν ὑμῖν συνεχόντων εἶναι τὰ μέγιστα, ...

or. LII 2: IV 26, 5 F: δύο πόλεμοι τῶν ἀνθρώπων πιέζουσι τὸν βίον·

or. LIII 26; IV 67, 16 sq. F: κἀντεῦθεν γίγνονται δύο γάμοι, . . .

or. LVII 32: IV 163, 5 sq. F: ὅτι δύο μῆνες συλλέξουσι . . .

IV 178, 11 R: καί με ἐνταῦθα πεπόμφασιν οἰκίαι δύο.

IV 855, 2 sq. R: ἐρασταὶ . . . γεγόνασι δύο.

IV 857, 13 R: δύο μὲν καιροὶ . . . διαιτῶσι.

ep. 754, 7: δύ' ἥδιστοι λόγοι κομίζονται.

ep. 887, 1: ἐπιστολαὶ . . . ἦλθον ἀπὸ Φοινίκης δύο.

ep. 1100, 13 sq.: Πολλὰ ἂν δύναιντο δύο τοιοῦτοι πύργοι.

ep. 1186, 7: ὠρχήσαντό τινες δύο πόλεις.

ep. 1372, 7: διασώζουσιν ἄνδρες δύο.

δύο cum duali et nom. et verbi:

or. XLII 27; III 320, 22 F: ἤστην ἀδελφὼ δύο χρηστὼ μὲν . . .

δύο cum plur. neutr. et sing. verbi:

or. XX 32; II 436, 10 F: ἥψατο δύο βέλη βοηθοῦντα.

or. LIX 89; IV 252, 12 F: δύο τὰ μέγιστα τῶν βαρβάρων ἔθνη περιπτύσσεται.
decl. II 12; V 133, 6 sq. F: δύο γὰρ ἂν ἦν οὕτω τὰ τιμήματα.
decl. IV 47; V 260, 3 sq. F: δύο ταῦτα . . . τὴν νίκην φέρει.
ep. 321, 9: δύο ποιεῖ τὰ μέγιστα.
ep. 366, 15: δύο γὰρ ταῦτα . . . ᾄδεται.
ep. 439, 3: ποιεῖ σε προστάτην δικαιώματα δύο.
δύο cum plur. nom. et du. verbi:
ep. 1549, 1: Ἀμμιανῷ δύ' ἐστὸν ἀδελφοί, . . .
δύο cum du. nom. et plur. verbi:
or. XLI 14 sq.: III 301, 8 F: ἧκον ἐκ Ῥώμης οὐ πάλαι ποτὲ τῆς ἡμετέρας ἄρξοντες ἄνδρε δύο καλὼ . . . (plurali nom. et verbi oratio continuatur).
decl. I 71; V 53, 13 sq. F: τὼ δύο τούτω ποιητά, . . . πρεσβυτέρους εἶναι.
ep. 89, 12: καταθέουσι δύο κανθάρω.
ep. 258, 14: σύν τε δύ' ἐρχομένω μέγα ἀλλήλοις εἰσίν[1]).
δύο sine nom. apposito,
cum ad masc. vel fem. respicit, cum plur. verbi:
or. LVI 31; IV 146, 3 F: τῶν δὲ δύο μὲν ἀπηντήκεσαν καὶ ἦσαν . . .
ep. 1359, 6: ἔδακνον δύο.
cum du. verbi:
ep. 968, 18: δύο γὰρ ἐστόν, . . .
cum du. verbi et plur. nominis praedicati:
or. LVI 31; IV 146, 4 sq. F: δύο δὲ ἀφανεῖς ἤστην παραινέσαντες
cum ad nom. neutr. gen. respicit, cum sing. verbi:
or. XVIII 39; II 253, 6 F: δύο δὲ ἄρα αὐτὸν ἐποίει τοιοῦτον·
or. XXXIV 16; III 199, 6 F: δύ' ἦν.
decl. III 15; V 209, 17 sqq. F: δύο γὰρ δήπου . . . πέφυκεν, . . .
decl. IV 53; V 263, 11 sq. F: δύο γὰρ . . . πέφυκεν.
decl. XLI 3; VII 372, 15 sq. F: δύο . . . ἀνιᾷ.
ep. 517, 5: δύο τοίνυν βοηθεῖ . . .,
ep. 1148, 21: δύο κουφίζει.

apud Themistium

in orationibus
δύο cum plur. nom. et verbi:
or. VII 84d; 101, 17: δύο εἰσὶν ἀρχαί . . .
or. XV 194a; 238, 9: οἱ δύο πίθοι κατάκεινται . . .

[1]) De locutione σύν τε δύ' ἐρχομένω cf. pag. 8 adn. 2.

or. XIX 228d; 278, 21 sq.: δύο πίθοι κατακείαται[1]) . . .
or. XXII 280a; 339, 11 sq.: ἐφάνησαν δύο γυναῖκες, . . . (in sequenti enuntiato usurpat dualem εἰπάτην respicientem ad verba δύο γυναῖκες).
or. XXII 280b; 339, 18 sq.: δύο μὲν ἦσαν αἱ κορυφαί, . . .
or. XXVI 327a; 394, 5: τῆς σοφίας δύο μοῖραι εἰσίν, . . .
or. XXXII 360c; 435, 18 sq.: περικάθηνται ἔνθεν καὶ ἔνθεν δύο κακίαι, . .

δύο cum du. nom. et verbi:
or. XXII 278d; 337, 27: ταύρω δύο μιᾶς ἡγεῖσθον ἀγέλης, . . .

δύο cum plur. neutr. et sing. verbi:
or. II 35c; 42, 24 sq.: τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα . . . ἀλλήλοιν πολεμεῖ καὶ ἀνθεστήκει καὶ δὴ οὐκ ἀνέχεται . . . [orationem continuat duali verbi (ἐναντιοῦσθον καὶ διαφέρεσθον) respicientis ad verba antecedentia ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ τύραννος].
or. III 46d; 56, 15: δύο ταῦτά ἐστιν.
or. XIII 173d; 213, 12 sqq.: περιῆν . . . δύο παθήματα σφαδάζοντα . . .

in paraphrasibus

δύο cum plur. nom. et verbi:
ἀν. ὑστ. I 4; 11, 18: οἱ δὲ πρότεροι δύο τρόποι . . . εἰσίν.
ἀν. ὑστ. I 5; 15, 9: καὶ μένουσιν αἱ δύο ὀρθαί, . . .
ἀν. ὑστ. I 5; 15, 12: συνανήρηνται καὶ αἱ δύο ὀρθαί.
φυσ. ἀκρ. I 6; 22, 30: δύο μόνον ἔσονται τριάδες . . .
φυσ. ἀκρ. II 1; 36, 11 sq.: οἵπερ ἦσαν δύο τρόποι τοῦ καθ' αὑτό.
φυσ. ἀκρ. III 7; 97, 24: ἕξουσι χώραν αἱ δύο πλευραὶ τοῦ τριγώνου.
φυσ. ἀκρ. IV 11; 145, 14: δύο ὧραι παρεληλύθασιν, . . .
φυσ. ἀκρ. IV 12; 152, 27: αἱ γὰρ δύο ὧραι . . . τὸ ἐλάχιστον ἕξουσιν, . . .
φυσ. ἀκρ. V 1; 168, 15: δοκοῦσιν μηδὲν ἀλλήλων διαφέρειν αἱ δύο γενέσεις . . .
π. ψυχ. II 7; 58, 30: οἵπερ ἦσαν δύο τρόποι . . .

δύο cum plur. neutr. et sing. verbi:
ἀν. ὑστ. II 15; 60, 13: δύο ἤδη προβλήματα σχεδὸν ὑφ' ἓν μέσον ἐστὶ . . .
φυσ. ἀκρ. II 2; 43, 12 sq.: δύο δέ ἐστιν εἴδη τῶν τοιούτων τεχνῶν, . . .
φυσ. ἀκρ. III 6; 95, 3: ἔοικε γὰρ τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα . . .
φυσ. ἀκρ. IV 11; 147, 29: ὅταν δύο προσπέσῃ τῇ ψυχῇ τὰ νῦν, . . .
φυσ. ἀκρ. IV 14; 159, 25: δύο τινὰ κινῆται . . .

[1]) Ex Il. Ω 527.

φυσ. ἀκρ. V 3; 173. 27 sq.: ὅταν δὲ ἓν γένηται τὰ δύο πέρατα . . .
φυσ. ἀκρ. VI 3; 190, 7 sq.: εἰ δὲ οὐχ ἅπτεται ἀλλήλων δύο οντα κεχωρισμένα, . . .
π. ψυχ. III 1; II 82, 30: ὅτι τὰ δύο ταῦτα ἐνὶ σώματι ὑπάρχει· . . .

δύο cum plur. neutr. et verbi:
π. μνήμ. 2; II 251, 1 sqq.: ἐκκείσθωσαν δύο τρίγωνα . . .

δύο (fem.) sine nom. apposito cum plur. verbi:
φυσ. ἀκρ. III 3; 76, 22: οὕτως ἂν εἶεν τῷ λόγῳ δύο, . . .
π. ψυχ. II 11; 176, 13 sq.: ὅμως ἦσαν ἂν δύο . . .
π. ψυχ. III 3; 92, 6 sq.: δοκοῦσι γὰρ αἱ δύο τηνικαῦτα . . . ἐνεργεῖν . . .

δύο (neutr.) sine nom. apposito cum sing. verbi:
φυσ. ἀκρ. IV 4; 115, 32: πῶς ἅμα ἔσται τὰ δύο . . .
φυσ. ἀκρ. IV 10; 141, 11: δύο ἅμα γίνεται νῦν, . . .
φυσ. ἀκρ. IV 13; 157, 19 sq.: δύο γίνεται τῷ λόγῳ.
π. ψυχ. II 4; 53, 26: ἔστι δὲ δύο . . .

apud Iulianum

δύο cum plur. nom. et verbi:
ep. 35, 408 C; II 527, 20 sq.: δύο πρόκεινται παρὰ τοῖς Ἀργείοις ἕτεροι τοιοίδε, . . .

δύο cum du. nom. et verbi:
or. III 114 C; I 147, 1 sq.: δύο γὰρ δὴ τώδε τινὲ πειθώ τε καὶ ἰδέα φιλίας ἐστόν, . . .

δύο cum plur. neutr. et sing. verbi:
or. IV 147 B; I 191, 2 sq.: ἡμισφαίρια τοῦ παντὸς τὰ δύο λόγον ἔχει τινά.

apud Himerium

δύο cum plur. nom. et verbi:
or. V 14; 58, 39 sqq.: ὅταν ἐκ μιᾶς πηγῆς δύο ποταμοὶ βλαστάνοντες σχίζωνται . . . συνάπτωνται.

δύο cum plur. neutr. et sing. verbi:
ecl. V 41; 20, 46 sq.: ἵνα δύο βλέπηται τῆς θεοῦ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν τρόπαια, . . .

Adiciamus nonnullos locos, quibus pro subiecto et verbo finito vel pro accusativo cum infinitivo occurrit gen. absol.

Apud Libanium

gen. δυοῖν dualem part. secum habet his locis:
or. I 14; I 88, 15 sq. F: δυοῖν δὲ ἐπιθυμίαιν μαχομέναιν . . .
or. XXVIII 8; III 50, 13 sq. F: δυοῖν πολιτευομένοιν . . .
or. LIX προθ.; IV 208, 4 sq. F: δυοῖν ὑποκειμένοιν προσώποιν . . .

gen. δύο, ut plur. subst., ita plur. part. secum habet:

or. LIX 172; IV 295, 16 F: δύο κορυφαίων ἐνδιδόντων τὸ μέλος.

Themistius

formae δυοῖν bis dualem, bis pluralem part. apponit, ut his exemplis demonstratur:

or. III 41 b; 50, 3 sq.: Δυοῖν γὰρ ὄντοιν, δι' ὧν ἄνθρωποι . . . ποιοῦσι.

par. ἀν. ὕστ. I 10; 23, 1: δυοῖν γὰρ ὄντοιν, ἃ προγιγνώσκειν ἀναγκαῖον . . .

or. XV 194 d: 239, 1 sq.: δυοῖν κυβερνήταιν ἐφεστηκότων . . .

par. ἀν. ὕστ. I 1; 3, 22: δυοῖν γὰρ τούτοιν ὑπαρχόντων . . .

Himerius

substituit plur. part. in locum du.:

or. VI 2; 59, 26: δυοῖν ἀγαθοῖν εὐδοκιμούντων . . .

g. Iam exponamus, quomodo articulus cum δύο construatur. Sophistae apponunt articulum secuti rationem oratorum Atticorum[1]), cum agitur de nota re vel de parte notae rei.

Libanius

ponit articulum plerumque ante δύο et nomen:

or. I 143; I 152, 1 F. XVIII 245; II 343, 5 F. XXIV 35; II 530, 1 F. XLII 15; III 331, 12 sq. F. LI 25; IV 18, 2 sq. F. decl. I 71: V 53, 13 F. II 26; V 140, 7 F. XXXII 16: VII 50, 3 F. XXXII 46; VII 68, 7 F. ep. 225, 21. 828, 7. 1011, 5.

inter δύο et nomen:

or. III 26; I 275, 11 F. XV 59; II 143, 4 F. XXXI 12; III 130, 13 F. LIX 73: IV 244, 13 F. LIX 89: IV 252, 12 F. decl. 12; V 133, 6 sq. F. IV 68: V 274, 8 F. IV 1075, 27 R. ep. 321, 9.

bis, et ante subst. et ante δύο postpositum:

or. LVII 8; IV 153, 2 F. ep. 1081, 8. 1549, 3.

cum adi. post δυοῖν et subst.:

or. XVIII 46; II 256, 11 F.

inter nomen et δύο:

or. XXVI 32; III 17, 16 sq. F.

ante nomen et δύο:

ep. 475, 27 sq.

Themistius

ponit articulum in orationibus

---

1) Vide Keck l. c. pag. 47 sq.

ante δύο et nomen:
or. I 17c; 19. 24 (bis). II 35c; 42, 24. V 63d; 76, 2. VI 83c; 100, 9. XIV 182a; 224, 9. XV 194a; 238, 9. XVII 214b; 261, 9. XXI 259d; 316, 20. XXII 265d; 324, 18. XXII 267a; 325, 27. 28. XXXI 353a; 427, 7 sq. XXXIV 56; 463, 19.

ante nomen et δύο:
or. XXVI 315b; 380, 22.

inter δύο et nomen:
or. VIII 106a; 126, 32. XIX 233c; 284, 6. XXII 280b; 339, 18. XXXIV 42; 456, 22 sq.

in paraphrasibus:

ante δύο et nomen: ἀν. ὑστ. I 4; 11, 18. I 5; 14. 29. 15, 3. 9. 12. 13. II 11; 52, 7. φυσ. ἀκρ. I 6; 21, 6. 11. III 3; 77, 16. 17. III 6; 95, 3. III 7; 97, 24. IV 8; 132, 3. IV 11; 148, 4. IV 11; 151, 20. IV 12; 152, 24. 27. V 1; 168, 15. V 3; 173, 27 sq. VI 2; 189, 11. VIII 3; 215, 23. VIII 3; 216, 31. π. ψυχ. I 2; 9, 4. II 7; 62, 28. II 8; 63, 30. III 1; 82, 2. 30. III 2; 84, 13. III 4; 95, 7. III 5; 99, 19. III 10; 119, 2. π. ὕπν. 2; II 262, 12.

inter δύο: et nomen:
ἀν. ὑστ. I 8; 21, 4. φυσ. ἀκρ. I 3; 11, 30. I 6; 20, 32. I 6; 21, 11. IV 11; 147, 29. VIII 8; 230, 11.

bis, et ante δύο et ante nomen:
ἀν. ὑστ. I 31; 38, 25. φυσ. ἀκρ. I 7; 24, 5.

bis, et ante nomen et ante δυοῖν postpositum:
π. ψυχ. I 4; 26, 18.

ante nomen et δυοῖν:
φυσ. ἀκρ. V 1; 169, 10 sq.

Iulianus

ponit articulum

ante δυοῖν et nomen:
or. VII 218C; I 283, 6.

inter nomen et δύο:
or. IV 147B; I 191, 3. conv. 315A; I 404, 23. conv. 323A; I 415, 9.

cum adi. post subst. et δύο:
ep. ad Ath. 280D; I 361, 15.

Himerius

ponit articulum

ante δύο et nomen:

or. XXI 10; 89, 5.

h. Pergamus ad quaestionem disserendam, quemnam numerum sophistae coniungant cum locutionibus εἷς ἢ δύο, δύο ἢ τρεῖς similibus.

Locutionem εἷς ἢ (vel καὶ) δύο Libanius tantum adhibet sing. nom. post εἷς ponens:

or.: LIV 25; IV 82, 15 F. decl. XLI 30; VII 385, 16 F.

Quem usum opera oratorum Atticorum praebent[1].

Locutionem δύο ἢ (vel καὶ) τρεῖς, similem usurpant Libanius, Themistius, Iulianus atque cum plurali construunt.

Libanius

ponit nomen

post τρεῖς:

or. XLIII 8; III 341, 10 sq. F. LIX 143; IV 281, 18 F. decl. XXXV 34; VII 200, 6 F. IV 1044, 1 R.

post δύο:

or. XLV 19; III 368, 8 F.

Praeterea invenitur δύο ἢ τρεῖς ter sine nomine apposito:

or. XXXV 20; III 220; 6 F. XLV 6; III 361, 19 F. ep. 1143, 17.

Themistius

in paraphrasibus utitur semel δύο ἢ τρία sine nomine apposito:

φυσ. ἀκρ. I 6; 23, 16.

Iulianus

ponit nomen

ante δύο:

or. II 65 B; I 83, 13. mis. 365 C; II 472, 1.

post τρεῖς:

ep. ad Them. 264 C; I 342, 5.

i. Reliquum est ut enumeremus locos, quibus exstat locutio δυοῖν θάτερον ἢ . . . ἢ apud Atticos et Aristidem[2]) frequentissima. His verbis utuntur

Libanius persaepe:

decl. III 5; V 203, 13 F. IV 34; V 250, 14 F. V 42; V 328, 9 F. XV 28; VI 132, 3 sq. F. XXX 14; VI 624, 19 F. XXXVII 13; VII 247, 10 sq. F. XLVI 50; VII 576, 11 F. XLVII 2; VII 584, 11 sq. F. IV 861, 22 R. 871, 28. 872, 21. 875, 12. 877, 23. 902, 17. 952, 5.

---

1) Vide Keck l. c. pag. 48.

2) Vide Schmid l. c. vol. II pag. 35.

sine particulis ἤ . . . ἤ:

or. XI 8; I 439, 19 F. LII 10; IV 30, 8 sq. F. LIX 120; IV 268, 1 sq. F. LXIV 81; IV 472, 8 sq. F.

Themistius

in orationibus:

or. XXVI 325 b; 392, 7 sq.

in paraphrasibus:

ἀν. ὕστ. I 1; 4, 23. I 2; 8, 14 sq. φυσ. ἀκρ. I 4; 16, 10 sq. IV 7; 127. 15. (legimus τῶν δυοῖν θάτερον ἢ . . . ἢ . .). 16 sq. (legimus θάτερον τοῖν δυοῖν ἢ . . . ἢ . .). VI 1; 182, 16. VI 1; 184, 5 sq. VIII 5; 220, 31 sq. VIII 5; 223, 9. π. ψυχ. I 5; 34, 31 sq.

Iulianus

ep. ad Ath. 285 A; I 367, 1. ep. 65, 454 B; II 589, 13.

Himerius

nunquam.

Transeamus ad vocabulum

2. ἄμφω,

cuius usum eundem fere esse ac vocabuli δύο cognoscemus. Nam quamquam terminatio dualis nom. acc. ἄμφω occasionem dualis nominum apponendi offert, tamen sophistae pariter ac δύο vocem ἄμφω (nom. acc.) plerumque cum plur. nom. construunt, id quod aliis scriptoribus velut Aeliano[1]), Philostrato Minori[2]) repugnat.

a. Nom. acc. ἄμφω secum habet

apud Libanium

nom. du.

part.: or. I 25; I 94, 21 F.

acc. du.

subst.: decl. XXXII 7; VII 45, 6 F. ep. 286, 1 (bis).

pron.: or. I 217; I 179, 14 F.

nom. plur.

subst.: IV 1118, 30 sq. R. ep. 318, 26.

adi.: ep. 541, 1.

part.: or. LIX 74; IV 244, 19 sq. F. decl. I 149; V 99, 18 F. XVI 53; VI 175, 19 F. IV 1105, 5_1 R.

pron.: ep. 434, 3. 1421 b, 8.

1) Vide Schmid l. c. vol. III pag. 46 sqq.

2) Vide Schmid l. c. vol. IV pag. 44 sqq.

apud Themistium

in orationibus

nom. du.

adi.: or. XV 187d; 231, 10 sq.

part.: or. XV 197a; 241, 17 sq. (hoc loco legimus has formas duales: πεφραγμένω ἄμφω . . . ., ῥαίνοντε, φρονοῦντε, . . . ἁμιλλωμένω . . . .; sed nonnullis lineis postea orationem continuat plur. part.: ἑρμηνευθέντες . . . καὶ εἰσθλίψαντες).

nom. plur.

subst.: or. XXVII 338d; 408, 23 sq.

part.: or. V 65a; 77, 16. XV 195a; 239, 5. XXIV 305b; 367, 21 sq. XXXIV 16; 444, 17 sq.

pron.: or. VI 74a; 88, 5 sq. VIII 101c; 121, 16. XXII 271b; 330, 7.

acc. plur.

subst.: or. X 133d; 159, 21. XIII 164c; 202, 1.

part.: or. XI 148c; 176, 22 sq.

in paraphrasibus

nom. plur.

subst: ἀν. ὕστ. I 10; 23, 11. π. ψυχ. II 1; 43, 17. II 2; 44, 37.

adi.: π. ψυχ. II 11; 77, 12.

part.: φυσ. ἀκρ. IV 7; 126, 10.

pron.: π. ψυχ. II 4; 52, 36.

acc. plur.

subst.: φυσ. ἀκρ. IV 4; 115, 31.

adi.: ἀν. ὕστ. I 22; 35, 5. φυσ. ἀκρ. I 3; 8, 7.

part.: φυσ. ἀκρ. V 1; 168, 26.

pron.: ἀν. ὕστ. I 6; 17, 3 sq. π. ψυχ. I 1; 1, 18. I 3; 21, 28. 36.

apud Iulianum

nom. du. part.: or. I 7 A; I 8, 2.

nom. plur. part.: or. III 109 D; I 141, 2.

acc. plur.

subst.: or. VIII 250 D; I 325, 1.

pron.: ep. 30, 404 A; II 521, 18.

apud Himerium

nom. plur. part.: or. II 7; 45, 38.

b. Neque usus ἀμφοῖν (gen. dat.) differt ab usu δυοῖν: construunt enim illam formam

Libanius

cum gen. du.
subst.: or. XI 203; I 507, 3 F. XVIII 67; II 265, 11 F.
adi.: or. I 12; I 87, 5 F.
part.: ep. 843, 4.
cum dat. du. pron.: decl. XXXII 4; VII 43, 9. 13 F. ep. 771, 12.
cum gen. plur.
subst.: or. LXIII 11; IV 391, 19 sq. F.
pron.: ep. 1241, 5.

Themistius

in orationibus
cum dat. du.
adi.: or. VI 75 d; 90, 18[1]. XIII 165 c; 202, 30 sq.
pron.: or. XV 184 c; 227, 18.
cum dat. plur. adi.: or. VI 83 c; 100, 2.

in paraphrasibus
cum gen. plur. subst.: ἀν. ὑστ. I 18; 31, 14 sq.

Iulianus

cum gen. du.
subst.: mis. 350 A; II 451, 14.
part.: or. VII 220 D; I 286, 2.
cum dat. du. subst.: or. VII 217 A; I 281, 12.

Himerius

cum gen. plur. pron.: or. XXVII 5; 98, 42. Herm. tom. 46, p. 419, 33, 4.

c. Accedamus ad coniunctionem vocabuli ἄμφω cum praedicato. Ut nomina, ita verba ἄμφω (masc. fem.) apposita semper fere pluralem induunt. Invenimus

apud Libanium

ἄμφω (masc.) cum plur. nom. et praedicati:
or. LIX 34; IV 225, 15 sqq. F: ἀλλ' οἵ γε ἡμέτεροι βασιλεῖς ἄμφω δεξιοὶ (scil. εἰσίν) κτλ.

ἄμφω (masc. fem.) sine nom. apposito cum plur. praedicati:
or. I 265; I 196, 15 sq. F: ἀνέγνωσάν τε ἄμφω τὰ γράμματα, κατεγέλασάν τε ἄμφω.
or. XV 51; II 139, 7 sq. F: ἢ βλάπτει . . . τὸ εἶναι πολίτας ἄμφω;

[1] Hoc loco legimus verba ἀρτίοιν ἀμφοῖν apposita plurali βασιλεῦσιν. Cf. pag. 73 adn. 1.

or. LVI 21; IV 142, 1 F: εὐεργέται (scil. εἰσίν) δὲ ἄμφω . . . .
IV 170, 2 R: πένητες ἦμεν ἄμφω·
IV 1034, 6_2 R: ἄμφω . . ἁρπάζουσι;
IV 1050, 1 sq. R: ἄμφω τὸ χρῶμα φοίνικες καὶ εὖ τεθραμμένοι καὶ τοὺς αὐχένας πλατεῖς (scil. εἰσίν).
ep. 318, 26 sq.: ῥήτορες δὲ ἄμφω (scil. εἰσίν), καὶ ποιοῦνται.
ep. 540, 25 sq.: Πλάττουσι γὰρ . . . . ἄμφω.
ep. 1100, 24: ἄμφω γὰρ ἐγρηγόρασι.

ἄμφω (masc. fem.) sine nom. apposito cum du. praedicati:
or. XVI 16; II 166, 11 F: ἄμφω γὰρ φίλω (scil. εἰσίν), . . .
ep. 382, 9: ἄμφω λαμπρώ (scil. εἰσίν).
ep. 751, 18: ἄμφω . . . . τιμωμένω (scil. εἰσίν).
ep. 1157, 15: φίλω γὰρ ἄμφω (scil. εἰσίν), ...
ep. 1479, 2: ἄμφω δὲ χρηστὼ καὶ προνοίας ἀξίω (scil. εἰσίν).

ἄμφω (neutr.) sine nom. apposito cum sing. praedicati:
or. XVIII 55; II 260, 13 F: ἄμφω τοίνυν ἄξια θαυμάσαι (scil. ἐστίν).
or. LIX 74; IV 244, 19 sq. F: ἄμφω . . . συνῆλθε.
or. LXI 9; IV 339, 9 F: ἄμφω κεῖται.
IV 1074, 3_2 R: προῆλθε μὲν γὰρ ἄμφω θεῶν.
ep. 175, 6: ἄμφω πρέπει.
ep. 434, 2 sq.: χωροίη γε ταῦτα ἄμφω.

apud Themistium

in orationibus

ἄμφω (masc. fem.) sine nom. apposito cum plur. praed.:
or. VI 76b; 91, 7: ἄγουσι ἄμφω . . .
or. XVII 214a; 260, 21 sq.: ὅταν . . . εἰς τ'αὐτὸν ἔλθωσιν ἄμφω, . . .
or. XXIV 305b; 367, 20 sq.: αἴτιοι τῆς αὔξης ἄμφω γενήσονται.
or. XXIV 305b; 367, 21 sq.: ἐρῶντες μὲν γὰρ ἀλλήλους ἴσα βλαστήσουσι, θατέρου δὲ ἀπολειφθέντος ἄμφω μειώσονται.

ἄμφω (masc.) cum du. nom. et praed.:
or. XV 197a; 241, 17 sqq.: καὶ οὕτω δὴ πεφραγμένω ἄμφω . . . βαίνοντε, φρονοῦντε, τὴν ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἁμιλλωμένω, ἐπανάξετον . . . καὶ τὰ τραύματα ἐξακέσεσθον (paulo postea usurpat rursus plur. part.).

ἄμφω (masc.) sine nom. apposito cum du. praed.:
or. XIII 167c; or. 205, 24 sq.: ἄμφω τὼ ἐραστὰ μᾶλλον ἐγενέσθην . . .

or. XXIII 293 a; 354, 4 sqq.: ἄμφω ἐνόμιζον . . . . προσωτέρω οὐκ ἔχειν ἢ προβήσεσθαι.

ἄμφω (masc.) cum plur. et du. nom. et cum du. praed.:

or. XV 195 a; 239, 4 sqq.: εὖ γὰρ ποιοῦντες ἐκ κοίλης νεὼς ἐπὶ τὰ ἴκρια ἄμφω ἀναβεβήκατον . . . . περισκοποῦντε . . . καὶ περιαθροῦντε ἀντιλαμβάνεσθον κτλ.

ἄμφω cum plur. nom. neutr. gen. et sing. praed.:

or. VI 74 a; 88, 5 sq.: ἄμφω ταῦτα ἐφ' ὑμῶν συνδεδράμηκε.

or. VIII 101 c; 121, 16 sq.: ἄμφω ταῦτα . . . . τῷ χρόνῳ συνεπιδίδωσι.

or. XI 148 d; 177, 2 sq.: βάρβαρα μὲν γὰρ τὰ φῦλα ἄμφω καὶ οὐκ εὐμενῆ . . . .

or. XXII 271 b; 330, 7: ποῖ δῆτα ἄμφω ταῦτα μαρτυρεῖ . . . .

or. XXVII 338 d; 408, 23 sq.: ὡς ἄμφω τὰ ἔργα . . . ἔχει πρὸς ἄλληλα.

ἄμφω (neutr.) sine nom. apposito cum sing. verbi (et plur. nom. praedicati):

or. II 35 d; 42, 30: ἀρχαὶ γὰρ ἄμφω ἀνθρώπων (scil. ἐστίν), . . .

or. XIII 170 a; 208, 21 sq.: ἄμφω γὰρ ὀλισθηρότατα καὶ ποριμώτατα (scil. ἐστίν), . . .

or. XIX 233 b; 283, 28 sq.: ὅταν ἄμφω συμπέσῃ καὶ συνομαρτήσῃ . . . .

in paraphrasibus:

ἄμφω (masc. fem.) sine nom. apposito cum plur. praedicati:

φυσ. ἀκρ. II 2; 41, 3 sq.: ἄμφω μὲν . . . τὸν λόγον ποιοῦνται, . . .

φυσ. ἀκρ. III, 3; 78, 11: ὅτιπερ ἕν εἰσιν ἄμφω·

φυσ. ἀκρ. IV 8; 130, 27 sq.: εἰ . . . ἄμφω κινοῖντο.

φυσ. ἀκρ. V 1; 168, 5: ἀποφάσεις γάρ εἰσιν ἄμφω, . . .

φυσ. ἀκρ. VI 9; 201, 7: εἰ δὲ ἔμενον ἄμφω, . . .

π. ἐνυπν. 2; II 282, 27: τὴν κρίσιν ἄμφω εἶχον μίαν, . . .

ἄμφω (masc.) cum plur. part. et verbi:

φυσ. ἀκρ. IV 7; 126, 10: ἄμφω παράγουσιν καὶ ἄμφω κατασκευάζουσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ὁρμώμενοι·

ἄμφω cum plur. neutr. gen. et sing. verbi:

π. ψυχ. II 4; 52, 36: ἄμφω ταῦτα συνάπτεται, . . .

ἄμφω (neutr.) sine nom. apposito cum sing. verbi (et plur. nom. praed.):

ἀν. ὕστ. II 6; 47, 29: ἄμφω γὰρ ὁμοίως ἢ δῆλα ἢ ἄδηλα τὰ ἐναντία (scil. ἐστίν).

φυσ. ἀκρ. I 2; 5, 25: εἰ δ' ἄμφω τὰ αὐτὰ τῷ αὐτῷ (scil. ἐστίν), . . .

φυσ. ἀκρ. I 6; 22, 9 sq.: ἄμφω δὲ τῇ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐννοίᾳ διαμάχεται.
φυσ. ἀκρ. II 2; 43, 13: ἄμφω τῆς ὕλης φροντίζει, ...
φυσ. ἀκρ. II 3; 45, 5: ἄμφω μὲν αἴτια καθ' αὑτά (scil. ἐστίν). . . .
φυσ. ἀκρ. III 3; 77, 9: ἀλλ' ἔστω ἄμφω . . . .
φυσ. ἀκρ. IV 1; 104, 17: καὶ ἴσα τοῖς διαστήμασιν ἄμφω (scil. ἐστίν), . . .
φυσ. ἀκρ. IV 3; 110, 7: εἰ καὶ ἄμφω κατ' ἄλλο (scil. ἐστίν), . . .
φυσ. ἀκρ. VI 3; 190, 4: ἀμερῆ γὰρ ἄμφω (scil. ἐστίν). . . .
φυσ. ἀκρ. VI 5; 195, 10: εἰ μὴ ἄμφω πεπερασμένα (scil. ἐστίν), . . .
φυσ. ἀκρ. VIII 10; 234, 5: ἄμφω δὲ ἄλογα καὶ ἀδύνατα (scil. ἐστίν).
π. ψυχ. I 2; 13, 18: οἴεται μέντοι καὶ αὐτὸς ἄμφω τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖα (scil. εἶναι), . . .
π. ψυχ. II 1; 40, 9: οὔτε ἄμφω ὑποκείμενα οἷόν τε εἶναι οὔτε ἄμφω εἴδη, . . .
π. ψυχ. II 2; 45, 1: ζῷα δὲ οὐκέτ' ἄμφω καλεῖται, ὅτι οὐκ ἄμφω αἰσθάνεται, . . .
π. ψυχ. III 3; 88, 8: ἄμφω δὲ ὁμοίως ἀδύνατα (scil. ἐστίν).
π. ψυχ. III 6; 110, 16: ἄμφω γὰρ ἀδιαίρετα τῷ εἴδει (scil. ἐστίν)·
π. ψυχ. III 10; 119, 10: ἐκίνει δὲ ἄμφω, . . .
π. μνήμ. 1; II 236, 16 sq.: πάθη γὰρ ἄμφω τῆς κοινῆς αἰσθήσεως, ...

apud Iulianum

ἄμφω (masc.) sine nomine apposito cum plur. verbi:
or. I 35 D; I 44, 19; ἄμφω κατέστητε.
ἄμφω (masc.) cum du. nom. et plur. verbi:
or. I 7 A; I 8, 2 sqq.: ἔτυχον μὲν γὰρ ἄμφω τῆς ἀρχῆς δι' ἀρετὴν ἀξίω κριθέντε, γενομένω δὲ . . . ἔσχον . . . .
ἄμφω cum plur. nom. neutr. gen. et sing. verbi:
or. III 109 D; I 141. 2 sqq.: ἄμφω δὲ ἅμα συνελθόντα γάμον μὲν ἥρμοσε πολλάκις, ἀπολειπόμενα . . . . οὐ λίαν ἐφάνη ζηλωτά.

apud Himerium

ἄμφω (masc.) cum plur. nom. et verbi:
or. II 7; 45, 38 sqq.: ἄμφω δὲ τὴν δίκην πιστεύουσι . . . ἑλόμενοι.
Duo tantum exempla gen. absol. deprehenduntur, atque

apud Libanium

ἀμφοῖν (neutr.) cum du.:
or. LX 6; IV 315. 8 sq. F: ἀκυμάντοιν μὲν ἀμφοῖν (scil. ὄντοιν) . . .

apud Themistium

in paraphrasibus

ἀμφοῖν (neutr.) cum plur.:

ἀν. ὑστ. II 19; 65, 5: ἀμφοῖν μὲν ὄντων περὶ τῶν ἄλλοτε ἄλλως ἐχόντων . . .

d. Ut ad finem perveniamus, nonnulla verba faciamus de articuli cum ἄμφω constructi positione. Quem ponunt

Libanius

inter ἄμφω et nomen:

or. I 12; I 87, 5 F. XI 203; I 507, 3 F. LXIII 11; IV 391, 19 sq. F. decl. XXXII 7; VII 45, 6 F. IV 1105, 5_1 R. ep. 286, 1 (bis).

ante nomen et ἄμφω:

or. LIX 34; IV 225, 15 sq. F. IV 1118, 31 R.

Themistius

in orationibus

inter ἄμφω et nomen:

or. VI 83c; 100, 2. X 133d; 159, 21. XXVII 338d; 408, 23.

ante nomen et ἄμφω:

or. XI 148d; 177, 2 sq. XIII 164c; 202, 1.

in paraphrasibus

inter ἄμφω et nomen:

ἀν. ὑστ. I 10; 23, 11. I 22; 35, 5. φυσ. ἀκρ. II 9; 66, 2 sq. IV 4; 115, 31. V 1; 168, 26. π. ψυχ. II 1; 43, 17. II 11; 77, 12.

Iulianus

inter ἄμφω et nomen:

or. VII 220 D; I 286, 2. mis. 350 A; II 451, 14.

ante ἄμφω et nomen:

or. VII 217 A; I 281, 12.

Himerius

nunquam articulum cum ἄμφω construxit.

3. Quoniam quomodo vocabula δύο et ἄμφω cum nominibus et verbis coniuncta sint, explicavimus, iam quaeramus, num usus recedat ab usu Atticorum et scriptorum posteriorum. Atque primum indicibus breviter comprehendamus, quosnam numeros coniunctionum opera singulorum scriptorum praebeant.

Nomina auctorum	δύο (nom. acc. voc.)		δυοῖν (gen.)		δυοῖν (dat.)		δύο (gen. dat.)		δυεῖν (gen. dat.)		δυσί (dat.)
	cum du.	cum plur.	cum du.	cum plur.	cum du.	cum plur.	cum gen. plur.	cum dat. plur.	cum gen. plur.	cum dat. plur.	cum dat. plur.
Thucydides	3	48	9	—	8	—	7	5	—	—	—
Xenophon.	10	60	13	—	4	—	6	1	—	—	—
Plato	?	?	?	1	?	6	?	?	1	1	—
Orat. Att. .	14	168	64	8	8	3	2	—	1	—	—
Aristoteles	1	?	36	6	7	1	?	?	—	1	1
Polybius ..	—	?	—	—	—	—	?	?	23	—	?
Dion. Halic.	—	?	—	—	—	—	?	?	?	?	?
Dio Chrys.	2	20	1	1	—	—	6	—	—	—	?
Lucianus ..	8	?	10	1	2	—	15	2	—	—	—
Libanius ..	12	95	36	6	6	7	11	10	—	—	1
Them. or.	4	28	7	11	2	—	1	1	—	—	—
Them. par.	—	86	4	3	—	—	5	11	7	—	11
Iulianus ...	2	15	7	—	1	—	—	3	—	—	1
Himerius ..	—	6	2	—	—	—	—	1	—	—	—

Iam altera tabula sequatur, qua pateat vocabuli ἄμφω cum nominibus coniunctio qualis apud eosdem auctores fuerit.

(Vide tabulam pag. 90.)

Unde intellegimus sophistas in nom. acc. δύο cum nominibus coniungendo vestigia Atticorum premere. Differunt autem inter se in forma δυοῖν adhibenda. Nam ut apud Libanium δυοῖν tredecim tantum locis inter quinquaginta quinque, apud Iulianum et Himerium nunquam pluralem nominis secum habet, ita apponit Themistius et in orationibus et in paraphrasibus formae δυοῖν pariter pluralem et dualem, qua re prorsus abhorret ab Atticis et scriptoribus posterioribus, maxime ab Aristotele, cuius usum, ut demonstravimus, in paraphrasibus semper secutus est.

Formas δύο (gen. dat.) et δυσί ut ceteri auctores, ita sophistae cum plurali nominis construunt.

Nomina auctorum	ἄμφω (nom. acc.)		ἀμφοῖν (gen.)		ἀμφοῖν (dat.)	
	cum du.	cum plur.	cum du.	cum plur.	cum du.	cum plur.
Thucydides	1	—	—	—	1	1
Xenophon	2	—	—	—	1	—
Plato	?	1	21 [1])	—	?	1
Oratores Attici	1	—	3	1	1	—
Aristoteles	—	?	5	12	1	1
Polybius	—	?	12	1	—	—
Dionysius Halic.	—	?	—	2	—	—
Dio Chrysostomus	1	—	3	—	—	—
Lucianus	?	?	?	?	?	?
Libanius	5	9	4	2	3	—
Themistius or.	2	11	—	—	3	1
Themistius par.	—	14	—	1	—	—
Iulianus	1	3	2	—	1	—
Himerius	—	1	—	2	—	—

Ἄμφω (nom. acc.), quod vocabulum ut ex indice apparet, omnibus temporibus raro tantum dualem secum habet, sophistae plerumque cum plurali coniungunt. Gen. dat. ἀμφοῖν Libanius septies inter novem exempla, Themistius ter inter quinque. Iulianus semper cum duali nominis construunt spectantes ad Platonem et ad oratores Atticos. Himerius apponit bis pluralem.

Vocabuli δύο cum praedicato coniunctionis has fere leges constituere possumus: Secum habet δύο

cum plur. nom. masc. fem. gen. coniunctum praedicati pluralem:
cum du. nom. masc. fem. gen. coniunctum praedicati dualem:
cum plur. neutr. gen. coniunctum praedicati singularem:
sine nom. apposito respiciens ad masc. fem. praedicati pluralem:
sine nom. apposito respiciens ad nom. neutr. gen. praedicati singularem.

Nonnullis locis Libanius et Themistius ab his legibus recedunt permoti positione praedicati, quod aut exstat in initio

[1]) Hic numerus comprehendit dat. ἀμφοῖν cum duali nominis coniunctiones, cum Roeper gen. et dat. non seiunxerit.

enuntiati aut compluribus vocabulis seiunctum a nomine δύο aut arte cum δύο coniunctum est.

In gen. absol. invenimus formam δυοῖν constructam cum duali participi in terminationem —οιν desinente, etiamsi δυοῖν respicit ad nom. neutr. gen. Tribus locis, quibus δυοῖν (gen.) dualem nominis secum habet, Themistius et Himerius in locum dualis participi substituunt pluralem, quod numerus binarius satis duali nominis indicatur.

Eodem modo res se habet in forma ἄμφω cum praedicato coniuncta, nisi quod Libanius quinquies et Themistius bis ἄμφω sine nomine apposito construunt cum duali praedicati, atque Libanius cum duali praedicati nominis (II. decl.); deest autem verbum εἶναι.

Iam, ut erat propositum, pergamus ad quaestionem, utrum formae duales substantivorum eundem numerum pron., adiect., part. appositi secum habeant necne.

C. De substantivis cum pronominibus, adiectivis, participiis coniunctis.

1. Enumeremus exempla tradita, ut cognoscamus, num scriptores constantes leges secuti sint. Deprehendimus

apud Libanium

e nom. dualis pendentem
- dualem pron.: or. XXV 1; II 538, 2 F: τὼ δὲ ὀνόματε τούτω . . .
  - ep. 1337, 1: τὼ νεανίσκω τώδε . . .
  - pron., part.: or. I 66; I 115, 8 sq. F: νέω δὲ ἄρα τώδε πάντα ἀλλήλοιν . . . . κεχαρισμένω . . . .
  - subst., adi., pron., part.: ep. 662, 2 sq.: Γενομένω δὲ τὼ νεανίσκω ῥήτορε γενναίω . . . . αὐτοῖν.
- pluralem pron.: ep. 1239, 49 sq.: ὡς ἂν ἐξ ἀλλήλων ἠρτημένω . . .

e gen. dualis pendentem
- dualem adi.: or. XIX 15; II 391, 5 F: τοῖν ἀδελφοῖν τοῖν Παιόνοιν . . .
  - pron.: or. I 12; I 87, 6 sq. F: διὰ τοῖν θείοιν τοῖν ἐμοῖν . . . .
    - or. I 169; I 162, 15 F: νέοιν · οἷν . . .
    - or. X 9; I 403, 24 F: τοῖν ἐμοῖν θείοιν . . .
    - or. XIV 35; II 100, 7 F: τοῖν ἀνδροῖν . . .; αὐτοῖν . . . .
    - ep. 1248, 3 sq.: τοῖν δὲ ἀνδροῖν τούτοιν . . . .
- pluralem pron.: or. XX 25; II 433, 1 F: τοῖν ἀδελφοῖν, οἷς . . .
  - ep. 318, 25 sq.: περὶ τοῖν ἀνδροῖν . . . . αὐτοὺς . . . .

ep. 457, 8: τούτοιν . . . παρ' αὐτῶν . . .
ep. 564, 17: τοῖν σκοπέλοιν, ὧν . . . .

e dat. dualis pendentem

et dualem adi. et pluralem part.: ep. 1326, 5: τοῖν ἀρίστοιν βασιλέοιν εἰδόσι . . . .

ex acc. dualis pendentem

dualem part : ep. 1523, 14: μέλλοντε τὼ νεανίσκω . . .

adi., part.: or. XXXIX 15; III 273, 4 F: ἄνδρε καλώ τε κἀγαθὼ καὶ πεπαιδευμένω.

et dualem pron. et pluralem part.: or. LXIII 25; IV 397, 8 F: τώδε τὼ ἄνδρε λιμένας Ὀλυμπίῳ γεγενημένους, . . .

e dat. pluralis pendentem

dualem pron.: or. I 201; I 174, 1 sq. F: τοῖς γόνασι . . . καὶ ἐπ' αὐτοῖν . . .

apud Themistium

in orationibus

e nom. dualis pendentem

dualem pron.: or. XXI 244 c; 297, 18: τὼ πατέρε τούτω . . . ἢ ἐκείνω . . .

adi., part.: or. XIII 177 d; 218, 7: ἄτε μικρὼ ἔντε τὼ ὀφθαλμώ, . . .

e gen. dualis pendentem

dualem pron.: or. XXXIV 40; 456, 3 sq.: ἐκείνοιν τοῖν ἀνδροῖν . . .

et dualem pron. et pluralem adi., pron., part.: or. XIII 172 d; 211, 31 sqq.: τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐκείνοιν, οἳ ἡνίκα ἦσαν καθεστηκότες, . . . ἴκελοι ἐνομίζοντο, ἐμπεσόντες . . .

ex acc. dualis pendentum

dualem pron.: or. XXIII 290 a; 350, 28: τὼ ἄνδρε ἐκείνω . . .

pron., part.: or. XIII 179 c; 220, 17 sqq.: τώδε ἐπονομάζοι τὼ αὐτοκράτορε, τὼ ἀναστέλλοντε . . . παρασχόντε . . . αὐτὼ μὲν ὁπλοφοροῦντε καὶ πονοῦντε καὶ στρατευομένω, σφὼ δὲ διδόντε πανηγυρίζειν.

et dualem adi. et pluralem pron.: or. XIII 169 d; 208, 18 sq.: τὼ δοιὼ δράκοντε, δι' ὧν . . . .

in paraphrasibus

e dat. dualis pendentem

dualem pron.: φυσ. ἀκρ. I 2; 6, 19: ἐν ἀμφοτέροιν τοῖν λόγοιν.

apud Iulianum

e nom. dualis pendentem

dualem pron.: or. II 76 D; I 98, 8: ἀμφοτέρω τὼ στρατεύματε . . .

ep. ad Ath. 270 C; I 348, 27: τὼ γὰρ ἡμετέρω πατέρε . . .
pron., part.: or. VII 214 A; I 277, 13 sq.: τοιούτω δὲ τὼ ἄνδρε τώδε γενομένω . . .

e gen. dualis pendentem
dualem pron.: or. III 111 B; I 142, 18: τοῖν ἀνδροῖν ἐκείνοιν . . .

ex acc. dualis pendentem
dualem adi.: conv. 329 A; I 422, 12 sq.: ἀμφοτέρω δὲ . . . ἐχθίστω.

apud Himerium

e nom. dualis pendentem et dualem et pluralem part.:
or. XXI 10; 89, 7 sqq.: τὼ μὲν . . . ἐνεγκαμένω . . . μεταῤῥυθμίζοντες.

2. Si quaerimus, quo modo singula exempla inter se differant, hunc usum constituere possumus:

Si nomina arte inter se coniuncta sunt et in casu congruunt, plerumque duali subst. apponitur dualis pron., adi., part. Excipiendi sunt duo loci apud Libanium, quorum altero (ep. 564, 17) legimus plur. pron. relat., altero (ep. 1326, 5) plur. part. pro enuntiato relativo. Si nomina arte inter se coniuncta casu differunt, dualem subst. et pluralis et dualis pronominis sequitur. Relativi autem pluralem saepius cum duali subst. structum reperimus quam dualem.

Etiamsi nomina a pron., adi., part. appositis seiuncta sunt aliis vocabulis, semper fere dualem subst. sequitur dualis pron., adi., part.

Atque easdem leges observant scriptores Attici, ut apparet ex exemplis, quae attulit Hasse[1]).

Reliquum est ut disseramus de congruentia subiecti et praedicati.

D. De congruentia subiecti et praedicati.

1. Atque primum perscrutemur eos locos, quibus subiectum constat e duali unius nominis.

Exstat dualis subiecti

apud Libanium

coniunctus cum duali praedicati:
or. I 38; I 102, 14 sq. F: τὼ μὲν δὴ σοφιστὰ ἐπενθείτην. . . . ἐπενθείτην μὲν οὖν καὶ τἄλλα ἐλοιδορείσθην . . .
or. I 170; I 162, 18 sq. F: τὼ μὲν νέω γυμνώ τε ἤστην καὶ μετεώρω.

---

1) Vide Hasse l. c. pag. 58 sqq.

decl. XLVII 10; VII 588, 2 F: τὼ παῖδε . . . κληρονόμω γενέσθαι.
ep. 1337, 1 sq.: τὼ νεανίσκω τώδε . . . ἠψάσθην . . . καὶ . . . ἀνηλωσάτην καὶ ἐστὸν . . . ἠλθέτην.

cum plurali praedicati:
or. I 67; I 115, 8 sq. F: νέω δὲ ἄρα τώδε . . . κεχαρισμένω . . . ἔμελλον.
or. XXIV 14; II 520, 12 sq. F: τοῖν βασιλέοιν, ὡς οὐ δίκαια ἔδρων . . . ἐπιτιθέντες.
ep. 374, 23 sq.: τώδ' ἅμα . . . ἦρηνται[1]).
ep. 662, 2 sq.: γενομένω δὲ τὼ νεανίσκω ῥήτορε γενναίω τιμῶνται . . .

apud Themistium

in orationibus

coniunctus cum duali praedicati:
or. IV 59 a; 70, 14: τὼ γεννήτορε συνηλθέτην, . . .
or. XIII 177 d; 218, 7 sqq.: ἅτε σμικρὼ ὄντε τὼ ὀφθαλμὼ . . . οὐκ ἐφικνεῖσθον. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὁρᾶν δοκεῖτον . . .
or. XIII 179 c; 220, 17 sqq.: τὼ αὐτοκράτορε, τὼ . . . φοβεῖτον δὲ Ἀχαιμενίδας, Γέτας δὲ ἐξαιρεῖτον . . .
or. XXI 244 c; 297, 18 sq.: ἐμισείτην τὼ πατέρε τούτω καὶ ἀπηχθέσθην. ἢ ἐκείνω μὲν οὐκ ἐμισείτην . . .

cum plurali praedicati:
or. VI 76 b; 91, 5: τὼ παῖδε τοῦ Ἄκτορος ἡνιόχουν, . . .
or. IX 121 c; 145, 13 sq.: τὼ σὼ χεῖρε . . . ἀτρίπτους εἶναι καὶ ἁπαλάς, . . .
or. XIII 173 a: 212, 6 sq.: τὼ Νέστορε . . ., ὅτι αὐτὸν ἐτιθηνήσαντό τε καὶ ἐθρέψαντο, . . .

apud Iulianum

coniunctus cum duali praedicati:
or. I 51 C: I 65, 2 sq.: τὼ πάππω τὼ σὼ διαδέχεσθον.
or. VII 214 A: I 277, 12 sqq.: τοιούτω δὲ τὼ ἄνδρε τώδε γενομένω . . . συνεκροτείτην οὐδ' ὥσπερ οἱ σοφοὶ . . . τοῖς φίλοις συνεγιγνέσθην·
Ep. ad Ath. 270 C: I 348, 27 sq.: τὼ γὰρ ἡμετέρω πατέρε γεγόνατον ἀδελφὼ πατρόθεν.
Conv. 318 C: I 409, 7: ἐρασταὶ τὼ ἄνδρε ἐγενέσθην, quo loco coniungit cum duali verbi pluralem nominis praedicati, ut vitet nominat. dualis I. decl.

---

[1]) Haec forma, quae exstat in codd. Vat 85 et Voss., ponenda est pro ἤρηντο ed. Wolfianae.

cum plurali praedicati:

or. II 76 D; I 98, 8: ἦλθον ἀμφοτέρω τὼ στρατεύματε . . .

apud Himerium

coniunctus cum plurali praedicati:

or. XXI 10; 89, 7 sqq.: καὶ τὼ μὲν νοῦν τε καὶ αἴσθησιν . . . ἐνεγκαμένω . . . οὕτω τὸ εἶδος ἐποίκιλλον τὸ τῆς φύσεως . . .

Gen. absol. unum exemplum exstat atque

apud Libanium

dualis subst. cum duali part. coniunctus:

or. XXIV 10; II 518, 16 sq. F.: τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα εἰσελθόντοιν . . .

Etiam fieri posse ut pluralis subi. secum habeat dualem praed., apparet e Them. or. VI 73 b; 87, 14, ubi scriptum videmus: ἣν ὑμεῖς πολιτεύεσθον; paulo post oratio continuatur plurali praedicati. Similiter Plato, Sophocles, Aristophanes[1]), Dio Chrysostomus[2]) non nunquam pron. ὑμεῖς cum duali praedicati coniungunt.

Hoc indice comparandum propono usum sophistarum cum usu Atticorum.

Nomina auctorum	Dualis subiecti coniungitur					
	cum duali praed.			cum plurali praed.		
	I. pers.	II. pers.	III. pers.	I. pers.	II. pers.	III pers.
Thucydides	—	—	—	—	—	—
Xenophon	—	—	9	—	—	2
Plato	—	7	35	7	—	3
Oratores Attici	—	—	3	—	—	—
Lucianus	—	—	3	—	—	—
Libanius	—	—	5	—	—	4
Themistius or.	—	—	4	—	—	3
Themistius par.	—	—	—	—	—	—
Iulianus	—	—	4	—	—	1
Himerius	—	—	—	—	—	1

Unde elucet Iulianum congruentiam accuratissime observavisse (semel tantum cum duali subiecti coniungit pluralem praedicati atque praepositum), qua in re cum oratoribus Atticis

[1]) Vide Hasse l. c. pag. 60.

[2]) Vide H. Schmidt l. c. pag. 39.

consentit, Libanium et Themistium sine ullo discrimine et dualem et pluralem praedicati adhibuisse. Recedunt igitur pariter atque Himerius ab Atticis.

2. Ut ad extremum illud veniamus, iam explicemus, quemnam numerum praedicati sophistae duobus nominibus particula καί vel similiter coniunctis apponant. Atque exemplis enumeratis disputemus, utrum certas causas numeri usurpandi constituere possimus necne.

Accedamus

ad Libanium

qui coniungit

duas personas

cum plurali praedicati:

or. I 30; I 98, 5 sq. F: ὅπερ ὁ πατήρ τε αὐτῷ καὶ ἡ μήτηρ ἔθεντο.

or. XIV 32; II 99, 9 sq. F: Ἱέριον δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἄρ' εἰ ζῶντες ἐτύγχανον, ...

decl. I 121; V 81, 17 sqq. F: ὡς . . νῦν δὲ αὐτή τε καὶ Ἄρης ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖεν:

decl. I 126; V 84, 15 sq. F: ἀλλ' οὔτ' Ἄνυτος οὔτε Σωκράτης. ἀδικοῦσιν. . . .

decl. II 7: V 130, 13 sq. F: Ἄνυτος δὲ ἄρα καὶ Μέλητος ἦσαν καὶ τοῦ δεσμοφύλακος χαλεπώτεροι.

decl. II 35; V 144, 1 sq. F: ἐρωτῶσί τι Σιμμίας καὶ Κέβης ὑπὲρ ψυχῆς . . .

decl. III 9; V 206, 9 sq. F: ἐπεὶ καὶ νῦν ἡμεῖς, ἐγώ τε καὶ Ὀδυσσεύς, . . . θαυμάζομεν καὶ συνευχόμεθα . . καὶ βουλοίμεθ' ἂν . . . .

decl. XVI 59; VI 179, 17 sqq. F: Γλαῦκος ὁ Καρύστιος ἢ Πολυδάμας ὁ Σκοτουσαῖος, οἳ πολλοῦ καμάτου . . . ἐωνημένοι χαλκοῖ ἑστᾶσιν:

decl. XXII 27; VI 364, 9 sqq. F: Ἄδραστος δὲ οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ τούτου πατὴρ Ταλαὸς χάριν ἦσαν . . . . οὐδεμίαν τῇ πόλει προσεισενεγκόντες.

IV 961, 23 sq. R: Ἡρακλῆς καὶ Θησεὺς ὀνομαστοὶ μὲν ὑπὸ τῶν ἄθλων (scil. εἰσίν).

IV 995, 27 sq. R: ὁ γὰρ Ἄρης ὁ παρ' αὐτοῦ τιτρωσκόμενος καὶ ἡ τὸ αὐτὸ πάσχουσα Ἀφροδίτη μαρτυροῦσι . . .

IV 997, 5_2 R: Πηλεὺς γὰρ καὶ Τελαμὼν Αἰάκου παῖδες (scil. εἰσίν).

IV 1110, 1 R: Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης Ἀλωέως μὲν γεγόνασι παῖδες, ἀδελφὰ εἶχον . . .

ep. 152, 1: Θεόδοτος καὶ Χαρίσιος ἀδελφοί (scil. εἰσίν).

ep. 192, 24 sq.: οἱ δὲ ἐκάθευδον, Ἐλπίδιός τε ὁ Ἀριστείδης καὶ Ἀνδρόνικος ὁ Φοκίων.

ep. 375, 10 sq.: Ἡσυχίου δὲ υἱεῖς Εὐτρόπιός τε καὶ Κέλσος (scil. εἰσίν), οὓς μάλιστα μὲν φιλῶ, μάλιστα δὲ φιλοῦντας ἔχω.

ep. 666, 29: πρότεροι γεγόναμεν ἐγώ τε καὶ σύ.

ep. 697, 4 sq.: ἵν' οὖν κἀκεῖνος καὶ Λητόιος ἴδωσιν, ...

ep. 893, 9: σύ τε καὶ ὁ ἄρχων κύριοι (scil. ἐστέ)

ep. 1005, 2 sq.: Δεῖ τοίνυν καὶ ἐμὲ καί σε φανῆναι βοηθοῦντας...

cum duali praedicati:

or. XXV 1; II 538, 2 sq. F: τὼ δὲ ὀνόματε τούτω πολλῶ πανταχοῦ τῆς γῆς (scil. ἐστόν), ὁ δοῦλος καὶ ὁ ἐλεύθερος.

ep. 662, 1 sq.: Ἀγροίκιος καὶ Εὐσέβιος . . . ἐστόν. Γενομένω δὲ τὼ νεανίσκω κτλ.

ep. 1362, 1 sqq.: Ὧρος καὶ Φάνης . . . ἐποιησάτην . . . ἐστὸν δὲ καὶ τἆλλα βελτίστω τε καὶ χρηστὼ καὶ . . ἀπείρω . . . αὐτὼ . . . τοῖν νεανίσκοιν.

cum singulari praedicati:

or. I 25; I 94, 19 sq. F: ἐπῄνει τ' οὖν Αἰγύπτιός τέ τις εἰς τὴν ἀρχὴν πολίτης τέ τις ἐμός, . . .

or. XVI 46; II 178, 12 sq. F: Ἡσίοδος διδάσκει καὶ Ὅμηρος...

decl. I 31; V 31, 5 sq. F: οὐκ Ἄνυτος οὐδὲ Μέλητος αἴτιος (scil. ἐστὶν), . . .

decl. I 105; V 72, 8 F: τί οὖν ἠδίκει Σωκράτης ἢ Μέλανθος...

decl. I 158; V 106, 3 sq. F: οὐ Πυθαγόρας οὐδὲ Μέλισσος, ἀλλὰ Κῦρος . . . ἐποίησε καὶ μετ' ἐκεῖνον Δαρεῖος . . .

decl. I 161; V 107, 6 sq. F: Μέλητος ἢ οὗτος Ἄνυτος . . . . διδάσκει τὰ δίκαια.

decl. II 17; V 135, 14 sq. F: ἀλλ' ἂν ἔρηταί τι Λαμπροκλῆς ἢ Σωφρονίσκος . . .

IV 875, 4_2 R: ἴδοι δ' ἂν καὶ ἡνίοχος καὶ ναυτικός, . . .

IV 923, 14 sq. R: τιμάσθω μὲν γὰρ καὶ ὁ πρεσβύτης δικαίως καὶ ὁ γνώμην εἰπὼν συμφέρουσαν.

ep. 1044, 4 sqq.: Αἴτιος δὲ οὔτε σὺ οὔτε ἐγώ (scil. εἰμί). Εἰ δὲ μήθ' ὁ γράψας μήθ' ὁ λαβὼν αἴτιος, ...

ep. 1320, 4 sq.: ἐπηύξησε δὲ τὴν λύπην θεῖός τε ἀπελθὼν καὶ μήτηρ.

cum duali verbi et plurali nom. praed. vel nom. appos.:
or. I 156: I 157, 1 sqq. F: διεφυγέτην Αἰθέριός τε καὶ Φῆστος... ἄρξαντες.
ep. 159, 1 sq.: ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὑμῶν, Ὑπατίου τε καί σου . . ., καὶ ἐστὸν τοῦτο, ὃ δὴ καλεῖσθον, ἄρχοντες ἀκριβῶς.
ep. 558, 4 sqq.: σύ τε καὶ Μίκκαλος εἷς γεγένησθον . . . . ὑμᾶς ταῦτα ὥσπερ εἰκὸς ἕνα ὄντας, . . .
cum duali verbi et plurali dualique nom. praed. vel nom. appos.:
or. XXII 24: II 484. 16 sqq. F: οἳ γὰρ ἤστην, οὗτός τε καὶ ὁ κοινωνός. ἀποκτεῖναι κυρίω ψήφῳ βασιλέως ἐφυλαξάτην την τομὴν <τὸ μὲν> αὐτῶν ἐν τῇ κρίσει στήσαντες, τὰ δ' ἐφεξῆς τῇ βασιλείᾳ τηρήσαντες . . . ὑπηρετηκότες . . . καὶ οὐ ποιήσαντες . . . βουληθέντες, . . . ἐπαινέσαντες . . . βεβοηθηκότες μέσοι μὲν ἐγενέσθην . . .
ep. 541, 1 sqq.: Βασιανὸς καὶ ἡ τούτου τηθὶς συγγενεῖς τε ἄμφω μοι.καὶ τιμῆς ἀξίω καὶ ὅτι ἂν ὑπάρξαι αὐτοῖς, ...
cum duali pluralique verbi et duali pluralique nom. praed. vel nom. appos.:
decl. I 160; V 106, 12 sqq. F: Θρασύβουλος μὲν καὶ Κόνων ἤστην ἂν ἀμείνους περὶ λόγους διατρίψαντες, Κριτίας δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης πολὺ φαυλοτέρω μηδ' ἁψαμένω· τοὺς μὲν γὰρ ἴσως τι οὐκ ἐχαλίνωσαν ἄν, οἱ δ' ἂν ἦσαν χαριέστεροι.
cum singulari verbi et plurali nom. appos.:
or. LVI 22; IV 142, 14 sq. F: Ταυτὶ μὲν οὖν ὅ τε Ἥλιος ἥ τε Θέμις ἐπίδοι, θεοί τε ὤν . . . .
or. LVII 48: IV 170, 15 sq. F: ἀλλ' οὐ ταῦτά φησι Μαρέας οὐδ' ὁ τούτῳ παρεδρεύων, δι' οὓς . . .

duas res vel duo nomina abstracta masc. fem. gen.
cum plurali praedicati:
or. XLVIII 29; III 442, 15 sq. F: εὐθυμία <καὶ> κρότος καὶ γεγόνασι ἡδίους.
or. LIX 4: IV 210, 12 F: συνῆλθον γνώμη τε καὶ παράκλησις, . . .
ep. 1103, 1: Ὅταν συνέλθωσιν ἀγαθὴ γνώμη καὶ τύχη, . . .
cum singulari praedicati:
or. V 38; I 315, 10 sq. F: ἕτερον δ' ἔτεκε κακὸν ἡ δορά τε καὶ ἡ κεφαλή, ...
or. XII 59; II 31, 6 sq. F: ἣν ὁμοίως ἥ τε δόσις ἥ τε λῆψις ἄμφω βουλὴ δαιμόνων.

or. XIV 71; II 112, 24 sq. F: οὐ λήσει τοὺς ὄντας ἀνθρώπους οὔθ' ὁ λόγος οὔθ' ἡ ψῆφος.

or. XV 49; II 138, 22 sq. F: ὅ τε δὴ στρατὸς καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ γανύμενον ἐχώρει.

or. XVIII 168; II 309, 2 F: χρυσὸς καὶ ἄργυρος συνέπραττεν εἰς πειθώ, . . .

or. XX 14; II 427, 19 sq. F: ἔπειτ' ἦν, ὃ πρότερον καὶ ἡ λῆψις καὶ ἡ δόσις, . . .

or. XLV 21; III 369, 4 sq. F: ἥ τε γὰρ δείλη καθαρὰ τοῦδε τοῦ φόβου ἥ τε ἀνάγκη τῆς θέας τῶν ἡμερῶν τινῶν ἐστιν, ...

or. XLVIII 21; III 438, 10 sq. F: γῆ τε καὶ θάλασσα ταὐτὰ ὠδύρετο, ...

decl. XIII 20; VI 20, 16 sqq. F: ὧν ἥ τε γῆ καὶ θάλαττα τοῖς ἀνθρώποις δίδωσι, ἃ δὲ μήτε ἡ φύσις μήτε ὁ κοινὸς νόμος ὑπέδειξε, . . .

decl. XVII 24; VI 204, 14 sq. F: ἐξῄρητ' ἂν ἐκ τῶν ἀνθρωπείων καὶ τιμωρία καὶ χάρις . . .

decl. XX 31; VI 312, 8 sq. F: ἣν ἐρράβευσεν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον, ...

decl. XXIII 37; VI 396, 8 sqq. F: ἡ δὲ Ἑλλὰς καὶ βάρβαρος . . . γέμει.

IV 871, 4 R: εἰρήνη δὲ καὶ πόλεμος δι' ἐκείνων πρυτανεύεται, ...

IV 1026, 20 sq. R: ἀδυνατεῖ γὰρ λόγος καὶ τέχνη . . . .

IV 1060, 32 sq. R: ἀῤῥωστία καὶ νόσος μίαν ἔχει μεγίστην παραμυθίαν, ...

ep. 579, 13 sq.: ὅπως μή σε ἡ χλαμὺς καὶ ὁ πώγων ἀπὼν εἰς ἀπιστίας ἐμβάλῃ . . .

ep. 710, 5 sq.: καὶ μικρός μοι σῖτος ἅπας καὶ χρυσὸς (scil. ἐστίν) . . .

ep. 1492, 12: Εὐθύς τε ἦν ἐν χειρὶ βιβλίον καὶ κάλαμος, ...

cum singulari verbi et plurali nom. praed.:

decl. XXXII 21; VII 53, 16 sq. F: ὅτε σίτου μέδιμνος καὶ οἴνου κεράμιον τῶν φιλτάτων ὑμῖν τιμιώτερα (scil. ἐστίν).

duo nomina neutr. gen.

cum singulari praedicati:

or. XLV 2; III 360, 9 sq. F: τὸ δὲ τετολμηκέναι καὶ τὸ ἠδικηκέναι τί ποτέ ἐστι;

or. LIX 49; IV 232, 18 F: συνηνέχθη τό τε δίκαιον καὶ τὸ τῆς ἀνδρίας.

decl. XLVI 33; VII 568, 6 sq. F: καὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἑτέρῳ κινδυνεύεται.

ep. 1444, 8 sqq.: ἔστω . . . τὸ παρὰ σοῦ τε ἐγνῶσθαι καὶ τὸ Κίλικας μὴ ἀγνοεῖν . . . .

personam et rem

cum singulari praedicati:

or. XXIV 29; II 527, 5 F: ὁ ἱππεὺς ἐκεῖνος καὶ ὁ σίδηρος ἧκεν. . . .

decl. XVII 22; VI 203, 15 sq. F: οὕτω γὰρ ἂν ἐσώζετο μέν μοι Θρᾴκη καὶ Κερσοβλέπτης, ...

ep. 1000, 10: λιμὴν γὰρ ὄντως αὐτῷ σύ τε καὶ τὰ σὰ (scil. εἶ) . . . .

nomen abstractum masc. fem. gen. et nomen neutr. gen.

cum singulari praedicati:

or. XVIII 12; II 283, 21 sq. F: ἀπέχρησεν ἡ φρόνησις καὶ τὸ ποθεῖσθαι τὸν ἄρχοντα.

or. XXIX 16; III 71, 1 sqq. F: Ὅτε γὰρ ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ δεινὸς καὶ τὸ πολὺ δέος . . . ἀνήγαγε . . . .

Pergamus

ad Themistium,

qui construit

in orationibus

duas personas

cum plurali praedicati:

or. II 31 b; 37, 5 sqq.: συνεγράψαντο οἱ σεμνοὶ νομοθέται φιλοσοφίας καὶ ἀμείνους . . . ., ὁ μέγας Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου.

or. II 36 d; 44, 8 sqq.: ἐδίωκον αὐτὸν . . . ἄνδρες πένητες καὶ αὐτουργοὶ . . . . ., Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου.

or. III 47 b; 56, 30 sqq.: τοιαύτην ἤρισαν ἔριν καὶ θεοί ποτε πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦντες τῆς Ἀττικῆς, Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶν, . . .

or. IX 124 a: 148, 8 sqq.: συμπαιδαγωγήσουσι δέ σε ἐμοὶ Πλάτων ὁ κλεινὸς καὶ ὁ θεσπέσιος Ἀριστοτέλης, οἳ . . . ἐπαιδαγώγησαν.

or. XIII 170 d; 209, 21 sqq.: Σαπφοῖ μὲν γὰρ καὶ Ἀνακρέοντι συγχωροῦμεν ἀμέτρους εἶναι καὶ ὑπερμέτρους . . . σωμάτων γὰρ ἤρων ἰδιωτικῶν ἰδιῶται . . . αὐτοῖς . . .

or. XV 188b; 231, 22 sq.: ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς αὐτῷ καὶ ὁ Νέστωρ ἐκ τούτων τῶν ἐπαίνων ὀνομαστοί (scil. εἰσιν).
or. XVI 201c; 246, 25 sqq.: οὐδὲ γὰρ ὁ τὴν ἵππον, τὴν Αἴθην δωρησάμενος Ἀγαμέμνονι Σικυώνιος Ἐχέπωλος . . . οὐδὲ Κινύρας ὁ τὸν θώρακα ἀοίδιμον . . . . ποιοῦσιν, ...
or. XXIV 300d; 362, 5 sqq.: καίτοι Πρόδικος μὲν καὶ Γοργίας . . . ἐπεδείκνυντο . . . ., ὥστε καὶ μισθὸν εἰσεπράττοντο, . . .
or. XXIV 308b; 371, 17 sq.: θητεύοντες Ἀπόλλων τε καὶ Ποσειδῶν ἐπυργώσαντο τὴν Ἴλιον, . . .
or. XXVII 338a; 407, 24 sq.: διαιροῦνται οὖν ὅ τε Ἐπιμηθεὺς καὶ ὁ Προμηθεὺς τὸ ἔργον, . . .

cum duali praedicati

or. XI 151a; 179, 17 sq.: σὺ δὲ ἄρα καὶ ὁ σὸς υἱὸς σοφὼ ἤστον, ...
or. XV 185b; 228, 25 sq.: ὁ Δεῖμός τε καὶ ὁ Φόβος σχολὴν ἄγετον . . . .
or. XXI 246c; 299, 31 sqq.: οὓς Σωκράτης καὶ Πλάτων ἐλεγέτην τε καὶ ὡριζέσθην, ἀπολυομένω . . . καὶ ἀποδεικνύντε . . . .
or. XXI 255b; 310, 28 sq.: Λύκων δὲ καὶ Ἀρίστων ὁ ἐκ Λυκείου ἄμφω μὲν . . . λόγους εἰχέτην, ...
or. XXIII 293b; 354, 15 sq.: Πλάτων καὶ Πυθαγόρας τὰ γράμματα ἐχαραξάτην.
or. XXIII 296b; 357, 16 sq.: Λύκων τε καὶ Ἄνυτος διεβαλλέτην . . .
or. XXVI 323b; 389, 22 sq.: ὁ Μαμμάκυθος καὶ ὁ Κυρηβίων οὐκ ὀνίνασθον ὑπὸ τοῦ λόγου.
or. XXVII 337b; 406, 20 sq.: ἐκεῖθεν γὰρ ἤστην Ἐπίχαρμός τε καὶ Φόρμος·

cum singulari praedicati:

or. I 7b; 7, 25 sq.: πόσους ἂν πατάξειεν ἢ ἀποκτείνειε Πουλυδάμας ἢ Γλαῦκος μελαγχολῶν;
or. XIII 165d; 203, 12 sq.: ὅσα κατέλεξεν ὁ Σωκράτης ἡμῖν καὶ Διοτίμα, ...
or. XIII 173a; 212, 11: ἧς ὁ πάνσοφος Τούλλιος ἡγεμὼν καὶ ἡ Μοῦσα (scil. ἐστίν).
or. XVI 206b; 251, 19 sq.: ὅταν Ἀγοράκριτος εὐπραγῇ καὶ Ὑπέρβολος ἢ Δημάδης, ...
or. XXX 351a; 424, 10: Φησὶ δὲ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος . . .

cum duali verbi et plurali nom. praed. vel nom. appos.:
or. XXII 271 a; 330, 1 sqq.: ὥστε ὁ μὲν χαλινοῦ δεόμενος, ὁ δὲ κέντρου, εἰς δέον ἀλλήλοις συνηρμοσάτην.
or. XXIII 289 d; 350, 17 sqq.: καὶ Πρόδικος καὶ Πρωταγόρας ὁ Ἀβδηρίτης . . . σοφισταὶ ὅμως καὶ ἤστην καὶ ἐλεγέσθην.
cum singulari et plurali praedicati:
or. XX 234 c; 287, 3 sqq.: ἐξηῦρεν ὁ Ῥαδάμανθυς ἢ ὁ Μίνως . . ., καθίζουσί σε παρὰ Σωκράτει καὶ Πλάτωνι, ἀγαγόντες . . .

duas res vel duo nomina abstracta masc. fem. gen.
cum plurali praedicati:
or. XIII 169 b; 208, 1 sqq.: νεότητος, ἀλλὰ καὶ ἐξουσίας, καὶ ὧν τι ἂν γένοιτο δυσμαχώτερον, ὅταν πορεύωνται σὺν ἀλλήλαις, ...
or. XV. 187 b; 230, 22 sq.: καὶ ἡ δίκη τε καὶ θέμις πρὸς τούτους συνεργοὶ (scil. εἰσίν) . . . .
or. XVI 212 a; 258, 3 sq.: γῆ δὲ καὶ θάλαττα . . . στεφανοῦσιν, ...
cum singulari praedicati:
or. II 29 a; 34, 14: διανοίγεταί γάρ μου τὸ στῆθος καὶ ἡ καρδία . . . .
or. III 42 b; 51, 8: ἐπευφημεῖ δὲ ἅπασα γῆ τε καὶ θάλασσα.
or. V 70 b; 83, 20 sq.: ἀπάτη καὶ φενακισμὸς παραπέπηγε καὶ ὑποδύεται μεγαλοπρέπειαν μαγγανεία καὶ εὐσέβειαν ἀγυρτεία.
or. XVI 207 b; 252, 22 sq.: δέχεται δὲ γῆ καὶ θάλασσα τὴν ἀνάρρησιν . . . .
or. XVIII 224 b; 273, 15 sq.: ὅτι μὲν οὐκ ἐλήλεγκται οὔτε βασιλέως ἡ ψῆφος οὔτε ὁ Πλάτωνος λόγος . . . .
or. XXIII 287 b; 348, 5 sq.: ἡ δὲ Ἀκαδημία καὶ τὸ Λύκειον ἀποκλείει . . . .
or. XXIII 292 c; 353, 18 sq.: κυριώτατον δὲ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἔργων καὶ παθημάτων ὁ τύπος τοῦ βίου καὶ ὁ χαρακτὴρ (scil. ἐστίν) . . . .
or. XXVI 317 d; 383, 24 sq.: ἢ τούτου γε ἔτι μείζων ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ θρασύτης (scil. ἐστίν);
or. XXXII 357 b; 431, 31 sq.: διαφαίνεται τοῦ φαρμάκου ἥ τε ῥώμη καὶ ἡ ἀνδρεία.
or. XXXIV 26; 448, 18 sqq.: πλείων μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἡ πολυπραγμοσύνη καὶ ἡ λειτουργία (scil. ἐστίν), ὅμως δὲ

αὐτοῦ ἡ σύμπασα πραγματεία καὶ ὁ πολὺς κύκλος οὐκ ἐκνένευκε . . . ., ἀλλ᾽ εἰς τοῦτο συντέταται καὶ ἀνήρτηται.

or. XXXIV 58: 465, 2 sq.: μόνη δὲ ἀντέσχεν ἀήττητος ἡ σὴ βουλὴ καὶ ἡ γνώμη, . . .

duo nomina neutr. gen.

cum duali praedicati:

or. XXI 252c; 307, 8 sq.: ὅπῃ τὸ ἀληθὲς διαφέρεσθον καὶ τὸ ψεῦδος;

cum singulari praedicati:

or. XXI 257d; 313, 28: ἔστι που τἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος . . . .

personam et rem cum plurali praedicati:

or. III 42a; 51, 1 sq.: ἣν ἑορτάζουσι δι᾽ ἀλλήλων ὅ τε οὐρανὸς καὶ ὁ θεός, . . .

personam et nomen abstractum masc. gen. cum duali verbi et plurali nom. appos.:

or. XIII 171a; 209, 28 sq.: ὅπως ἀλλήλοις ξυμμίξετον καὶ προσοίσεσθον (scil. ὁ ἔρως καὶ ὁ ἐρώμενος), . . .

in paraphrasibus[1])

duas personas

---

[1]) Addamus hos locos paene ad verbum ex Aristotele libatos:

Them. ἀν. ὕστ.	I 1; 2, 21 sqq.	=	Arist. ἀν. ὕστ.	I, 71a, 1 sq.
	I 4; 12, 22 sq.	=		I, 73b, 25 sq.
φυσ. ἀκρ.	I 3; 11, 28 sq.	=	φυσ. ἀκρ.	I, 186b, 31 sq.
	II 2; 42, 11 sq.	=		II, 194a, 20 sq.
	II 3; 46, 7 sq.	=		II, 195b, 2 sq.
	II 5; 51, 8 sq.	=		II, 196b, 15.
	II 5; 51, 15	=		II, 196b, 15.
	III 6; 91, 11 sq.	=		II, 206a, 10.
	IV 1; 103, 15	=		IV, 208b, 19 sq.
	IV 11; 149, 11 sq.	=		IV, 219a, 14 sq.
	VIII 7; 225, 26 sq.	=		VIII, 260b, 7 sq.
π. ψυχ.	I 1; 7, 29 sq.	=	π. ψυχ.	I, 403a, 29 sq.
	I 4; 29, 30	=		I, 408b, 24.
	III 6; 109, 6 sq.	=		III, 430b, 4.
	III 6; 109, 25 sq.	=		III, 430b, 4.
	III 10; 121, 5 sq.	=		III, 433b, 22.
π. μνήμ.	1; II 232, 6 sq.	=	π. μνήμ.	1, 449b, 5 sq.
π. ὕπν. κ. ἐγρ.	1; II 256, 19 sq.	=	π. ὕπν. κ. ἐγρ.	1, 453b, 25 sq.
	1; II 257, 25 sq.	=		1, 454a, 16.
	1; II 259, 28	=		1, 454b, 29.
	2; II 261, 13 sq.	=		2, 455a, 26.

cum plurali praedicati:

φυσ. ἀκρ. I 2; 3, 5 sq.: Παρμενίδης καὶ Μέλισσος . . . λέγοντες . . . ἔλεγον . . .

φυσ. ἀκρ. I 4; 13, 21 sqq.: οἱ πολλὰς ὑποθέμενοι τὰς ἀρχάς, . . . Ἀναξαγόρας τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς, . . . καὶ γὰρ οὗτοι . . . οὐ κέχρηνται . . . ἐκκρίνουσιν . . .

φυσ. ἀκρ. V 4; 175, 14 sq.: πάλιν Καλλίας καὶ Σωκράτης ὑγιαζέσθωσαν . . .

π. ψυχ. I 5; 37, 25 sq.: ὅ μοι δοκοῦσιν ὑπιδόμενοι Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης, . . .

π. ψυχ. III 5; 104, 21 sqq.: ἢ γὰρ οὐ τὰ αὐτὰ νοοῦσιν, ὅταν ὁ μὲν διδάσκῃ, ὁ δὲ μανθάνῃ, ἢ εἴπερ τὰ αὐτὰ νοοῦσιν, . . . αὐτῶν . . .

cum singulari praedicati:

ἀν. ὑστ. I 12; 26, 2 sq.: ἀγεωμέτρητος γὰρ καὶ ὁ μηδὲν περὶ τῶν παραλλήλων εἰδὼς καὶ ὁ συμπίπτειν αὐτὰς οἰόμενος.

ἀν. ὑστ. I 14; 29, 10 sq.: λέγεται γὰρ μουσικὸς ὅ τε ταῖς ἀκοαῖς γεγυμνασμένος καὶ ὁ τὸ μάθημα εἰδώς·

φυσ. ἀκρ. IV 4; 113, 10 sq.: ἠκολούθει δὲ ὅμως αὐτῇ καὶ ὁ περὶ Χρύσιππον χορὸς καὶ Ἐπίκουρος ὕστερον.

π. ψυχ. I 4; 31, 2: ὥς φησιν Ἀνδρόνικος καὶ Πορφύριος, . . .

π. μνήμ. 2; II 254, 11 sq.: οὕτω καὶ ὁ ἀναμιμνησκόμενος καὶ ὁ θηρεύων σωματικόν τι κινεῖ.

duas res vel duo nomina abstracta masc. fem. gen.

cum plurali praedicati:

ἀν. ὑστ. I 2; 5, 14 sq.: ἡ δι' ὁρισμῶν θεωρία καὶ ἡ λῆψις τῶν ἀναποδείκτων ἀρχῶν ἐπιστῆμαι καλοῦνται κυρίως, . . .

ἀν. ὑστ. I 14; 28, 30 sq.: οἷον τοῦ πυρέττειν σημεῖα (scil. εἰσίν) ἥ τε ταραχὴ τῆς ἀρτηρίας καὶ ἡ τοιάδε θερμότης.

φυσ. ἀκρ. II 2; 42, 28 sqq.: ἐπὶ τοῦτο γὰρ αἱ φυσικαὶ κινήσεις ἐλθοῦσαι ἡ γένεσις καὶ ἡ αὔξησις τελειοῦνταί τε καὶ ἵστανται καὶ ἔπειτα ἀνακάμπτουσιν.

φυσ. ἀκρ. III 8; 101, 5 sq.: ὁ χρόνος δὲ καὶ ἡ κίνησις οὐκ ἀναγκασθήσονται . . .

φυσ. ἀκρ. IV 10; 143, 16 sq.: διαφέρουσιν ἡ κίνησις καὶ ὁ χρόνος, . . .

φυσ. ἀκρ. V 4; 177, 8 sqq.: διόπερ οὔτε βαρύτης καὶ κουφότης πρὸς τὴν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ῥοπὴν κατ' εἶδος ἀλλήλων διοίσουσιν, ἐπεὶ . . . κατ' εἶδός εἰσι ποιητικαί.

φυσ. ἀκρ. VI 9; 201, 5: ἴσοι (scil. εἰσίν) γὰρ ὅ τε μένων ὄγκος καὶ ὁ φερόμενος.

φυσ. ἀκρ. VI 9; 201, 20 sq.: ἡ σφαῖρα δὲ κινουμένη περὶ μένοντα τὸν ἄξονα καὶ ὁ κύκλος ὁ περὶ τὸ κέντρον ὁμοίως πῶς ἠρεμοῦσιν:

φυσ. ἀκρ. VIII 7; 225, 29: πύκνωσις δὲ καὶ μάνωσις συγκρίσει γίνονται καὶ διακρίσει.

π. ψυχ. II 11; 76, 5 sq.: πλείους αἰσθήσεις (scil. εἰσίν) ὄψις καὶ ἀκοή, δι' ἑνὸς δὲ τοῦ μεταξὺ ἐνεργοῦσιν, . . .

π. ψυχ. III 6; 109, 21 sq.: ἡ γὰρ αἴσθησις καὶ ἡ φαντασία ἀναντίληπτοι (scil. εἰσίν) . . .

π. ψυχ. III 7; 114, 29 sq.: ἀστρονομία δὲ καὶ μουσικὴ πειρῶνται μὲν καὶ αὐταί, οὐχ ὁμοίως δὲ ἐπευποροῦσιν, . . . αὐταῖς . . .

π. ὕπν. 1; II 257, 12 sqq.: αἴσθησις καὶ ἀναισθησία . . ., αὗται δὲ περὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἓν ὑπάρξουσιν καὶ ὕπνος ἄρα καὶ ἐγρήγορσις τὸ αὐτὸ ἕξουσιν ὑποκείμενον.

cum duali praedicati:

π. ψυχ. III 3; 91, 28 sqq.: τίς οὖν ἡ τῆς φαντασίας πρὸς τὸν τοιοῦτον νοῦν διαφορά, . . . πῇ διενηνόχατον ἀλλήλοιν . . .

cum singulari praedicati:

ἀν. ὕστ. I 1; 2, 30: ὅτι ἔστι κίνησις καὶ χρόνος.

ἀν. ὕστ. II 19; 64, 21 sqq.: ἔσται δὲ οὐχ ὑφ' ἓν οὐδ' εὐθὺς οὐδ' ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ἥ τε τῶν λημμάτων τῆς ἐπαγωγῆς ταύτης αἴσθησις καὶ ἡ τοῦ καθόλου ἐπιφώνησις, . . .

φυσ. ἀκρ. I 3; 8, 1: γίνεται γὰρ καὶ κρύσταλλος καὶ τυρός, . . .

φυσ. ἀκρ. I 8; 31, 14 sq.: ὥστε ἡ στέρησις καὶ ἡ τοιαύτη φύσις αὐτῆς τηρεῖ τὴν γένεσιν, . . .

φυσ. ἀκρ. III 2: 72, 27: ἡμῖν δὲ ἡ ἐντελέχεια καὶ ἡ ἐνέργεια γένος ἐστὶ τῆς κινήσεως.

φυσ. ἀκρ. IV 9; 139, 7: ἡ ὕλη καὶ ὁ σίδηρος εἰς πῦρ μετέβαλλεν.

φυσ. ἀκρ. IV 12; 157, 9: καὶ ἔστι γένεσις καὶ φθορὰ αὐτῶν.

φυσ. ἀκρ. V 5: 177, 18 sq.: ἀντίκειται δὲ καὶ ἡ κίνησις κινήσει καὶ στάσις κινήσει· . . .

φυσ. ἀκρ. VIII 7: 225, 30 sq.: γένεσις δὲ καὶ φθορὰ ὡς ὑστέρα (scil. ἐστίν) φορᾶς, . . .

φυσ. ἀκρ. VIII 7; 225, 25 sq.: αὔξησις μὲν οὖν ἢ φθίσις οὐκ ἂν ἄλλως εἴη χωρὶς φορᾶς.

φυσ. ἀκρ. VIII 7; 226, 3: προηγεῖται δὲ σύγκρισις καὶ διάκρισις , . . .

π. ψυχ. I 5: 33. 15 sq.: καὶ ὁ λόγος ἑκάστου ἐνέσται καὶ ἡ σύνθεσις ἡ ἑκάστου.

π. ψυχ. II 8: 66. 16: ὅταν λέγηται εὔφωνος ὁ αὐλὸς καὶ ἡ λύρα, . . . λέγεται . . .

π. ψυχ. II 12: 78. 3: καὶ κάει τὸ πῦρ, οὐχ ἡ τοῦ πυρὸς μορφὴ καὶ ὁ λόγος.

π. ψυχ. III 1; 80. 32: τοιούτῳ γὰρ κέχρηται ἡ γεῦσις καὶ ἡ ἁφή.

π. ψυχ. III 4: 96. 11: ὁ γὰρ λόγος τούτων καὶ ἡ σύνθεσις ἡ μετὰ τῆς ὕλης τὸ ὕδωρ ἦν·

π. ψυχ. III 6: 110. 8 sqq.: καὶ ὁ νοῦς τοίνυν καὶ ὁ χρόνος . . . ὁμοίως καὶ διαιρετὸς καὶ ἀδιαίρετος. ἐπὶ μὲν τῶν ἀΰλων εἰδῶν παντάπασιν ἀδιαίρετος ὅ τε χρόνος καὶ αὐτὸς ὁ νοῦς (scil. ἐστίν). . . .

π. ψυχ. III 9: 118. 21: οὐκ ἄρα ὁ νοῦς οὐδὲ ἡ ἐπιστήμη κινεῖ τὸ ζῷον . . .

π. μνήμ. 2: II 250. 22 sq.: καθάπερ ὁ χρόνος συνείρεται καὶ ἡ γνῶσις ἅμα. . . .

π. ὕπν. 1: II 258. 29 sq.: ἡ ἀδυναμία ἄρα καὶ ὁ μακρὸς ὕπνος ὁτὲ μὲν διὰ νόσου, ὁτὲ δ' ἄνευ νόσου γενήσεται.

cum singulari verbi et plurali nom. praed. vel nom. appos.:

φυσ. ἀκρ. IV 14: 160, 16 sq.: συνέζευκται ἀλλήλοις ἥ τε κίνησις καὶ ὁ χρόνος, . . .

π. ψυχ. III 10; 119. 9: εἰ δὲ ἦν δύο καὶ ἕτερα ἀλλήλων νοῦς καὶ ὄρεξις, . . .

duo nomina neutr. gen.

cum singulari praedicati:

ἀν. ὕστ. I 1; 3, 12: ὅτι τὸ γνωρίζειν καὶ τὸ μανθάνειν οὐ σμικρὸν διαφέρει, . . .

ἀν. ὕστ. I 9: 22. 29: ὅπερ ἐστὶ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ κατ' ἐπιστήμην.

φυσ. ἀκρ. I 4: 13, 15: τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν τὴν ὕλην σημαίνει, . . .

φυσ. ἀκρ. I 7: 24. 24 sq.: περὶ τὸν ἄνθρωπον τὸ ἄμουσον καὶ τὸ ἀγράμματον θεωρεῖται·

φυσ. ἀκρ. IV 5: 119. 3 sqq.: τὸ μέσον τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ οὐρανοῦ . . . δοκεῖ εἶναι . . . αὐτῶν . . .

φυσ. ἀκρ. V 1; 168. 33 sq.: ὥσπερ τὸ λευκὸν ἢ τὸ ξανθὸν ἦν ἐναντίον τῷ μέλανι, . . .

φυσ. V 4; 176, 24 sq.: ἔστι δὲ ἐν ἁπάσῃ κινήσει τὸ ὁμαλὸν καὶ τὸ ἀνώμαλον, . . .

φυσ. ἀκρ. VI 8; 198, 6: τὸ τοίνυν ἱστάμενον καὶ τὸ ἠρεμιζόμενον κινεῖται.

φυσ. ἀκρ. VIII 10; 234, 22 sq.: πέπαυται καὶ τὸ ἔγγυς ἅμα καὶ τὸ ἐχόμενον.

π. ψυχ. II 8; 66, 6 sq.: οὕτω δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς ἀκοῆς τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ·

π. ψυχ. II 11; 75, 14: ἅμα πάσχει τό τε αἰσθητικὸν καὶ τὸ μέσον·

π. ψυχ. III 1; 80, 8 sqq.: καὶ γὰρ τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον, εἰ καὶ μὴ θιγοῦσιν εὐθὺς ἔνδηλον (scil. γίγνεται) . . ., ὅμως οὐ διαλανθάνει τὴν αἴσθησιν·

π. ψυχ. III 2; 86, 2 sq.: ὡς εἶχε τὸ γλυκὺ καὶ τὸ ξανθόν, . . .

π. ψυχ. III 5; 104, 7 sq.: οὐδὲ γὰρ ἂν ἦν τὸ διδάσκειν καὶ τὸ μανθάνειν, . . .

cum singulari verbi et plurali nom. praed. vel nom. appos.:

φυσ. ἀκρ. III 2; 75, 9 sq.: καὶ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ εὐώνυμον πρὸς ἄλληλα ἔστι τε καὶ λέγεται, . . .

φυσ. ἀκρ. IV 10; 142, 15 sq.: τοῦ χρόνου μὲν γὰρ μέρη τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον (scil. ἐστίν), . . .

φυσ. ἀκρ. VIII 4; 218, 5 sq.: οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ μὲν κινοῦν, τὸ δὲ κινούμενον, . . .

π. ψυχ. II 6; 58, 4: μέγεθος δὲ καὶ σχῆμα κοινὰ (scil. ἐστίν) μάλιστα . . .

personam et rem

cum plurali praedicati:

φυσ. ἀκρ. I 7: 28, 17 sq.: διαφέρουσι τῷ λόγῳ, εἰ καὶ ἓν εἰσιν ἀριθμῷ . . . ὁ μὲν ἄνθρωπος καὶ ὁ χρυσὸς . . .

duo nomina abstracta masc. fem. gen. et neutr. gen.

cum singulari praedicati:

φυσ. ἀκρ. II 2; 42, 22 sq.: ὅτι γὰρ τὸ εἶδος καὶ ἡ τοιαύτη φύσις τέλος τῶν φυσικῶν σωμάτων ἐστίν, . . .

φυσ. ἀκρ. II 9; 65, 19: τὸ μὲν εἶδος τῆς οἰκίας καὶ ὁ λόγος ἀρχὴ τῆς θεωρίας ἐστίν, . . .

φυσ. ἀκρ. V 1; 184, 4 sq.: διαιρετὴ ἄρα καὶ ἡ κίνησις καὶ τὸ μέγεθος, . . .

φυσ. ἀκρ. VI 9; 200, 19 sq.: διαιροῖτο γὰρ ἂν ἤδη καὶ τὸ μέγεθος καὶ ἡ κίνησις, . . .

π. ψυχ. I 1; 5, 10 sq.: ἀλλ' ἱκανὸν (scil. ἐστίν) καὶ τὸ φαινόμενον καὶ ἡ φαντασία.

π. ψυχ. II 5; 54, 28 sq.: ὅτι τὸ αἰσθητὸν καὶ ἡ αἴσθησις συνείληπται ἐν τοῖς ὀργάνοις . . .

π. ψυχ. II 5; 55, 5: διχῶς ἂν λέγοιτο καὶ ἡ αἴσθησις καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι, . . .

π. ψυχ. III 6; 112, 7: οὐ διήρηται δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὸ νοητὸν καὶ ὁ νοῦς, . . .

π. μνήμ. 1; II 236, 1 sq.: καὶ διάστατον (scil. ἐστίν) μὲν τὸ εἶδος καὶ ὁ ἐν τῷ καθόλου τοῦ τριγώνου λόγος, . . .

π. τ. κ. ὕπν. μαντ. 2: II 297, 23: τί μὲν οὖν ἐστὶν ὕπνος καὶ ἐνύπνιον, . . .

personam et nomen abstractum neutr. gen.

cum singulari praedicati:

π. ψυχ. II 4; 52, 18 sq.: καὶ τὸ ἔμψυχον σῶμα περὶ τὴν τροφὴν καὶ ὁ τέκτων μεταβάλλει περὶ τὰ ξύλα.

Iam transeamus

ad Iulianum

qui apponit

duabus personis

pluralem praedicati:

or. II 73 B: I 93, 20 sq.: Ἕκτωρ δὲ οἶμαι καὶ Σαρπηδὼν πολλοὺς . . . ἔβαλον ἐντυχόντες . . .

or. IV 136 B; I 176, 11 sqq.: προὔλαβον δὲ αὐτὴν οἱ πρεσβύτατοι τῶν ποιητῶν, Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος, εἴτε καὶ νοοῦντες οὕτως εἴτε . . . ἐνθουσιῶντες . . .

or. IV 156 B; I 202, 20 sq.: Ἵππαρχος δὲ καὶ Πτολεμαῖος ἐτελειώσαντο , . . .

or. VI 201 A; I 260, 11 sq.: Κράτης καὶ Διογένης, οἵ . . . ἀπέσχον . . . .

or. VII 211 B; I 273, 21 sq.: ὅπερ ζηλώσαντες ἐπὶ τῶν ἔργων Διογένης καὶ Κράτης φαίνονται , . . .

conv. 318 C; I 409, 3 sqq.: ὅπως μὴ νομίσαντες αὐτὸ νέκταρ εἶναι Τραϊανός τε καὶ Ἀλέξανδρος ἅπαν ἐκροφήσωσι τὸ ὕδωρ, εἶτα ἀφέλωνται τοὺς ἄλλους.

ep. 35. 410 B; II 530, 4 sqq.: Διογένης μέν τοι καὶ Λαμπρίας φιλοσοφοῦσι μέν , . . . διαπεφεύγασι·

dualem praedicati:

or. III 105 D: I 137, 8 sq.: Φίλιππος καὶ ὁ τούτου παῖς ἀρετῇ διηνεγκάτην . . .

or. VII 229 A; I 297, 3 sq.: Κωλύετον, ἔφη, ὦ πάτερ, ἡ Ὁσιότης ξὺν τῇ Δίκῃ.

conv. 307 D; I 395, 17 sq.: χρυσοθρόνω δὲ παρ' ἑκάτερον ἐκαθιζέτην ἥ τε μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ, . . .

singularem praedicati:

or. III 111 A; I 142, 10 sqq.: ἔστω δέ, εἰ βούλει, Τέρπανδρος οὗτος ἢ ὁ Μηθυμναῖος ἐκεῖνος, . . .

conv. 313 B; I 402, 18 sq.: παρῆλθεν εἴσω Γαλλιῆνος μετὰ τοῦ πατρός, . . .

conv. 332 C; I 427, 1 sq.: ᾤετο γοῦν καὶ Διονύσιος καλῶς βασιλεύειν καὶ ὁ τούτου μιαρώτερος Ἀγαθοκλῆς.

ep. 13, 382 B; II 493, 14 sq.: μάρτυς δὲ ὁ Ἥλιος . . . καὶ ὁ βασιλεὺς Ζεύς (scil. ἐστίν), . . .

dualem verbi et pluralem nom. praed. vel nom appos.:

ep. ad Them. 253 C; I 329, 1 sqq.: ἐν ᾗ πρότερον Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος ἐγενέσθην φιλοσοφοῦντες ὁμοῦ καὶ βασιλεύοντες καὶ . . . ἀνακαθαιρόμενοι . . .

conv. 335 D; I 431, 5 sq.: ὁ μέγας Ἄρης ἥ τε Ἀφροδίτη παρ' ἑαυτοὺς ἐκαλεσάτην:

singularem verbi et pluralem nom. appos.:

or. IV 132 A; I 170, 19 sqq.: παρασταίη βοηθὸς ὅ τε λόγιος Ἑρμῆς ξὺν ταῖς Μούσαις ὅ τε Μουσηγέτης Ἀπόλλων (sed paulo post utitur plurali δοῖεν pro singulari δοίη);

duabus rebus vel duobus nominibus abstractis masc. fem. gen.

singularem praedicati:

or. I 26 C; I 32, 10: ὡς Ἰταλία καὶ Σικελία κατείληπται, . . .

or. I 33 C; I 41, 16 sq.: Ταύτην ἐκδέχεται στρατεία λαμπρὰ τὴν δημηγορίαν καὶ πόλεμος ἱερός, . . .

or. II 85 C; I 109, 16 sqq.: οὐκ ἐξαιρεῖται τοὺς ἄνδρας . . . οὐδὲ ὁ Ταντάλου καὶ Μίδου πλοῦτος περιγενόμενος οὐδὲ ἡ μεγίστη καὶ χαλεπωτάτη δαιμόνων τυραννὶς προσγενομένη.

or. II 90 D; I 116, 20 sq.: οἷς ἕπεται τιμωρία καὶ κόλασις ἔνδικος . . .

or. IV 137 D; I 178, 14 sq.: ἡ δὲ ἀπόλειψις αὐτοῦ καὶ ἡ πρὸς θάτερα μετάστασις αἰτία γίνεται . . .

or. V 163 A; I 211, 15 sq.: ἡ ψυχὴ καὶ ὁ ἔνυλος νοῦς ὥσπερ ἐκμαγεῖόν τι τῶν ἐνύλων εἰδῶν καὶ εἰκών ἐστιν.

conv. 307 C; I 395, 4 sqq.: ἀνεῖχε δὲ αὐτοὺς ἥ τε τῶν σωμάτων κουφότης, . . . καὶ ἡ περιφορὰ τῆς σελήνης.

conv. 335 A: I 430, 10 sq.: ἠνίττετο δ' αὐτὰ πάλαι μὲν ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, . . .

dualem verbi et pluralem nom. appos.:

or. II 93 B; I 119, 27 sq.: πῇ ποτε διαφέρετον ἀλλήλων ὅ τε ἡμέτερος καὶ ὁ τῶν σοφῶν ῥητόρων ἔπαινος, . . .

singularem verbi et pluralem nom. praed.:

or. VII 225 A; I 291, 13 sq.: ὥστε ὑμῖν Ἀκαδήμεια καὶ Λύκειον ἀντὶ τῆς Ποικίλης τε ἦν τῶν βασιλείων τὰ πρόθυρα.

duobus nominibus abstractis neutr. gen.

singularem praedicati:

mis. 357 A: II 460, 20 sq.: τὸ Χῖ . . . οὐδὲν ἠδίκησε τὴν πόλιν οὐδὲ τὸ Κάππα.

personae et rei

singularem praedicati:

or. VII 224 D; I 291, 5 sq.: τίς ᾔσθετο πόλις ἢ τίς ἰδιώτης τῆς ὑμετέρας παρρησίας;

Restat ut afferam exempla

ex Himerio.

Reperimus

duas personas coniunctas

cum plurali praedicati:

ecl. XXXI 2; 34, 8 sqq.: ὥστε δὴ καὶ νειμάμενοι τὴν μορφὴν αὐτοῦ Λύσιππος καὶ Ἀπελλῆς, . . . ἡρμήνευσαν.

or. V 13; 58, 28 sqq.: τότε Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας τὴν στρατηγίαν διενείμαντο, φιλοτιμούμενοι μὲν πρὸς ἀλλήλους, . . .

or. XIII 7; 70, 2 sq.: οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος . . . κοσμήσαντες, . . . εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσι, . . .

Herm. tom. 46 p. 416, 11 sq.: Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήϊος ὥσπερ τι προοίμιον τῶν μελῶν τὴν Κύπριν ἀναβοῶντες οὐ παύονται.

Herm. tom. 46 p. 428, 83, 1 sqq.: τοιαύτην τινὰ καὶ Ἡρακλέους καὶ Θησέως φιλίαν γενέσθαι λέγουσιν, οἳ . . . πνεύσαντες γῆν ἐκάθηραν . . .

cum singulari praedicati:

ecl. III 10; 9, 13 sq.: Παρέρχεταί τις εἰς τὸ σεμνὸν Ἐπικούρου φροντιστήριον νέος ἢ νέα·

or. II 26; 49, 48 sq.: ἠπείλει δὲ Γέλων καὶ πρὸ Γέλωνος ἐκ μέσων τριπόδων ὁ Πύθιος, . . .

or. XIII 6; 69, 39 sq.: οὔτε ἡ μήτηρ ἠμέλει . . . οὔτε . . . ὁ Ἀπόλλων·

or. XVIII 4; 84, 49 sq.: Ζεὺς ἐν αὐτῷ καὶ ἡ Παρθένος ἐπλάττετο.

or. XXIII 8; 92, 33 sq.: Οἴμοι, Δήμητερ καὶ Κόρη, τὸν ἀφ' ἑστίας οὐκ ἐτηρήσατε;

duas res vel duo nomina abstracta masc. fem. gen. coniuncta

cum plurali praedicati:

ecl. I 11; 4, 41 sq.: Ὅταν μὲν γὰρ τὰ αὐτὰ κελεύωσιν ὅ τε νόμος καὶ ὁ τῶν πραγμάτων καιρός, . . .

or. II 24; 49, 27 sq.: γῆ δὲ καὶ θάλαττα τὴν ἀλλήλων φύσιν ἠλλάττοντο.

cum singulari praedicati:

ecl. I 4; 4, 13 sqq.: Τίς γὰρ λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις ἐκένωσεν ἢ . . ἠφάνισε καὶ κατέδυσεν , . . .

ecl. XIII 2; 25, 20 sq.: Ναῦς ἦν κατὰ τῆς γραφῆς καὶ θάλαττα·

ecl. XXXVI 2; 36, 29: ἃ κηρός τε ἐθέλει καὶ σίδηρος . . .

or. I 9; 40, 14 sq.: οἷς γῆ τε οἰκεῖται καὶ θάλαττα;

personam et rem

cum plurali praedicati:

or. XXVIII 1; 99, 47: ἡ δέ γε πόλις καὶ ὁ πατὴρ ἐπ' ἄλλον ἦγον . . . .

personam et nomen abstractum

cum singulari praedicati:

or. III 6; 52, 38 sq.: ἔαρ Διόνυσος ἄγει καὶ τὰ Διονύσου βακχεύματα, ...

or. I 7; 39, 41: Ἦν θεὸς καὶ φύσις;

duo nomina abstracta masc. et neutr. gen.

cum singulari praedicati:

ecl. IV 22; 14, 23 sq.: τὸ μίασμα δὲ καὶ ὁ σὸς τρόπος τῷ τῆς πόλεως βίῳ συνεκταθήσεται . . . .

Iam sequantur nonnulli loci, quibus pro verbo finito se offert gen. absol. In locum dualis participi substituunt

Libanius

pluralem:

ep. 120, 1 sqq.: Διός τε γαμηλίου καὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς . . . διδόντων . . .

ep. 608, 18 sq.: τεθνεώτων αὐτῷ Ξανθίππου καὶ Παράλου . . .

ep. 891, 14: θεόντων . . . βασιλέως τε καί σου . . .

singularem semel propterea quod participium postpositum est priori substantivo:

or. LII 14; IV 32. 5 sq. F.: γῆς παρεχούσης καὶ θαλάττης, . . .

Themistius

in orationibus

pluralem:

or. XXIV 300 d; 362, 3 sq.: Ἀλλὰ καὶ Προδίκου ποτὲ καὶ Γοργίου διατριβόντων Ἀθήνησι . . .

or. XXXIV 60; 465, 22 sq.: φανέντων δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, νέων θεῶν καὶ καλῶν καὶ ἐρασμίων, . . .

Iulianus

singularem:

or. III 125 C: I 161, 13 sq.: ἦρος δὲ οἶμαι καὶ θέρους φανέντος, . . .

ep. 27. 400 B; II 516, 23 sq.: σωζομένου τοῦ νεὼ καὶ τοῦ ἀγάλματος, . . .

Himerius

exempla non praebet.

Denique adiciamus eos locos, quibus ad duo nomina particula καὶ vel similiter coniuncta respiciunt alia nomina (subst., adi., part., pron.), ut intellegamus, utrum exempla distent ab enumeratis necne. Atque formas superiore parte iam memoratas praetermittemus. Apponunt

Libanius

duabus personis

pluralem:

or. XII 89; II 41, 1 sq. F: τῶν Ἄρεος λογιστῶν, τοῦ Δείμου, τοῦ Φόβου . . .

or. XXXV 10; III 215. 5 sq. F: καὶ τὸν Ἀργύριον δὲ καὶ τὸν Εὔβουλον ὡς ῥήτορας ἀγαθοὺς ὑμνουμένους ἴσμεν. . .

or. XLIII 7; III 340. 19 sq. F: ψευδόμενοι μὲν ἀμφότεροι, ὅ τε παῖς ὅ τε πατήρ. . . . τολμῶντες.

or. LIX 65: IV 240, 8 sq. F: ἀκούων δὲ τοὺς προγόνους ἑαυτοῦ, Δαρεῖον καὶ Ξέρξην.

decl. I 182: V 120, 12 sq. F: ἀμφὶ Θράσυλλον καὶ Περικλέα τοὺς οἰκείους . . .

decl. XLIII 22: VII 592, 11 sq. F: δύο ἐποίησας . . . κληρονόμους, σαυτόν τε καὶ τὸν ἀδελφόν.

IV 944. 5 sqq. R: ἀκούων δὲ Ὀδυσσέα καὶ τὸν Πηλέως τὸν καλὸν αἰσχρῶς ἑαυτοὺς τῶν ἀγώνων ἐκκλέπτειν πειρωμένους καὶ τὸν μὲν σχῆμα κόρης, τὸν δὲ δόξαν μανίας ὑπιόντας.

ep. 424, 19 sq.: ὥσπερ Ἡρακλῆς καὶ Θησεὺς πρὸς ἀλλήλων. . . .
ep. 497. 1 sq.: σὺ καὶ Δομέτιος ὁ χρηστός. ζεύγνυσιν ὑμᾶς . . .
dualem:
or. XIV 32; II 99, 10 sq. F: ὥσπερ τὼ δαιμονίω τώδε, τόν τε ἀπὸ τῆς Ἠπείρου καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας:
or. XXXII 23; III 159, 7 sq. F: τόν τε τῶν Τρώων ἄριστον καὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων συμπεσόντε μὲν ἐπὶ φόνῳ, διαλυθέντε δὲ μετα δώρων.
ep. 1496, 3 sqq.: καὶ νῦν ἀρχικὸς μὲν ὁ πεπαυμένος . ἀρχικὸς δὲ ὁ παραλαμβάνων τὸν θρόνον, δικαιοσύνης τε εταίρω καὶ χρημάτων κρείττω καὶ λόγων ἐπιστήμονε, δείξαντε . . .
pluralem et dualem:
or. I 116; I 139, 11 sqq. F: Ἀρισταινέτῳ καὶ Σελεύκῳ, παρ' ὧν . . . ἐκείνω . . .
ep. 152. 1: Θεόδοτος καὶ Χαρίσιος ἀδελφοί. τέχνη δὲ αὐτοῖν . . .
ep. 318, 23 sqq.: ὃς τοὺς εταίρους μοι καὶ φιλτάτους, Εὔνομόν τε καὶ Εὐδαίμονα τοὺς ἐξ Ἐλούσης, οὐκ οἶσθα . . . περὶ τοῖν ἀνδροῖν . . . αὐτοὺς . . .

Themistius

in orationibus
duabus personis dualem:
or. XV 187 d; 231, 10 sqq.: ὥσπερ σὺ καὶ ὁ σὸς ἀρχηγέτης ἄμφω μὲν ἱππικωτάτω καὶ εὐστοχωτάτω. . . . ἀλλὰ ταῦτα σφῶν . . .
duobus nominibus abstractis singularem:
or. V 66 b; 79, 2: συνελθοῦσα ἥ τε ἑσπέρα καὶ ἡ ἑῴα, . . .
in paraphrasibus
duobus nominibus abstractis pluralem:
φυσ. ἀκρ. III 6; 96, 3 sq.: τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἄπειρά τε ποιοῦντας . . .
π. ψυχ. III; 81. 39: ἐπειδὴ γὰρ τοῦ ξανθοῦ καὶ τοῦ γλυκέος ᾐσθόμεθα ἅμα ὄντων . . .

Iulianus

duabus personis pluralem:
or. I 17 D; I 20, 26 sqq: καὶ τῶν μὲν παλαιῶν τί χρὴ νῦν ὑπομιμνήσκειν, Ἀντωνίου καὶ Κράσσου. στρατηγῶν αὐτοκρατόρων, . . .
or. VII 204 B; I 264, 12: κωμῳδουμένων Ἡρακλέους καὶ Διονύσου . . .
or. VII 235 A; I 304, 18 sqq.: ὑπὲρ τῶν ὀνομασάντων ἑαυτοὺς τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασιν, Ἥρας τε καὶ Διός, . . .
conv. 310 B; I 390, 1 sq.: δίχα τῶν ἀπελευθέρων Ναρκίσσου καὶ Πάλλαντος.

conv. 312 A; I 401, 4 sq.: τῆς τῶν ἀδελφῶν ξυνωρίδος, Βήρου καὶ Λουκίου, . . .

conv. 326 C; I 419, 13 sq.: Ἴστρον καὶ Εὐφράτην ποταμοὺς ἐθέμην;

duabus rebus pluralem:

conv. 311 C; I 400, 12 sq.: τὰ τρόπαια, τό τε Γετικὸν καὶ (τὸ) Παρθικόν.

Himerius

duabus personis singularem:

or. XIII 3; 69, 18 sq.: φίλον γάρ σέ τε καὶ Μούσας καλῶ, . . .

Quoniam quae exempla apud scriptores exstant, protulimus, iam quaerendum est, num sophistae certis legibus permoti dualem vel pluralem vel singularem usurpent.

Atque ex exemplis enumeratis hunc usum licet repetere:

Personae tantum cum duali praedicati coniunguntur exceptis duobus locis Themisti: in or. XXI 252 c; 307, 8 sq. apponit dualem praes. act. duobus adi. neutr. gen.: ὅπῃ τὸ ἀληθὲς διαφέρεσθον καὶ τὸ ψεῦδος; in par. π. ψυχ. III 3; 91, 30 Themistius videtur offerre duales formas διενηνόχατον ἀλλήλοιν, ut significet praedicatum pertinere ad verba ἡ τῆς φαντασίας πρὸς τὸν τοιοῦτον νοῦν διαφορά, quae duabus lineis ante legimus. Plerumque autem duae personae inter se particula καί vel similiter coniunctae secum habent pluralem[1]), quem Libanius et Iulianus plurimis locis, Himerius semper postponunt, Themistius saepius praeponit. Singularem semper fere vel ante ambo substantiva personas significantia vel post prius ponunt[2]).

Duo nomina neutr. gen. cum singulari verbi construuntur, nomina praedicati non nunquam pluralem induunt.

Eodem modo in duabus rebus vel nominibus abstractis masc. fem. gen. cum praedicato coniungendis usurpant Libanius et Themistius (in paraphras.) plerumque, Iulianus semper singularem verbi vel praepositum (Lib. septies, Them. ter decies, Iul. quater) vel postpositum (Lib. decies, Them. novies, Iul. ter). In orationibus Themisti singularis semper fere prae-

---

[1]) Hunc usum non recedere ab Attico cognoscitur ex exemplis, quae affert O. Wilpert (Der Numerus des verbalen Praedicats bei den griech. Prosaikern p. III sq., Oppeln 1904; Der Numerus des nominalen Praedicats bei griech. Prosaikern p. I sq., Oppeln 1907. Der Numerus des Praedicats bei griech. Prosaikern p. I sq., Oppeln 1908). Cf. Hasse l. c. pag. 58 sqq.

[2]) Cf. Wilpert D. Num. d. verb. Praed. bei d. griech Pros. p. II sq.

ponitur: exstant novem exempla ex undecim. Apud Himerium occurrit singularis ter post prius nomen, semel post ambo nomina positus. Pluralem praedicati Iulianus vitat, Themistius praebet in orationibus ter atque postpositum, in paraphrasibus duodecies (quater praepositum). Apud Libanium tria exempla invenimus, quorum duobus locis verbum ante nomina positum est. Himerius utitur plurali verbi bis, semel praeposito, semel postposito[1]).

Similiter res se habet, cum ad duo nomina respiciunt substantiva, adiectiva, participia, pronomina[2]).

Quoniam ad finem perduximus dissertationem, reliquum est ut ea, quae exposuimus, paucis comprehendamus. Sophistas numero formarum dualium cum nominis tum verbi longe propius accedere ad Atticos quam scriptores antecedentes intelleximus. Eo tantum quod saepius usurpant dualem III. decl. quam II. decl. atque vitant formam τοῖν pro ταῖν et dualem coniunctivi, optativi, imperativi, distant ab usu Attico.

Non tantopere Libanius, Themistius, Himerius sequuntur veteres, cum de subiecti cum praedicato coniunctione agitur. Tum adhibent non nunquam Libanius, Iulianus, Himerius in compluribus hominum paribus significandis dualem. Denique apud Libanium, Themistium (in orationibus), Himerium reperimus vocabula ἄμφω aut δύο paribus membrorum vel personarum apposita.

Praetermissis autem his discriminibus plane fere sophistae dualis usum Atticum amplectuntur, ut de hac quoque causa recte ducantur in eis scriptoribus, qui ἀττικισταί nominantur.

---

1) Cf. Wilpert D. Num. d. Praed. bei griech. Pros. p. III.

2) Cf. Wilpert D. Num. d. nom. Praed. p. III sq.

Vita.

Natus sum Georgius Pohl a. d. IV. Kal. Mart. anni MDCCCLXXXVIII in vico Silesiaco, cui nomen est Groß-Jeseritz, patre Ernesto, matre Augusta e gente Petrich, quos ambos adhuc valere gaudeo. Fidei addictus sum evangelicae. Primis litterarum elementis imbutus per septem annos gymnasium regium Strehlense frequentavi. Vere anni 1906 testimonium maturitatis adeptus adii universitatem Vratislaviensem operam daturus studiis philologicis et historicis. Petii autumno anni 1906 Lipsiam, anni 1907 Monacum, unde vere 1908 Vratislaviam redii.

Docuerunt me hi viri doctissimi:

Lipsienses: Bethe, Brandenburg, Brugmann, Gardthausen, A. Heinze †, R. Heinze, Hirt, Martini, Salomon, Wundt.

Monacenses: Crusius, Drerup, de Heigel, Krumbacher † Poehlmann, Vollmer.

Vratislavienses: Baumgartner, Cichorius, Foerster, Freudenthal †, Gercke, O. Hoffmann, Kaufmann, Kuehnemann, Skutsch †, Wendland.

Benigne me admiserunt ad exercitationes seminari philologici Foerster, Gercke, Skutsch †, archaeologici Foerster, historici Cichorius, philosophici Baumgartner, ad societatem Graecam Gercke.

Quibus omnibus gratias ago quam maximas, imprimis autem Foerstero, qui me in hac dissertatione conscribenda benigno consilio semper adiuvit.

Theses.

1. In Aeschyli Choeph. v. 80 sq. codicis Med. lectionem φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν στύγος retinendam esse censeo.
2. Aeschyli Prom. v. 666 ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις labem contraxisse contendo.
3. Them. par. περὶ ψυχῆς 33, 13 ponendum esse accus. τὼ δύο pro gen. τῶν δύο apparet e vocabulo sequenti τέσσαρα.
4. Libanius eadem fere exempla historica libavit ex Herodoto ac Themistius.
5. In Minuci Felicis Octavio XIX 15 Parisini codicis lectio „novimus“ retinenda est.
6. In paterae Euphroni pictura interna (W. Vorlegebl. ser. V tab. V) militem galeam gladiumque considerantem, non Hectorem arma sibi induentem fictum esse e reliquiis apparet.